

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

اربعین
علیه السلام

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

اخلاق اجتماعی در صحیفه سجادیه

حمیدرضا حق شناس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اخلاق اجتماعی در صحیفه سجادیه

نویسنده:

حمیدرضا حق شناس

ناشر چاپی:

مرکز پژوهشهای اسلامی صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

فهرست	۵
اخلاق اجتماعی در صحیفه سجادیه	۱۲
مشخصات کتاب	۱۲
اشاره	۱۲
فهرست مطالب	۱۴
دیباچه	۲۵
پیش گفتار	۲۷
فصل اول: کلیات	۲۹
اشاره	۲۹
۱. طرح موضوع	۲۹
۲. اهداف پژوهش	۳۲
۳. ضرورت پژوهش	۳۲
۴. پرسش های پژوهش	۳۳
۵. فرضیه های پژوهش	۳۳
۶. پیشینه پژوهش	۳۴
اشاره	۳۴
الف) شرح ها	۳۴
ب) پایان نامه ها	۳۵
اشاره	۳۵
یک _ جایگاه اخلاق در صحیفه سجادیه	۳۵
دو _ تربیت اخلاقی در صحیفه سجادیه	۳۵
ج) مقاله ها و کتاب ها	۳۶
یک _ بررسی نظام تربیتی صحیفه سجادیه	۳۶
دو_ مبانی اخلاق در صحیفه سجادیه	۳۶

سه	معرفی کتاب ابعاد انسانی و اجتماعی در صحیفه سجادیه	۳۶
۷.	بررسی مفاهیم کلی	۳۷
اشاره		۳۷
الف)	معرفی صحیفه سجادیه	۳۷
اشاره		۳۷
یک	بستر شکل گیری دعا‌های صحیفه سجادیه	۳۸
اشاره		۳۸
اول	شرایط اخلاقی دوران امام سجاد علیه السلام	۳۹
دوم	شرایط اجتماعی و سیاسی دوران امام سجاد علیه السلام	۴۱
دو	مضامین دعا‌های صحیفه سجادیه	۴۴
اشاره		۴۴
اول	ارتباط انسان با خداوند و محتوای توحیدی	۴۴
دوم	ارتباط انسان با خود	۴۵
سوم	ارتباط انسان با جامعه	۴۵
ب)	تعریف واژه های اخلاق و اجتماع	۴۶
اشاره		۴۶
یک	تعریف اصطلاحی اخلاق	۴۶
دو	تعریف واژه اجتماع	۴۷
سه	اخلاق اجتماعی	۴۸
فصل دوم:	اخلاق خانوادگی	۵۰
اشاره		۵۰
۱.	اخلاق زناشویی	۵۰
اشاره		۵۰
الف)	حسن خلق	۵۰
اشاره		۵۰
یک	مهربانی	۵۱

۵۳ دو _ ایجاد آرامش

۵۴ سه _ نیکو سخن گفتن

۵۵ چهار _ سازگاری و گذشت

۵۵ (ب) همکاری

۵۶ (ج) خیرخواهی

۵۷ (د) ایثارگری

۵۸ (هـ) غیرتمندی

۵۹ وظایف رسانه ملی

۶۲ ۲. اخلاق والدین نسبت به فرزندان

۶۲ اشاره

۶۳ الف) آموزش اخلاق و عقیده درست و مهارت های لازم

۶۵ (ب) پرورش فرزندان پاک

۶۷ (ج) معرفی الگوهای صحیح

۶۷ (د) رعایت عدالت بین فرزندان

۶۸ وظایف رسانه ملی

۶۸ اشاره

۶۸ الف) مستقیم

۶۹ (ب) غیرمستقیم

۷۱ ۳. اخلاق فرزندان با پدر و مادر

۷۱ اشاره

۷۳ الف) نیکی به والدین

۷۳ اشاره

۷۳ یک _ کمک به والدین

۷۴ دو _ دعاگوی همیشگی

۷۵ سه _ آمرزش خواهی

۷۵ (ب) اطاعت از والدین

۷۸	ج) محبت به والدین
۷۹	د) نرم خویی
۸۰	هـ) انتقام نگرستن از والدین
۸۱	و) دوری از عاق والدین
۸۳	وظایف رسانه ملی
۸۶	فصل سوم: اخلاق اجتماعی
۸۶	اشاره
۸۶	۱. اخلاق اجتماعی در ارتباط با خویشاوندان
۸۶	اشاره
۸۶	صله رحم، نه قطع رحم
۸۶	اشاره
۸۸	الف) وبال در دنیا
۸۸	ب) بی ایمانی
۸۹	وظایف رسانه ملی
۹۰	۲. اخلاق اجتماعی در ارتباط با دوستان و همسایگان
۹۰	اشاره
۹۰	الف) با چه کسی دوستی کنیم؟
۹۲	ب) از دوستی با چه کسانی بپرهیزیم؟
۹۲	اشاره
۹۲	یک _ دشمنان پیامبر و اهل بیت علیهم السلام
۹۳	دو _ بدعت گذاران
۹۳	سه _ گروه های منحرف
۹۳	چهار _ خوش گذران
۹۴	پنج _ زشت سیرتان
۹۵	ج) نمود اخلاق با دوستان و همسایگان
۹۵	اشاره

- یک _ نرم خویی و یاری به ضعیفان ۹۵
- دو _ رفع نیازها ۹۶
- سه _ دعا کردن ۹۷
- چهار _ هدایت آنان به راه درست ۹۸
- پنج _ مشورت و خیرخواهی خالصانه ۹۹
- شش _ رازپوشی ۹۹
- هفت _ گمان نیکو بردن ۹۹
- هشت _ حسد نداشتن ۱۰۰
- نه _ فروتنی با دوستان و همسایگان ۱۰۰
- ده _ کمک در انجام کارهای نیک ۱۰۱
- یازده _ مساوات در برخورد ۱۰۱
- دوازده _ دلجویی در سختی ها و مشکل ها ۱۰۳
- سیزده _ عیادت بیماران ۱۰۳
- اشاره ۱۰۳
- اول _ کوتاه بودن مدت عیادت ۱۰۴
- دوم _ هدیه دادن به بیمار ۱۰۴
- چهارده _ استقبال ۱۰۵
- پانزده _ جویا شدن از حال آنان ۱۰۵
- وظایف رسانه ملی ۱۰۶
۳. اخلاق اجتماعی در برخورد با سالمندان و خردسالان ۱۰۸
- اشاره ۱۰۸
- الف) سالمندان ۱۰۸
- اشاره ۱۰۸
- یک _ دشمنی نکردن و موضع نگرفتن ۱۱۰
- دو _ راه رفتن پشت سر ایشان ۱۱۱
- سه _ برخورد عاقلانه ۱۱۱

۱۱۱ ----- (ب) خردسالان

۱۱۱ ----- اشاره

۱۱۱ ----- یک _ مهربانی کردن

۱۱۳ ----- دو _ احترام کردن

۱۱۴ ----- سه _ بخشش اشتباه ها

۱۱۴ ----- وظایف رسانه ملی

۱۱۵ ----- ۴. اخلاق اجتماعی در برخورد با مردم و نیازمندان

۱۱۵ ----- اشاره

۱۱۶ ----- الف) نیازمندی یا بی نیازی

۱۱۹ ----- (ب) بی نیازی از مردم

۱۲۲ ----- (ج) قناعت در زندگی

۱۲۵ ----- (د) قناعت در برابر آز

۱۲۷ ----- هـ) بخشندگی، برابر بخل

۱۲۹ ----- و) جلوه های سخاوتمندی

۱۲۹ ----- اشاره

۱۲۹ ----- یک _ قرض الحسنه

۱۳۲ ----- دو _ ادای دین دیگران

۱۳۲ ----- سه _ صدقه

۱۳۴ ----- ز) آیا رفع نیاز مادی فقیران کافی است ؟

۱۳۶ ----- هـ) شناخت جایگاه صحیح سخاوت

۱۳۷ ----- وظایف رسانه ملی

۱۳۸ ----- زیرنویس ها

۱۴۰ ----- فصل چهارم: اخلاق حکومتی

۱۴۰ ----- اشاره

۱۴۱ ----- ۱. اخلاق حاکمان با مردم

۱۴۱ ----- اشاره

الف) شرح صدر	۱۴۱
ب) قاطعیت	۱۴۳
ج) مهربانی	۱۴۴
د) خیرخواهی خالصانه	۱۴۵
هـ) ایجاد وحدت در جامعه	۱۴۶
و) تواضع	۱۴۷
ز) دوری از خودپسندی	۱۴۷
ح) دوری از فخر و کبر	۱۴۸
ط) چشم پوشی از خطای دیگران	۱۴۹
ی) عدالت گستری در جامعه	۱۴۹
ک) فریفته نشدن به وعده های باطل	۱۵۰
ل) شایسته سالاری	۱۵۰
م) فقرستیزی	۱۵۲
۲. اخلاق مردم با حاکمان	۱۵۳
اشاره	۱۵۳
الف) اطاعت پذیری	۱۵۳
ب) یاری حاکمان	۱۵۴
ج) خیرخواهی خالصانه	۱۵۶
وظایف رسانه ملی	۱۵۷
کتاب نامه	۱۵۹
درباره مرکز	۱۶۶

اخلاق اجتماعی در صحیفه سجادیه

کد: ۱۴۸۸

نویسنده: حمیدرضا حق شناس

ویراستار: حسن حیدرزاده

تهیه کننده: مرکز پژوهش های اسلامی صدا و سیما

ناشر: دفتر عقل

چاپ: زلال کوثر

نوبت چاپ: اول / ۱۳۸۸

شمارگان: ۱۴۰۰

بها: ۱۴۰۰۰ ریال

نشانی: قم، بلوار امین، مرکز پژوهش های اسلامی صدا و سیما

تلفن: ۲۹۱۹۶۷۰ _ ۰۲۵۱ دورنگار: ۲۹۱۵۵۱۰

تهران: خیابان جام جم، ساختمان شهید رهبر، طبقه زیرزمین

تلفن: ۲۲۰۱۴۷۳۸ نمابر: ۲۲۱۶۴۹۹۷

info@irc.ir www.irc.ir

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۵۶۳-۲۸-۳ ۹۷۸-۶۰۰-۵۵۶۳-۲۸-۳ ISBN:

ص: ۱

اشاره

فهرست مطالب

دیباچه ۱

پیش گفتار ۳

فصل اول: کلیات ۵

۱. طرح موضوع ۵

۲. اهداف پژوهش ۷

۳. ضرورت پژوهش ۷

۴. پرسش های پژوهش ۸

۵. فرضیه های پژوهش ۸

۶. پیشینه پژوهش ۹

الف) شرح ها ۹

ب) پایان نامه ها ۱۰

یک _ جایگاه اخلاق در صحیفه سجادیه ۱۰

دو _ تربیت اخلاقی در صحیفه سجادیه ۱۰

ج) مقاله ها و کتاب ها ۱۱

یک _ بررسی نظام تربیتی صحیفه سجادیه ۱۱

دو _ مبانی اخلاق در صحیفه سجادیه ۱۱

سه _ معرفی کتاب ابعاد انسانی و اجتماعی در صحیفه سجادیه ۱۱

۷. بررسی مفاهیم کلی ۱۲

الف) معرفی صحیفه سجاده ۱۲

یک _ بستر شکل گیری دعاهاى صحیفه سجاده ۱۲

دو _ مضامین دعاهاى صحیفه سجاده ۱۸

ب) تعریف واژه های اخلاق و اجتماع ۲۰

یک _ تعریف اصطلاحی اخلاق ۲۰

دو _ تعریف واژه اجتماع ۲۱

سه _ اخلاق اجتماعی ۲۲

فصل دوم: اخلاق خانوادگی ۲۴

۱. اخلاق زنا شویی ۲۴

الف) حسن خلق ۲۴

یک _ مهربانی ۲۵

دو _ ایجاد آرامش ۲۷

سه _ نیکو سخن گفتن ۲۸

چهار _ سازگاری و گذشت ۲۹

پنج _ همکاری ۲۹

شش _ خیرخواهی ۳۰

هفت _ ایثارگری ۳۱

هشت _ غیرتمندی ۳۲

وظایف رسانه ملی ۳۳

۲. اخلاق والدین نسبت به فرزندان ۳۶

الف) آموزش اخلاق و عقیده درست و مهارت های لازم ۳۷

ب) پرورش فرزندان پاک ۳۹

ج) معرفی الگوهای صحیح ۴۱

د) رعایت عدالت بین فرزندان ۴۱

وظایف رسانه ملی ۴۲

الف) مستقیم ۴۲

ب) غیرمستقیم ۴۳

۳. اخلاق فرزندان با پدر و مادر ۴۵

الف) نیکی به والدین ۴۷

یک _ کمک به والدین ۴۷

ص: ۵

دو _ دعا گویی همیشگی ۴۸

سه _ آمرزش خواهی ۴۹

ب) اطاعت از والدین ۴۹

ج) محبت به والدین ۵۲

د) نرم خویی ۵۳

هـ) انتقام نگرفتن از والدین ۵۴

و) دوری از عاق والدین ۵۵

وظایف رسانه ملی ۵۷

فصل سوم: اخلاق اجتماعی ۶۰

۱. اخلاق اجتماعی در ارتباط با خویشاوندان ۶۰

صله رحم، نه قطع رحم ۶۰

الف) وبال در دنیا ۶۱

ب) بی ایمانی ۶۱

وظایف رسانه ملی ۶۲

۲. اخلاق اجتماعی در ارتباط با دوستان و همسایگان ۶۳

الف) با چه کسی دوستی کنیم؟ ۶۳

ب) از دوستی با چه کسانی پرهیزیم؟ ۶۵

یک _ دشمنان پیامبر و اهل بیت ۷۶۵

دو _ بدعت گذاران ۶۶

سه _ گروه های منحرف ۶۶

چهار _ خوش گذران ۶۶

پنج _ زشت سیرتان ۶۷

ج) نمود اخلاق با دوستان و همسایگان ۶۸

یک _ نرم خویی و یاری به ضعیفان ۶۸

دو _ رفع نیازها ۶۹

سه _ دعا کردن ۷۰

چهار _ هدایت آنان به راه درست ۷۱

پنج _ مشورت و خیرخواهی خالصانه ۷۲

شش _ رازپوشی ۷۲

هفت _ گمان نیکو بردن ۷۲

هشت _ حسد نداشتن ۷۳

نه _ فروتنی با دوستان و همسایگان ۷۳

ده _ کمک در انجام کارهای نیک ۷۴

یازده _ مساوات در برخورد ۷۴

دوازده _ دلجویی در سختی ها و مشکل ها ۷۶

سیزده _ عیادت بیماران ۷۶

چهارده _ استقبال ۷۸

پانزده _ جویا شدن از حال آنان ۷۸

وظایف رسانه ملی ۷۹

۳. اخلاق اجتماعی در برخورد با سالمندان و خردسالان ۸۱

الف) سالمندان ۸۱

یک _ دشمنی نکردن و موضع نگرفتن ۸۲

دو _ راه رفتن پشت سر ایشان ۸۳

سه _ برخورد عاقلانه ۸۳

ب) خردسالان ۸۳

یک _ مهربانی کردن ۸۳

دو _ احترام کردن ۸۴

سه _ بخشش اشتباه ها ۸۵

وظایف رسانه ملی ۸۵

۱. خردسالان ۸۵

۲. سالمندان ۸۶

۴. اخلاق اجتماعی در برخورد با مردم و نیازمندان ۸۶

الف) نیازمندی یا بی نیازی ۸۶

ب) بی نیازی از مردم ۸۹

ج) قناعت در زندگی ۹۲

(د) قناعت در برابر آز ۹۵

هـ) بخشندگی، برابر بخل ۹۷

و) جلوه های سخاوت‌مندی ۹۹

یک _ قرض الحسنه ۹۹

دو _ ادای دین دیگران ۱۰۱

سه _ صدقه ۱۰۱

ز) آیا رفع نیاز مادی فقیران کافی است؟ ۱۰۳

هـ) شناخت جایگاه صحیح سخاوت ۱۰۵

وظایف رسانه ملی ۱۰۶

زیرنویس ها ۱۰۷

فصل چهارم: اخلاق حکومتی ۱۰۹

۱. اخلاق حاکمان با مردم ۱۱۰

الف) شرح صدر ۱۱۰

ب) قاطعیت ۱۱۱

ج) مهربانی ۱۱۲

د) خیرخواهی خالصانه ۱۱۳

هـ) ایجاد وحدت در جامعه ۱۱۴

و) تواضع ۱۱۵

ز) دوری از خودپسندی ۱۱۵

ح) دوری از فخر و کبر ۱۱۶

ط) چشم پوشی از خطای دیگران ۱۱۷

ی) عدالت گستری در جامعه ۱۱۷

ک) فریفته نشدن به وعده های باطل ۱۱۸

ل) شایسته سالاری ۱۱۸

م) فقرستیزی ۱۲۰

۲. اخلاق مردم با حاکمان ۱۲۱

الف) اطاعت پذیری ۱۲۱

ص: ۸

ب) یاری حاکمان ۱۲۲

ج) خیرخواهی خالصانه ۱۲۴

وظایف رسانه ملی ۱۲۵

کتاب نامه ۱۲۷

دیباچه

نیایش، نیاز فطری انسان هاست. آنگاه که آدمی خسته از عالم خاک، راه آسمان ها، را می جوید، با بُراق دعا و نیایش و برقراری ارتباط با معبود، تن و جان خویش را در زمزم دعا شست و شو می دهد. دعاهاى مأثوره از معصومان علیهم السلام به مدد او می آیند و گلستان وجودش را خوشبو و نورانی می سازند.

در میان این دعاها، صحیفه سجادیه امام زین العابدین علیه السلام که بحق، زینت نیایش ها و محبوب نیایشگران است، زبان بیانی و محتوایی ناب دارد. این دعاها در بردارنده بهترین و متعالی ترین مضمون ها در اخلاق فردی و اجتماعی هستند. امام علیه السلام با فراست تمام و با در نظر گرفتن شرایط زمانی، معارف ناب شیعه را در قالب دعا برای آیندگان به یادگار نهاده است. در حقیقت، این کتاب بر ارتباط انسان با خدا، خود و دیگران تأکید دارد و پژوهشگر ارجمند، جناب آقای حمیدرضا حق شناس، این نوشتار را با رویکرد اخلاق خانوادگی _ اجتماعی و ارتباط انسان با دیگران تنظیم کرده است. ایشان در زمینه اخلاق خانوادگی؛ اخلاق زناشویی را در

زمینه های رعایت حسن خلق بین زن و شوهر، اخلاق والدین در برابر فرزندان و اخلاق فرزندان در برابر والدین را بازگو می کند. در چشم انداز اخلاق اجتماعی نیز ارتباط با خویشاوندان، رابطه با دوستان و همسایگان، چگونگی برخورد با سالمندان و خردسالان و چگونگی برخورد با مردم و نیازمندان را بررسی می کند. سپس با اشاره ای به اخلاق حکومتی در زمینه اخلاق حاکمان با مردم و اخلاق مردم با حاکمان مطالبی را بازمی گوید. امتیاز بارز این اثر، در این است که پژوهشگر تلاش می کند مسئولیت های رسانه ملی را در زمینه پرورش اخلاق خانوادگی، اخلاق اجتماعی و اخلاق حکومتی گویا سازد و آن را دست مایه برنامه ریزان و برنامه سازان ارجمند قرار دهد. امید است که تلاش های ایشان، مورد استفاده بهینه برنامه سازان گرامی قرار گیرد.

انه ولی التوفیق

گروه جامعه شناسی اداره کل پژوهش

پیش‌گفتار

صحیفه سجادیه که یکی از متون دعایی بر جای مانده از امامان شیعه است، افق‌های مختلفی را به روی خواننده می‌گشاید. یکی از این افق‌ها، تبیین اخلاق شایسته اسلامی و انسانی در ارتباط با مردم است. برخی افراد گمان می‌کنند که در دعاها به این مضمون‌ها و چگونگی ارتباط با مردم پرداخته نمی‌شود و در آنها فقط درباره ارتباط با خداوند بحث می‌شود. به این منظور، ابتدا به معرفی صحیفه سجادیه می‌پردازیم. سپس بیان می‌کنیم که به دلیل شرایط ویژه اجتماعی، سیاسی و اخلاقی دوران امام سجاد علیه السلام، ایشان از زبان دعا استفاده می‌کرد. همچنین محتوای صحیفه سجادیه را به سه بخش «ارتباط با خداوند»، «ارتباط با خود» و «ارتباط با جامعه» تقسیم می‌کنیم. در ادامه با توجه به نظر برخی دانشمندان و تعریف اخلاق در روایات و دعاها، روشن می‌کنیم که مراد ما از اخلاق، شایسته‌ها و ناشایست‌های افکار و کردار است که به چنین اخلاقی _ اگر مربوط به روابط گروهی باشد _ اخلاق اجتماعی گفته می‌شود.

پس از این مباحث مقدماتی، به دسته بندی اخلاق اجتماعی در صحیفه سجادیه می پردازیم و از نقش چند اصل اخلاقی همچون عدل، انصاف، تواضع، چشم پوشی از خطای دیگران، دیگر دوستی و مقدم ندانستن رضای مخلوق بر رضای خالق در روابط فرد با مردم سخن می گوئیم. سپس بحث اخلاق در خانواده را در سه محور والدین، فرزندان و زن و شوهر پی گیری می کنیم.

در ادامه، به اخلاق برخورد با برخی گروه ها نظیر دوستان، همسایگان، خویشاوندان، خردسالان، سالمندان و اخلاق متقابل مردم با حاکمان و نیازمندان می پردازیم تا روشن شود در صحیفه سجادیه چه اندازه به اخلاق اجتماعی اهمیت داده شده است.

فصل اول: کلیات

اشاره

فصل اول: کلیات

زیر فصل ها

۱. طرح موضوع

۲. اهداف پژوهش

۳. ضرورت پژوهش

۴. پرسش های پژوهش

۵. فرضیه های پژوهش

۶. پیشینه پژوهش

۷. بررسی مفاهیم کلی

۱. طرح موضوع

۱. طرح موضوع

نیایش، یکی از ضرورت های زندگی و برخاسته از فطرت بشر بوده و همیشه وجود داشته است . مکس مولر می گوید: «اسلاف ما از آن موقع به درگاه خدا سر برآورده بودند که حتی برای خدا نام هم نتوانسته بودند بگذارند.»^(۱) در ادیان توحیدی به ویژه اسلام، به این ندای فطرت جویانه انسان ها توجه ویژه ای گشته و توصیه زیادی به دعا شده است . امام علی علیه السلام فرموده است: «أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ فِي الْأَرْضِ الدُّعَاءُ؛ محبوب ترین کارها نزد خدای _ عَزَّوَجَلَّ _ در زمین، دعاست.»^(۲)

در بین دعاها، نیایش های معصومان علیه السلام، بخشی از روایت های رسیده از ایشان است و در کنار قرآن کریم که متن های اسلامی را تشکیل می دهند، جایگاه ویژه ای دارند.

۱- الکسیس کارل، نیایش، مقدمه و ترجمه: محمدتقی شریعتی، قم، تشیع، ۱۳۵۵، ص ۳۰، به نقل از: شبلی نعمانی، تاریخ علم

کلام.

۲- محمد محمدی ری شهری، میزان الحکمه، ترجمه: حمیدرضا شیخی، قم، دارالحدیث، ۱۳۷۹، ج ۲، ج ۴، ص ۱۶۴۶، به نقل از: الکافی، ج ۲، ص ۴۶۷، ح ۸.

در این دعاها، جز آنکه ارتباط صحیح با خداوند، در قالب بهترین گفتارها بیان می شود، پاسخ کامل بسیاری از پرسش های افراد را درباره صفت های خداوند، ویژگی های پیامبران و امامان علیه السلام، انسان شناسی و مانند آن می توانیم بیابیم.

پروفسور ویلیام چیتیک، دانشمند امریکایی که ترجمه ای رسا از صحیفه سجادیه را منتشر کرده است، در مقدمه صحیفه، تعبیر زیبایی از دعاهاى اسلامى دارد. وی تمدن اسلامى را شبيه شهرى قدیمى توصیف می کند که دیوارهایی دارد و درون آن باغ های دل انگیز و زیبایی است و با این بیان که ورود به دنیای پشت دیوار آسان نیست، می گوید:

قدیمی ترین، اصیل ترین و دشوارترین باغ های این شهر برای ورود، قلب های بزرگ ترین نمایندگان این تمدن است. اینجاست که دعاهاى رسیده از ستون های اسلام اولیه، تصویر کاملاً جدیدی را از روح زنده و پویای اسلام نشان می دهند؛ چراکه این دعاها، دسترسی مستقیم به انواع رفتارها و ویژگی های بشری را — که پیش نیاز شکوفایی کامل آرمان اسلامى هستند — فراهم می کنند. (۱)

در بین دعاها، صحیفه سجادیه جزو بهترین منبع های دعایی رسیده از معصومان علیهم السلام است. این کتاب که دربرگیرنده سخنان امام چهارم شیعیان به زبان دعاست، معارف بسیاری را در خود جای داده است که با تأسف، بسیار کم به آن توجه می شود.

برخی نیز برداشت اشتباهی از دعا دارند و معتقدند که دعا فقط وسیله ای برای رابطه با ماورای هستی است و هیچ ارتباطی با این جهان

۱- ابوالفضل حافظیان، «سیر نگارش ها در حوزه صحیفه پژوهی و بایسته های جدید»، سفینه، پاییز ۱۳۸۴، ش ۸، ص ۲۲.

و مسائل آن، چه در جنبه های فردی، مانند حفظ سلامتی و علم آموزی و چه در جنبه های اجتماعی و ارتباط با دیگران ندارد. در این پژوهش برآنیم گوشه ای از روش ارتباط با جامعه را در این کتاب شریف نشان دهیم .

۲. اهداف پژوهش

۲. اهداف پژوهش

الف) معرفی الگویی مناسب در زمینه اخلاق صحیح و نیک برای گروه های مختلف ؛

ب) نشان دادن اینکه دعاهاى اسلامى، به ویژه صحیفه سجادیه دربردارنده مناجات هاى هستند که در کنار توجه به همه انسان ها در اجتماع، راهکارهای تعامل صحیح با جامعه در این دعاها بیان شده است ؛

ج) معرفی بخشی از معارف موجود در دعاها به صورت موضوعی .

۳. ضرورت پژوهش

۳. ضرورت پژوهش

روش برخورد انسان با محیط خود در اسلام از اهمیت و جایگاه والایی برخوردار است ؛ ضرورتی که روزه روز با توسعه ارتباط بشر، بیشتر درک می شود. در این میان، برخی با دیدگاه های خود، به ارتباط و دوستی با همه افراد بشر؛ ظالم و غیرظالم، فاسد و غیرفاسد سفارش می کنند و در مقابل، برخی به رهبانیت فرامی خوانند.

نگاهی به آیات، روایت ها و دعاهاى مختلف که در ابتدا نماد یک ارتباط فردی میان انسان و خداوند به نظر می رسند، می تواند تا اندازه ای

این مسئله را روشن سازد که دیدگاه دین اسلام به ویژه دعاها نسبت به اخلاق در اجتماع و محدوده آن چیست.

۴. پرسش های پژوهش

۴. پرسش های پژوهش

این تحقیق به پرسش های زیر پاسخ می دهد:

الف (دیدگاه ادعیه به ویژه صحیفه سجادیه در مورد اخلاق اجتماعی چیست ؟

ب) چرا امام سجاد علیه السلام زبان دعا را انتخاب کرد؟

ج (با توجه به مضمون دعاها صحیفه سجادیه، با گروه های مختلف جامعه مانند: خانواده، دوستان، نیازمندان و امیران چگونه باید برخورد کرد؟

۵. فرضیه های پژوهش

۵. فرضیه های پژوهش

الف (در دعاها رسیده از معصومان علیه السلام به ویژه در صحیفه سجادیه، راه های ارتباط با خداوند، اخلاق اجتماعی و رفتار در جامعه به خوبی بیان شده است ؛

ب (شرایط اجتماعی و اخلاقی دوران امام سجاد علیه السلام پذیرای زبان دعا بود؛

ج (رعایت فضیلت های اخلاقی در گروه هایی مانند خانواده، دوستان و همسایگان ضروری تر است و سفارش های ویژه ای درباره آنان شده است.

۶. پیشینه پژوهش

اشاره

۶. پیشینه پژوهش

صحیفه سجادیه دربردارنده حقیقت ها و معارف گوناگون از جمله اخلاق و خلق و خوی شایسته و ناشایسته است . اخلاق اجتماعی نیز از مباحث مهم و در این کتاب است .

الف) شرح ها

الف) شرح ها

از دیرباز، شرح ها و تعلیقه های بسیاری بر این کتاب نگاشته شده است. بعضی از آنها که بر بخش های مرتبط با موضوع این تحقیق یعنی اخلاق اجتماعی نگاشته شده، پیشینه این تحقیق را تشکیل می دهند. صاحب الذریعه، ۶۶ شرح از شرح هایی را نام می برد که تا زمان وی بر صحیفه سجادیه نوشته بودند.^(۱)

یکی از دعاهای مهم صحیفه سجادیه، «دعای مکارم الاخلاق» است که بسیاری از معارف اخلاق اجتماعی بیان شده در صحیفه سجادیه را دربردارد. عده ای از علمای شیعه بر آن شرح جداگانه نوشته اند. از مهم ترین شرح های این دعا می توان به موارد زیر اشاره کرد:

یک _ شرح دعای مکارم الاخلاق : استاد محمدتقی فلسفی ؛

دو _ آینه مکارم : سید روح الله خاتمی ؛

سه _ مدینه فاضله : محمدعلی صالح غفاری .

۱- احمد باقریان، آشنایی با صحیفه سجادیه (تجلی پیام عاشورا)، قم، زائر، ۱۳۸۲، ص ۱۶، به نقل از: آغابزرگ طهرانی، الذریعه، ج ۱۳، صص ۳۴۵ _ ۳۴۹.

(ب) پایان نامه ها**اشاره**

(ب) پایان نامه ها

موضوع پژوهش برخی پایان نامه ها و مقاله ها نیز بررسی اخلاق در صحیفه سجادیه است که از آنها یاد می کنیم :

یک _ جایگاه اخلاق در صحیفه سجادیه

نویسنده پس از بیان کلیات اخلاق، در یک فصل درباره برخی جلوه های فضایل اخلاقی از جمله توبه، توکل، شکر و یاد مرگ و در فصل بعدی از برخی جلوه های رذایل اخلاقی مانند دنیادوستی، خودپسندی، ریا و آفت های زبان سخن می گوید. (۱) در این پایان نامه تنها در بخش «آفات زبان» و «ریا»، به اخلاق اجتماعی اشاره شده است .

دو _ تربیت اخلاقی در صحیفه سجادیه

نویسنده در این پایان نامه، هم به ملاک های فردی و هم به ملاک های اجتماعی اخلاق در صحیفه سجادیه می پردازد و می کوشد اثبات کند در صحیفه همان گونه که به اصلاح رفتارهای فردی توجه شده، به حقوق و وظایف اجتماعی و مسائل اقتصادی و سیاسی نیز توجه شده است . وی بیان می کند هرچا سخن از حق و وظیفه است، آنجا عرصه اخلاق است و به تناسب، مواردی از حقوق خانواده، خویشاوند، دوست، همسایه و دیگر افراد جامعه و در زمینه سیاسی، حقوق والی و مردم و وظیفه افراد در مقابل ظالم و مظلوم را آورده است. (۲)

۱- پری سیما اقتصادی فرد، جایگاه اخلاق در صحیفه سجادیه، پایان نامه کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، قم، دانشکده اصول الدین، ۱۳۸۰.

۲- سعیده داوودی راد، تربیت اخلاقی در صحیفه سجادیه، پایان نامه کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، تهران، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم انسانی و علوم تربیتی، ۱۳۷۵.

ج) مقاله ها و کتاب ها

یک _ بررسی نظام تربیتی صحیفه سجادیه

در فصل چهارم این مقاله به نام «روش های تربیتی»، در بیان روش رفتاری گفته شده است تکریم و احترام، رفق و مدارا و نیکی کردن در مقابل بدی دیگران، از راهکارهای این نوع روش تربیتی است.

در فصل پنجم نیز در بیان هدف های تربیتی، یکی از هدف ها را رابطه انسان با دیگران می داند که در قالب روابط خانوادگی، روابط اجتماعی، روابط سیاسی و روابط اقتصادی بررسی می شود. برای نمونه، در زمینه روابط اجتماعی به ذکر دو هدف بسنده شده است: فراهم کردن زمینه برادری و عمل به وظایف و مسئولیت ها در برابر یکدیگر. (۱)

دو _ مبانی اخلاق در صحیفه سجادیه

نویسنده، توحید را مبنای اخلاق در صحیفه سجادیه معرفی می کند و به بحث درباره آن می پردازد که در میان هفت راه بیان شده از راه های پرواز معنوی، فقط بحث تولی و تبری اجتماعی است. (۲)

سه _ معرفی کتاب ابعاد انسانی و اجتماعی در صحیفه سجادیه

این کتاب مجموعه ای از مقاله های همایش صحیفه سجادیه است که در سال ۱۹۹۹ در دمشق برگزار شد. دو مقاله از آن ارتباط بیشتری با بحث ما دارند که توضیح می دهیم:

اول _ «تکامل تربیت فردی و اجتماعی در صحیفه سجادیه، با تکیه بر دعای مکارم اخلاق»

۱- علی اصغر ابراهیمی فر، بررسی نظام تربیتی صحیفه سجادیه، قم، مرکز پژوهش های اسلامی صدا و سیما، ۱۳۸۵، فهرست.

۲- علی اصغر ابراهیمی فر، بررسی نظام تربیتی صحیفه سجادیه، قم، مرکز پژوهش های اسلامی صدا و سیما، ۱۳۸۵، ص ۱۵۷.

برای نمونه، در بحث تربیت اجتماعی به بررسی خدمت بدون منت، جواب گویی بدی با خوبی، اصلاح میان مردم، پیوند اجتماعی و نپذیرفتن ستم می پردازد. (۱)

دوم _ «سیمای دیگران در آینه خویشتن امام سجاد علیه السلام»

در نظر امام سجاد علیه السلام، دیگران جایگاهی جدا از شخص حضرتش ندارند. نمونه این مطلب، دعا برای والدین و فرزندان (نسبت خویشاوندی) و دعا برای همسایگان (نسبت مکانی) است. (۲)

از آنجا که در این دعا افزون بر بیان بخش اخلاق اجتماعی صحیفه، مسائل اخلاق فردی نیز آمده است، موضوع این دعا تنها اخلاق اجتماعی نیست. در مورد پایان نامه ها نیز مانند مقاله ها و کتاب های نوشته شده در این زمینه، گذرا و در کنار دیگر مباحث به بحث اخلاق اجتماعی پرداخته اند. از این رو لازم است جداگانه و گسترده تر، به این بحث از صحیفه سجادیه پرداخته شود.

۷. بررسی مفاهیم کلی

اشاره

۷. بررسی مفاهیم کلی

زیر فصل ها

الف) معرفی صحیفه سجادیه

ب) تعریف واژه های اخلاق و اجتماع

الف) معرفی صحیفه سجادیه

اشاره

الف) معرفی صحیفه سجادیه

زیر فصل ها

یک _ بستر شکل گیری دعاهاى صحیفه سجادیه

دو _ مضامین دعاهاى صحیفه سجادیه

یک _ بستر شکل گیری دعاهاى صحیفه سجادیه

پیش از بررسی اینکه چرا امام سجاد علیه السلام بیشتر فعالیت های خود را بر نیایش و دعا متمرکز کرده بود و همچون پدر گرامی اش، به مبارزه مسلحانه اقدام نکرد یا چون فرزنداناش، امام باقر علیه السلام و امام

۱- محمدحسین شهری، «معرفی کتاب ابعاد انسانی و اجتماعی در صحیفه سجادیه»، سفینه، زمستان ۱۳۸۴، ش ۹، ص ۱۶۰.

۲- منصور پهلوان، «مبانی اخلاق در صحیفه سجادیه»، سفینه، پاییز ۱۳۸۴، ش ۸، ص ۷۲.

صادق علیه السلام حلقه درس و بحث گسترده تشکیل نداد (چنان که اندک بودن روایات فقهی و اعتقادی از ایشان نشان می دهد)، بهتر است شرایط سیاسی، اجتماعی و اخلاقی دوران ایشان را بررسی کنیم و از این راه به علت های ایشان در انتخاب زبان دعا دست یابیم.

اول _ شرایط اخلاقی دوران امام سجاد علیه السلام

اول _ شرایط اخلاقی دوران امام سجاد علیه السلام

در دوره امام سجاد علیه السلام ارزش های دینی دستخوش تحریف و تغییر امویان شده بود و اهالی یکی از مهم ترین شهرهای مذهبی (مدینه) باید به عنوان برده یزید با او بیعت می کردند. احکام اسلامی بازیچه افرادی چون ابن زیاد، حجاج و عبدالملک مروان بود. حجاج، عبدالملک را مهتر و برتر از رسول الله صلی الله علیه و اله می شمرد. در سایه چنین حکومتی، آشکار است که تربیت دینی مردم چه مقدار پایین آمده و ارزش های جاهلی چگونه زنده شده بود. (۱)

از نیمه دوم دوران خلافت عثمان (حدود سال سی هجری) اشراف قریش که درآمد کلانی از خزانه دولت داشتند، انحطاط اخلاقی را در جامعه اسلامی رواج دادند و ثروت اندوزان، املاک فراوانی گرد آوردند و کنیزان و غلامان بسیاری خریدند. کنیزانی که برای خوانندگی و بزم آرایي تربیت شده بودند، کم کم مجالس بزم و خوش گذرانی و خنیاگری را به طبقات دیگر نیز کشاندند. این انحطاط اخلاقی در زمان حکومت یزید چنان گسترش یافت که دو شهر مکه و مدینه نیز از این آلودگی ها پاک نماند. مسعودی می نویسد:

۱- رسول جعفریان، تاریخ سیاسی اسلام (تاریخ خلفا از رحلت پیامبر تا زوال امویان)، قم، الهادی، ۱۳۷۸، ج ۲، ص ۵۴۰.

فساد و آلودگی یزید، به اطرافیان و عمال وی نیز سرایت کرد. در زمان او ساز و آواز در مکه و مدینه آشکار و مجالس بزم برپا شد و مردم آشکارا به شراب خواری پرداختند. (۱)

این وضع در زمان عبدالملک همچنان ادامه یافت. شوقی ضیف می گوید:

گویی این دو شهر بزرگ حجاز را برای خنیاگران ساخته بودند؛ تا آنجا که نه تنها مردمان عادی، بلکه فقیهان و زاهدان نیز به مجالس آنان می شتافتند. (۲)

کار به جایی رسیده بود که وقتی یکی از مشهورترین زنان آوازخوان آن دوران از مدینه به مکه سفر کرد، در طول مسیر، چنان از وی استقبال شد که در مورد هیچ مفتی و فقیه و محدث و زاهدی سابقه نداشت.

شهید صدر در تحلیل آن دوران می نویسد:

جامعه اسلامی در آن زمان دچار رفاه و آسایش شده بود؛ زیرا رفاه و آسایش، جامعه را به سوی خطر غرق شدن در لذات دنیا و خاموش شدن ارزش های اخلاقی و خاموشی ارتباط روحی با خدا و روز قیامت و... می کشاند. (۳)

«امام سجاد علیه السلام برای معالجه این خطر از دعا استفاده کردند و صحیفه سجادیه از نتایج آن است. امام با کلام بلیغ منحصر به فرد و با قدرت فراوان بر اسالیب تعبیرات عربی، دقیق ترین کلمات را در به

۱- مهدی پیشوایی، سیره پیشوایان، قم، مؤسسه امام صادق علیه السلام، ۱۳۸۵، ص ۲۶۵، به نقل از: مروج الذهب، ج ۳، ص ۶۷.

۲- سیره پیشوایان، ص ۲۶۵، به نقل از: تاریخ الادب العربی، ج ۲، ص ۳۴۷.

۳- سید محمدباقر صدر، اهل البيت تنوع ادوار و وحده هدف، بیروت، مؤسسه ام القراء، ۱۴۲۳ هـ.ق، ص ۴۲۱.

تصویر کشیدن ارتباط انسان با پروردگارش، تعلق انسان به مبدأ و معادش و مجسم ساختن ارزش های اخلاقی و حقوق واجب انسان به کار بستند. امام با این مواهب و ابزارها توانست از خلال دعا، جوی معنوی در جامعه اسلامی در تثبیت مسلمین که توفان گناهان، آنها را از پروردگار دور می کرد، پدید آورد تا پناهگاه و امینی در عصر غنا و ثروت مسلمین باشد». (۱)

امام شخصیتی بود که مردم از روحیه و مرام و روش او تأثیر می گرفتند. او با داشتن چنین شخصیتی در آن دوران، برای پیوند دادن مردم با خدا به دعا رو کرد. (۲) امام چنان بود که حتی حاکمان اموی و علمای درباری چون زهری او را می ستودند. عبدالملک در وصف ایشان می گفت: «علم و دین و پرهیزکاری ای به تو داده شده است که قبل از تو به هیچ کسی داده نشده است، مگر اجداد گذشته تو». (۳) و زهری که از عالمان درباری آن عصر بود، می گفت: «هیچ فردی از قریش را از او برتر ندیدم». (۴)

دوم _ شرایط اجتماعی و سیاسی دوران امام سجاد علیه السلام

دوم _ شرایط اجتماعی و سیاسی دوران امام سجاد علیه السلام

در شرایط آن روزگار امکان مبارزه مسلحانه وجود نداشت و اوضاع اجتماعی و سیاسی بسیار خطرناک بود؛ خطری که اساس نهضت را تهدید می کرد و می توانست به خموده شدن روح اصیل اسلامی منجر

۱- سید محمدباقر صدر، اهل البیت تنوع ادوار و وحده هدف، بیروت، مؤسسه ام القراء، ۱۴۲۳ هـ.ق، ص ۴۲۲.

۲- نک: تاریخ سیاسی اسلام، ج ۲، ص ۵۴۱.

۳- اهل البیت تنوع ادوار و وحده هدف، ص ۴۱۸.

۴- جلال الدین سیوطی، اسعاف المبطا برجال الموطا، بیروت، مکتبه الرشد و عمان، دارالعثمانیه، ۱۴۲۵ هـ.ق.

شود و اندیشه ناب دینی را به فراموشی بسپارد. از بارزترین موارد این بود که امامت، تنها ابزار حکومت عادل، در حال فراموشی بود؛ زیرا نظام حاکم اموی بر همه ابزارهای ارتباطی آن دوران یعنی منبر و محراب و مسجد چیره بود و صاحبان نفوذ در جامعه مانند قاضی و والی را با پول می خرید و تمام امکانات در خدمت خلیفه بود. در این شرایط که ترس بر جامعه سایه افکنده بود، امام در مقابله با مشکلات تنها باقی ماند. (۱)

«امام در چنین شرایطی به سر می بردند؛ شرایطی که مدتی اندک از رویداد کربلا می گذشت و شیعیان دچار آسیبی جدی شده بودند. به ظاهر این گونه مطرح شد که شیعیان دیگر نمی توانند سر بر آورند. تعدادی از اهل بیت علیه السلام و در رأس آنها امام حسین علیه السلام به شهادت رسیدند و تنها یک نفر از فرزندان ذکور امام حسین علیه السلام از نسل فاطمه علیها السلام باقی مانده بود [یعنی امام سجاد علیه السلام]. در چنین شرایطی که تصور نابودی اساس تشیع وجود داشت، امام سجاد علیه السلام می بایست کار را از صفر شروع کند و مردم را به سمت اهل بیت علیهم السلام بکشانند.» (۲)

«در این اوضاع، دعا روشی بود که امام برای پایداری و هجوم به کار بستند. پایداری بر فکر و هدف و ایمانی که دولت اموی امکانات خود را در عالم اسلامی بر ضد آن تجهیز کرده بود و هجوم بر حکومتی که تمام ابزارهای قدرت را در اختیار داشت و امکان هر

۱- سید محمد رضا حسینی جلالی، جهاد الامام السجاد علیه السلام، قم، دارالحديث، ۱۴۱۸ هـ. ق، ص ۱۹۰.

۲- تاریخ سیاسی اسلام، ج ۲، ص ۵۴۵.

مقاومتی را از امت سلب کرده بود و دعا، سلاح این جنگ بود. بعد از واقعه کربلا امکان عملیات مسلحانه نبود و از طرفی همانند دوران امام باقر علیه السلام و امام صادق علیه السلام امکان فعالیت آزاد اجتماعی نیز نبود، ولی فرصت مقاومت از راه دعا که حربه نافذی در اعماق نظام حاکم و وسیله خوبی برای مقابله با آن جامعه فاسد بود، وجود داشت و این ابزار در هر شرایطی امکان دارد. این روش [مناجات با خداوند] به گونه ای نبود که قدرت حاکم بتواند از آن جلوگیری کند. دعا در آن شرایط، وسیله ای برای اعلان معتقدات و تبلیغ و برانگیختن روح جهاد و تأکید تعهدات اجتماعی و... شد.^(۱)

از نظر اجتماعی، ناآگاهی مردم از آموزه های اسلام و پیدایش بدعت ها و انحراف ها اسفبار بود. به گفته برخی از دانشمندان، در زمان امام سجاد علیه السلام بعضی از بنی هاشم نیز نمی دانستند چگونه نماز بخوانند و چگونه حج به جا آورند و شیعیان درباره احکام دینی جز آنچه شنیده بودند، نمی دانستند. وقتی فریضه ای مثل نماز که ستون اسلام است، در میان بنی هاشم که باید از همه آگاه تر باشند، چنین باشد، می توان حدس زد که آگاهی دینی در میان مردم دیگر سرزمین ها تا چه اندازه بوده است.^(۲)

به نظر می رسد امام به دلیل خفقان آن روزگار، امکان آموزش مستقیم عقاید و احکام شیعه را پیدا نکرد. پس کوشید با بیان معارف دینی در قالب دعا _ که برای بیدارسازی فطرت انسان هاست _ دل های آماده را کم کم در آن وضعیت نابهنجار روشن کند. به این ترتیب، وقتی

۱- جهاد الامام السجاد، ص ۱۹۱.

۲- سیره پیشوایان، ص ۲۶۸.

در زمان امام باقر علیه السلام و امام صادق علیه السلام از خفقان اجتماعی کاسته شد، امکان انتقال عقاید و احکام ناب شیعه، بهتر فراهم گشت.

دو _ مضامین دعا‌های صحیفه سجادیه

اشاره

دو _ مضامین دعا‌های صحیفه سجادیه

هرچند نمی توان دعا‌های صحیفه را فقط به یک دسته اختصاص داد، مضامین دعا‌های صحیفه سجادیه را می توان در یک نگاه کلی به سه دسته تقسیم کرد:

اول _ ارتباط انسان با خداوند و محتوای توحیدی

اول _ ارتباط انسان با خداوند و محتوای توحیدی

این کتاب ارزشمند، راه های سخن گفتن با خداوند متعال را آموزش می دهد. هر بنده ای باید از چگونگی سخن گفتن در برابر بزرگی خداوند به خوبی آگاه شود تا ادب و وظیفه لازم را در برابر حضرتش رعایت کند. همچنین به لزوم توبه و بازگشتن از گناه و انحراف و تأثیر اعتراف به اشتباه در تعادل روان اشاره شده است. (۱) به نمونه ای از فرازهای این کتاب توجه کنید:

يَا اَلٰهِي لَوْ بَكَيتُ اِلَيْكَ حَتَّى تَسْقُطَ اَسْفَارُ عَيْنِي، وَانْتَحَبْتُ حَتَّى يَنْقَطِعَ صَوْتِي وَ قُمْتُ لَكَ حَتَّى تَتَنَشَّرَ قَدَمَايَ ... مَا اَسْـَٔتُ وَجِبْتُ بِذَلِكَ مَخَوْ سَيِّئِهِ وَاحِدَهُ مِنْ سَيِّئَاتِي. (۲)

ای خدای من ! اگر در پیشگاه تو آن قدر گریه کنم تا اینکه پلک چشمانم بر هم افتد یا بریزد و چنان با صدای بلند بنالم تا اینکه صدایم

۱- سید حمید فتاحی، صحیفه کامله سجادیه، همراه با پیام ها، پاسخ گوی نیازها، قم، میرفتاح، ۱۳۸۵، ص ۱۸.

۲- امام سجاد علیه السلام، الصحیفه السجادیه، ترجمه و شرح: سید علی نقی فیض الاسلام، تهران، فیض الاسلام، ۱۳۶۸، دعای ۱۶، فراز ۱۰.

قطع شود و برای اطاعت چنان سر پا بایستم تا پاهایم ورم کند، با همه این ها، سزاوار بخشودن یک گناه از گناهانم نخواهم بود.

امام سجاد علیه السلام در بیان ارتباط با خداوند، از صفت های خدای تعالی نظیر رحیم، علیم، قوی، منعم و حلیم استفاده می کند و چگونگی سخن گفتن با خداوند را با در نظر داشتن این صفت ها به ما آموزش می دهد.

همچنین با یادآوری عذاب آخرت و نعمت های بهشتی، بر اهمیت انجام تکالیف الهی نظیر روزه، نماز، حج و... برای برقراری ارتباط شایسته با خداوند تأکید می کند.

دوم _ ارتباط انسان با خود

دوم _ ارتباط انسان با خود

امام سجاد علیه السلام در این صحیفه، با توجه به مسائل فردی، لزوم سلامتی، علم آموزی، نشاط در کارها، ترک آرزوهای طولانی، غفلت نکردن و رفع شک و شبهه، اشاره کرده است، مانند:

[اللَّهُمَّ] وَ اٰمِنُ عَلَى الصَّحَّةِ وَ الْاَمْنِ وَ السَّلَامَةِ فِي دِينِي وَ بَدَنِي. (۱)

[بار خدایا] بر من مِت گذار؛ به تندرستی و ایمنی (از هر پیشامدی) و سلامتی و رهایی (از هر آفت و بلایی) در دین و بدنم.

سوم _ ارتباط انسان با جامعه

سوم _ ارتباط انسان با جامعه

این صحیفه، دربردارنده دستورها و رهنمودهایی در برخورد نیکو با مردم، بخشیدن و احترام گذاشتن به آنان، محبت ورزی و رفتار با والدین و فرزندان است.

در این کتاب، ضمن پرداختن به مضامین مهم اجتماعی و حکومتی، بر لزوم ارتباط با ولی خدا و امامان معصوم علیه السلام و بغض و کینه نسبت به دشمنان اسلام تأکید شده است. جالب آنکه در مسائل اجتماعی به جنبه اقتصادی مسئله از جمله لزوم بی‌نیازی از مردم و دلیل بدهکار شدن نیز توجه شده است.

(ب) تعریف واژه های اخلاق و اجتماع

اشاره

(ب) تعریف واژه های اخلاق و اجتماع

پیش از ورود به بحث اخلاق اجتماعی در صحیفه سجادیه، به معنای لغوی و اصطلاحی دو واژه «اخلاق» و «اجتماع»، اشاره و مسائل مرتبط با آن را بررسی می‌کنیم.

یک _ تعریف اصطلاحی اخلاق

یک _ تعریف اصطلاحی اخلاق

در تعریف این واژه، دانشمندان زیادی از مسلمان و غیرمسلمان اظهار نظر کرده‌اند. برخی از این تعریف‌ها بسیار نزدیک به هم و برخی متفاوت از هم هستند.

یکی از موارد اختلاف در این تعریف‌ها گستره اخلاق است که آیا اخلاق دربردارنده صفات و ملکات نفسانی است، بدون آنکه اعمال و رفتار را دربرگیرد یا همراه با رفتار است و یا فقط با رفتار انسان ارتباط دارد؟

ناگفته نماند اخلاق را چه صفت نفسانی و چه رفتار انسانی بگیریم، در هر دو صورت، رفتار ما با اخلاق ارتباط پیدا می‌کند، با این تفاوت که در یک تعریف، سرآغاز این اعمال، اخلاق است و در تعریفی دیگر خود آنها اخلاق‌اند. در تعریفی نسبتاً جامع، اخلاق این گونه تعریف شده است:

اخلاق، علمی است که صفات نفسانی خوب و بد و اعمال و رفتار اختیاری متناسب با آنها را معرفی می کند و شیوه تحصیل صفات نفسانی خوب و انجام دادن اعمال پسندیده و دوری از صفات نفسانی بد و اعمال ناپسند را نشان می دهد. (۱)

در این نوشتار مراد ما از اخلاق، همین تعریف است؛ صفت های نفسانی خوب و بد و اعمال و رفتار اختیاری متناسب با آن صفت ها که شامل پسندها و ناپسندهای اخلاقی می شود. استاد مطهری درباره اخلاق می گوید:

در اخلاق، عنصر اختیار و اکتساب یعنی غیر غریزی بودن خوابیده است. کار یک قهرمان که زور بازو دارد، قابل مدح و ستایش است؛ ولی اسمش اخلاق نیست. اگر انجام کاری برای انسان غریزه بود؛ یعنی طبیعی و فطری و مادرزادی بود و انسان آن را تحصیل نکرده و به اختیار خودش به دست نیاورده بود، آن کار باشکوه و با عظمت، قابل مدح هست؛ ولی در عین حال اخلاق نیست، مثل محبت پدر و مادر نسبت به فرزند و مخصوصاً محبت مادرانه. (۲)

دو _ تعریف واژه اجتماع

دو _ تعریف واژه اجتماع

بروس کوئن در تعریف اجتماع می گوید: «اجتماع عبارت است از گروهی از مردم که در یک منطقه خاص جغرافیایی اسکان دارند و دارای فرهنگ و شیوه زندگی مشترکی اند، به وحدت خاص میان خود آگاهند و به طور جمعی یک هدف را دنبال می کنند. نمونه هایی از

۱- احمد دیلمی، مبانی و نظام اخلاق، پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، دانش نامه امام علی علیه السلام (اخلاق و سلوک)، قم، مرکز نشر آثار پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۸۰، ج ۴، ص ۱۰۱.

۲- مرتضی مطهری، فلسفه اخلاق، تهران، صدرا، ۱۳۶۸، ص ۴۳.

اجتماعات عبارتند از: حوزه های شهری، شهرها، شهرستان ها، محله ها و روستاها»^(۱).

در این پژوهش اجتماع را محدود به یک منطقه جغرافیایی نگرفته ایم، بلکه این تعریف را شامل همه مسلمانان و در بعضی موارد شامل همه انسان ها دانسته ایم.

سه _ اخلاق اجتماعی

سه _ اخلاق اجتماعی

«به آن دسته از بایدها و نبایدهای غیرالزامی (غیرحقوقی) مربوط به روابط گروهی جمعی، اخلاق اجتماعی گفته می شود. به عنوان مثال، بایدها و نبایدهای مربوط به همسرگزینی، روابط متقابل زوجین و روابط متقابل والدین و فرزندان و یا بایدها و نبایدهای مربوط به روابط متقابل حاکمان و مردم چنین اند. به عبارت دیگر، به مجموع ارزش ها و هنجارهای غیرالزامی حاکم و رایج بر نظام های رفتاری جمع و جماعت و جامعه نیز اخلاق اجتماعی گفته می شود. اخلاق خانواده، اخلاق آموزش و تعلیم و تربیت، اخلاق سیاست و قدرت، اخلاق کار و معیشت، اخلاق مرافعه و جنگ و صلح در زمره شاخه های مهم اخلاق اجتماعی قرار می گیرند»^(۲).

پس از تقسیم بندی اخلاق به تناسب متعلقات افعال، نظر برخی دانشمندان را در این زمینه می آوریم :

اول _ اخلاق الهی: یعنی کارهای انسانی که به خدا مربوط می شود، مثل : یاد خدا، توجه به خدا، خاکساری در برابر خدا، ترس از خدا و... .

۱- بروس کوئن، مبانی جامعه شناسی، ترجمه: غلام علی توسلی و رضا فاضل، تهران، سمت، ۱۳۸۳، ص ۳۰۳.

۲- محمود تقی زاده داور، (دکترای جامعه شناسی و عضو هیأت علمی دانشگاه قم).

دوم _ اخلاق فردی: یعنی کارهایی که به خود شخص مربوط می شود و در انجام دادن آنها رابطه با خدا منظور نیست، هرچند ممکن است با خدا یا مردم هم ارتباط پیدا کند، ولی در اصل فقط رابطه انسان با خود، مورد نظر است.

سوم _ اخلاق اجتماعی: محور اصلی آن، ارتباط انسان با دیگران است و در پرتو نشست و برخاست با دیگران و زندگی اجتماعی شکل می گیرد، مثل احسان، احترام یا توهین به دیگران که محور اصلی آنها را روابط اجتماعی تشکیل می دهد. (۱)

هدف این نوشتار، بررسی اخلاق اجتماعی در صحیفه سجادیه است. در این میان، مواردی نیز از اخلاق الهی و اخلاق فردی را می آوریم که با موضوع ارتباط با دیگران متناسب باشد.

۱- محمدتقی مصباح یزدی، اخلاق در قرآن، قم، مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی (ره)، ۱۳۷۸، ج ۱، ص ۲۴۲.

فصل دوم: اخلاق خانوادگی

اشاره

فصل دوم: اخلاق خانوادگی

خانواده، کوچکترین نهاد اجتماعی است که با ترکیب دیگر خانواده ها، جامعه را تشکیل می دهد. در این فصل، به بررسی اخلاق در میان اعضای خانواده می پردازیم که شامل اخلاق زناشویی، اخلاق والدین با فرزندان و اخلاق فرزندان با والدین است.

۱. اخلاق زناشویی

اشاره

۱. اخلاق زناشویی

یکی از رکن های اصلی روابط خانواده، رابطه زن و شوهر است که در تعامل با یکدیگر از چه اخلاقی باید برخوردار باشند. در ادامه به بررسی آن می پردازیم.

الف) حسن خلق

اشاره

الف) حسن خلق

امام سجاد علیه السلام در حدیثی، یکی از لوازم چهارگانه کامل شدن اسلام را «حُسن خلق» با همسر می داند:

أَرْبَعٌ مَنْ كُنَ فِيهِ كَمَلُ إِسْلَامِهِ، وَ مُحْصَتٌ ذُنُوبُهُ، وَ لَقِيَ رَبَّهُ (عَزَّ وَ جَلَّ) وَ هُوَ عَنْهُ رَاضٍ، مَنْ وَفَى لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ بِمَا يَجْعَلُ عَلَى نَفْسِهِ لِلنَّاسِ، وَ

صَدَقَ لِسَانُهُ مَعَ النَّاسِ، وَ اسْتَحْيَا مِنْ كُلِّ قَبِيحٍ عِنْدَ اللَّهِ وَ عِنْدَ النَّاسِ وَ حَسَنَ خُلُقَهُ مَعَ أَهْلِهِ. (۱)

چهار صفت است که اگر در کسی باشد، اسلامش کامل می شود و گناهانش از بین می رود و در حالی خداوند را ملاقات می کند که از او راضی است: به عهد الهی در مواردی که بر او در ارتباط با مردم لازم است، وفا کند؛ زبانش با مردم صادقانه باشد؛ از هر امر زشتی که نزد خداوند و مردم زشت است، حیا پیشه کند و با همسر و خانواده اش حسن خلق داشته باشد.

در تعریف حسن خلق آمده است:

حسن خلق ملکه ای است که برای صاحب آن، انجام زیبایی و دوری از زشتی را آسان می کند و این، در ارتباط با مردم به نیکی و صدق و مؤدّت و لطف و حسن مصاحبت و معاشرت و مواسات و رفق و حلم و صبر و محبت به دست می آید. (۲)

با این تعبیر، برخی صفات نیکو از لوازم پدید آمدن حسن خلق است و بر انسان لازم است در رفتار با همسر خود محبت، مؤدّت و صدق را مراعات کند. اکنون به برخی بایسته های اخلاقی زن و شوهر در این زمینه اشاره می کنیم.

یک _ مهربانی

یک _ مهربانی

۱- جعفر عباس الحائری، بلاغہ الامام علی بن الحسین علیه السلام، قم، دارالحدیث، ۱۳۸۳، ص ۱۷۱، به نقل از: محمدباقر مجلسی، بحارالانوار، بیروت، دارالاحیاء التراث العربی، ۱۴۰۳هـ. ق، چ ۳، ج ۶۹، ص ۳۸۵.

۲- سید علی خان حسینی، ریاض السالکین فی شرح صحیفه سید الساجدین، قم، مؤسسه النشر الاسلامی، ۱۴۱۱هـ. ق، ج ۳، ص ۲۹۹.

وجود مهربانی میان همسران بسیار ضروری است و خداوند در قرآن کریم به همسران چنین سفارش می کند: «وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً؛ و در میان شما دوستی و مهربانی قرار داد». (روم: ۲۱)

امام سجاد علیه السلام در رساله الحقوق در بیان حقوق همسر به این حق نیز اشاره می کند:

وَأَمَّا حَقُّ زَعِيَّتِكَ بِمِلْكِكَ النِّكَاحِ ... فَإِنَّ لَهَا حَقَّ الرَّحْمَةِ وَالْمُؤَانَسَةِ. (۱)

و اما حق همسرت آن است ... که وی حق مهربانی و انس و مودت بر تو دارد.

حتی توصیه شده است که انسان محبت خود را به همسرش ابراز کند، چنان که پیامبر گرامی اسلام می فرماید:

قَوْلُ الرَّجُلِ لِلْمَرْأَةِ: إِنِّي أُحِبُّكَ لَا يَذْهَبُ مِنْ قَلْبِهَا أَبَدًا. (۲)

این گفته مرد به زنش که «دوستت دارم» هرگز از قلبش بیرون نمی رود.

این آیه و حدیث ها، دیدگاه و فرهنگی ناب را در زندگی مشترک نشان می دهد؛ یعنی در باور و اندیشه زن و مرد باید زندگی بر اساس مهربانی و محبت شکل گیرد و اگر چنین شد، سخن گفتن درباره بسیاری از حقوق لازم نیست.

«وقتی اساس زندگی بر مبنای دوستی و صمیمیت برقرار شد، نیازی نیست که مرد را به امری ملزم نماییم و یا زن را به کاری وادار کنیم .

۱- امام سجاد علیه السلام، رساله الحقوق (نسخه تحف العقول)، ترجمه: علی شیروانی، قم، دارالفکر، ۱۳۸۵، ص ۴۶.

۲- محمد محمدی ری شهری، دوستی در قرآن و حدیث، ترجمه: سید حسن اسلامی، قم، دارالحدیث، ۱۳۷۹، ص ۲۰۰.

همین صفا، محبت و صمیمیت، هر دو را به انجام وظایف خود آشنا می کند»^(۱).

دو _ ایجاد آرامش

دو _ ایجاد آرامش

امام سجاد علیه السلام در این زمینه می فرماید:

فَأَنْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ جَعَلَهَا سَكَنًا وَ مُشْتَرَاً. ^(۲)

و اما حق همسرت آن است که بدانی خداوند متعال با آفرینش او، وسیله آرامش و آسایش تو را فراهم کرده است .

محیط کار و تلاش خارجی برای مسائل اقتصادی، کسب درآمد، تحصیل و تدریس علم و هر کاری، با شرایط خود اداره می شود، ولی مدیریت خانه با دیگر مجموعه ها متفاوت است . مدیر خانواده باید بداند که خانه، محل آرامش، انس، محبت، صفا و صمیمیت است و آن کسی که موجبات رفاه و آرامش را فراهم می آورد، همسر است ^(۳).

آیه زیر لزوم آرامش در محیط زندگی را گوشزد می کند:

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَ جَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَ رَحْمَةً. (روم: ۲۱)

و از نشانه های [قدرت و ربوبیت] او این است که برای شما از جنس خودتان همسرانی آفرید تا در کنارشان آرامش یابید و در میان شما دوستی و مهربانی قرار داد.

۱- سید مهدی یثربی، سیری در رساله الحقوق امام سجاد علیه السلام، تنظیم: قاسم نصیرزاده، قم، فرهنگ آفتاب، ۱۳۸۲، ج ۲، ص ۱۸۲.

۲- رساله الحقوق، ص ۴۶.

۳- سیری در رساله الحقوق امام سجاد علیه السلام، ج ۲، ص ۱۵۶.

بر زن لازم است که محیط خانه را کانون آرامش مرد سازد و بر مرد نیز لازم است چنین محیطی را برای همسر خویش فراهم آورد. بنا بر آیه بالا، ماندگاری این آرامش به ابزاری نیاز دارد؛ یعنی اگر می خواهید این آرامش تا پایان زندگی بماند، باید از ابزاری به نام الفت، مودّت و رحمت استفاده کنید. (۱) امام سجاد علیه السلام آرامش خانواده را این گونه از خداوند می خواهد: «وَلَا تُوحِشْ بِي أَهْلَ أُنْسِي؛ و اسباب وحشت خانواده ام را فراهم مکن (به آنها آرامش عطا کن)». (۲)

سه _ نیکو سخن گفتن

سه _ نیکو سخن گفتن

یکی دیگر از ویژگی هایی که همسران باید رعایت کنند، نیکو سخن گفتن و دوری کردن از صحبت های آزاردهنده و ناراحت کننده است. امام سجاد علیه السلام بر رعایت این امر در خانواده تأکید می کند:

الْقَوْلُ الْحَسَنُ يَثْرِي الْمَالَ وَ يَنْمِي الرِّزْقَ وَ يَنْسِي فِي الْأَجَلِ وَ يَحْبِبُ إِلَى الْأَهْلِ وَ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ. (۳)

سخن نیکو مال را فراوان می کند و روزی را زیاد می کند و در مرگ تأخیر می اندازد و انسان را نزد همسرش محبوب می سازد و آدمی را به بهشت وارد می کند.

بر اساس این حدیث، سخن نیکو هم انسان را نزد خانواده محبوب می سازد و هم موجب خوشبختی فرد می شود.

۱- سیری در رساله الحقوق امام سجاد علیه السلام، ج ۲، ص ۱۵۶.

۲- مصطفی درایتی و دیگران، نمایه نامه موضوعی صحیفه سجادیه جامعه، تهران، مرکز اطلاعات و مدارک علمی ایران، ۱۳۷۷، ج ۱، ص ۶۸۲.

۳- احمد بهشتی، خانواده در قرآن، قم، بوستان کتاب، ۱۳۸۲، ص ۶۹، به نقل از: صدوق، امالی، ص ۳.

چهار _ سازگاری و گذشت

چهار _ سازگاری و گذشت

زندگی زن و شوهر باید بر پایه سازگاری و گذشت باشد. در چنین فضایی اگر یکی اشتباهی کرد، از کردار خود شرمگین می شود. این گونه است که نه بر تکرار اشتباه خود اصرار می کنند و نه در توجیه و دفاع از آن می کوشند. در این میان، شایسته است طرف مقابل نیز قضیه را تمام شده بداند. نگه داشتن همسر در حالت شرم، گوشزد کردن اشتباه او و امتیاز گرفتن از او در چنین حالتی، ممکن است پرده حیا را از میان بردارد و فرد احساس کند که از اخلاق وی سوء استفاده شده است. ادامه یافتن این وضع ممکن است به سرد شدن روابط زن و شوهر (۱) یا حتی طلاق؛ ناپسندترین حلال بینجامد. پیامبر اکرم صلی الله علیه و اله در هشدار می فرماید: «خداوند چیزی را که نزد او منفورتر از طلاق باشد، حلال نکرده است». (۲)

چه زیباست اگر کسی که اشتباه کرده است، اظهار پشیمانی نکرد، طرف مقابل از این اشتباه بگذرد و با صبر و حوصله در رفع آن بکوشد و اگر رفع نشد، تحمل کند. به جاست توصیه امام سجاد علیه السلام در برخورد با بدی های دوستان و همسایگان را یادآور شویم و بدیهی است این امر درباره زن و شوهر سزاوارتر است: «وَأَجْعَلْنِي اللَّهُمَّ أَجْزَنِي بِالْإِحْسَانِ مُسِيئَهُمْ؛ بار خدایا مرا به گونه ای قرار ده که بدی های آنها را با نیکی جواب دهم». (۳)

(ب) همکاری

(ب) همکاری

یکی از اصول مورد تأکید اسلام در اخلاق اجتماعی، همکاری با یکدیگر است. امام سجاد علیه السلام در موارد مختلفی این امر را گوشزد می کند، از جمله

۱- عباس پسندیده، پژوهشی در فرهنگ حیا، قم، دارالح، ۱۳۸۵، ج ۵، ص ۲۰۲.

۲- میزان الحکمه، ج ۷، ص ۳۳۰۴.

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۶، فراز ۳.

یاری به نیکان را متذکر می شود: «... وَاجْعَلْنِي لَهُمْ نَصِيرًا؛ خدایا مرا یاری کننده به آنان قرار بده».(۱)

همکاری با یکدیگر از برنامه های مهم زندگی است. تقسیم کار ها بهترین روش در اجرای این امر است. برای نمونه، مرد کارهای بیرون از خانه را انجام دهد و زن کارهای داخل خانه را.

این همکاری گاهی جنبه روانی هم دارد. رهبر معظم انقلاب می فرماید:

همکاری و کمک گاهی به این نیست که وارد حجم کار یکدیگر بشوند، نه! بلکه یکدیگر را روحاً تدارک کنند. مردها معمولاً با مسائل پیچیده تری در جامعه برخورد دارند. زن ها می توانند به آنها روحیه بدهند. می توانند خستگی آنها را از تنشان بیرون کنند. به آنها تبسم کنند و به آنها دلخوشی دهند. اگر چنانچه خانم ها هم کاری بیرون از خانه دارند، باز مرد به آنها کمک کند و او را تقویت نماید.(۲)

(ج) خیرخواهی

(ج) خیرخواهی

امام سجاد علیه السلام در صحیفه برای خانواده خود از خداوند خیر و نیکی می خواهد و به درگاه الهی برای آنان دعا می کند. همسران نیز باید این گونه عمل کنند و برای یکدیگر طلب خیر و نیکی بخواهند: «وَ اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَتِي... وَ لِأَهْلِي وَ وُلْدِي...؛ خدایا، من و والدین ... و همسر و فرزندانم را

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۱، فراز ۱۳.

۲- محمدجواد حاج علی اکبری، مطلع عشق (گزیده ای از رهنمودهای حضرت آیت الله خامنه ای به زوج های جوان) تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۸۴، چ ۵، ص ۸۰.

بیامرز. (۱) یا «وَيَا رَكِّ لِي فِي أَهْلِي وَوُلْدِي وَمَالِي ...؛ خدایا، خیر و برکت خود را برای من، بر همسر و فرزندان و مال من عینیت کن ...». (۲)

(د) ایثارگری

(د) ایثارگری

همسر خوب برای گرم نگه داشتن کانون خانواده باید مهربان و ایثارگر باشد و دیگران را بر خود مقدم دارد و با دشواری ها و ناسازگاری های زندگی بسازد. از بیان خواسته ای که ممکن است خارج از توان همسرش باشد، خودداری کند، حتی اگر آذوقه باشد. در بیان این نکته به سیره ای از معصومان اشاره می کنیم:

«روزی صبحگاهان، امام علی علیه السلام فرمود: فاطمه جان، آیا غذایی داری تا از گرسنگی بیرون آییم؟ پاسخ داد: نه، به خدایی که پدرم را به نبوت و شما را به امامت برگزیده، سوگند، دو روز است که در منزل غذای کافی نداریم. آنچه بود به شما و فرزندانم، حسن و حسین دادم و خود از غذای اندک موجود، استفاده نکردم. امام با تأسف فرمود: فاطمه جان! چرا به من خبر ندادی تا برای تهیه غذا بروم؟ حضرت زهرا علیها السلام پاسخ داد: یا اباالحسن! من از پروردگار خود حیا می کنم چیزی را که شاید تو بر آن قدرت و توان نداری، از تو درخواست کنم». (۳)

بسیار زیباست که بانوان ما با پیروی از حضرت زهرا علیها السلام، از بسیاری خواسته های خود چشم پوشند و بدانند که چه بسا خانواده ای با درآمد کم و

۱- نمایه نامه موضوعی صحیفه سجادیه جامعه، دعای ۲۰۰، فراز ۴۸، ص ۶۱۲.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۵۱، فراز ۳۳، ص ۶۷۳.

۳- محمد دشتی، نهج الحیاه، (فرهنگ سخنان حضرت فاطمه زهرا(س))، قم، مؤسسه تحقیقاتی امیرالمؤمنین علیه السلام، ۱۳۷۲، ص ۱۸، به نقل از: ابن شهر آشوب، مناقب، ج ۲، ص ۷۷.

امکانات محدود، بسیار خوشبخت تر از خانواده هایی است که در رفاه مادی هستند.

هـ (غیرتمندی

هـ (غیرتمندی

مرد نسبت به زن خود باید غیرت داشته باشد و با نظارت بر رفتار همسر خود با نامحرمان، در صورت لزوم از همسر خود دفاع کند. البته این غیرت ورزی نباید به مرز بدگمانی برسد.

رسول الله صلی الله علیه و اله می فرماید: «إِنَّ الْغَيْرَةَ مِنَ الْإِيمَانِ ؛ به راستی که غیرت از ایمان است.» (۱) ایشان در سخنی دیگر می فرماید: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَيَبْغِضُ الرَّجُلَ يَدْخُلُ عَلَيْهِ فِي بَيْتِهِ فَلَا يَقَاتِلُ ؛ بی گمان، خدای تعالی نفرت دارد از مردی که به زور وارد خانه اش شوند و او نجنگد.» (۲)

معصومان از جمله امام سجاد علیه السلام نه فقط در مورد اهل و عیال خود غیرت داشتند، بلکه برای دیگران، حتی دشمنان خود نیز در هنگام ضرورت، غیرت نشان می دادند.

در سیره حضرت زین العابدین علیه السلام آمده است : در آغاز شورش مدینه بر ضد یزید که مردم، امویان را از شهرها بیرون راندند، امام از روی غیرت و مردانگی، همسر مروان بن حکم را به درخواست مروان پناه داد. اهمیت این نکته آنجاست که بدانیم مروان کسی بود که برای بیعت گرفتن از امام حسین علیه السلام در مدینه، از حاکم شهر خواست تا امام را وادار به بیعت بکند یا او را به قتل برساند. (۳)

۱- میزان الحکمه، ج ۹، ص ۴۴۸۰، به نقل از: الفقیه، ج ۳، ص ۴۴۴، ح ۴۵۴۱.

۲- میزان الحکمه، ج ۹، ص ۴۴۸۰، به نقل از: کتر العمال، ح ۷۰۷۴.

۳- تاریخ سیاسی اسلام، ج ۲، ص ۵۵۱.

وظایف رسانه ملی

وظایف رسانه ملی

۱. در فیلم ها و مجموعه های تلویزیونی شایسته است همسران به تندی با هم صحبت نکنند، بلکه نشان داده شود زمانی که شوهر، خسته از کار روزانه به خانه برمی گردد، همسرش به استقبال می رود و از او پذیرایی می کند. باید توجه داشت، نشان دادن زندگی هایی با روابط سرد و بی روح و طلاق های فراوان در رسانه، معمولاً در روابط زن و شوهر اثر منفی بر جای می گذارد. البته گاهی برای نشان دادن سرانجام ازدواجی که بر اثر عشق زودگذر به سردی گراییده یا به طلاق منجر شده است، طرح این مباحث سودمند است، ولی باید بسیار محدود باشند.

۲. همچنین لازم است در برنامه ها تا حد ممکن از تجمل گرایی پرهیز شود. نشان دادن خانه هایی با امکانات گران قیمت می تواند برای بسیاری از خانواده ها در مناطق محروم مشکلاتی ایجاد کند و سطح انتظار را بالا ببرد که بر روابط همسران اثر مستقیم می گذارد.

۳. در برنامه های ساخت گروه خانواده، می توان با حضور کارشناسان به بررسی مسائل رفتاری همسران پرداخت و موضوع هایی همچون همکاری، ایجاد آرامش، محبت و مهربانی را بیان کرد و بهتر است برای جذب بیشتر مخاطب، فیلم های کوتاهی در این برنامه ها جای داد. (برنامه ای مانند «اخلاق در خانه» با سخنان حجت الاسلام حسینی از نمونه های تأثیرگذار این گونه برنامه ها در صداوسیما است).

۴. برنامه سازان تلاش کنند در برنامه ها و زمان های مناسب مانند پیش از خبر یا در برنامه خانواده، مهارت های ارتباطی همسران را با

جمله های کوتاه و متناسب با مخاطبان آن برنامه زیرنویس کنند؛ جملاتی زیبا مانند:

□ امام سجاد علیه السلام می فرماید: «یکی از حقوق همسرت آن است که بدانی خداوند متعال با آفرینش او، وسیله آرامش و آسایش تو را فراهم نمود». (رساله حقوق)

□ «و از نشانه های خداوند است که برای شما همانند خودتان همسرانی آفرید تا در کنارشان آرام گیرید». (روم: ۲۱)

۵. سفارش هایی به خانم ها

□ اگر شوهرت زشت گویی کرد، به او بگو: «وقتی زیبا حرف می زنی، به تو بیشتر افتخار می کنم».

□ با گذشت باش تا عزیز شوی.

□ زندگی خودت را با زندگی دیگران مقایسه نکن.

□ بهترین کادویی که می توانی به شوهرت تقدیم کنی، این است که به او بگویی: به تو افتخار می کنم.

□ بر خوبی های او تمرکز کن تا بدی های او را فراموش کنی.

□ اسراف و چشم و هم چشمی نکن. (۱)

مطمئن باش که قناعت و کم کردن خواسته ها، زندگی ات را شیرین می کند.

۶. سفارش هایی به آقایان

□ با بحث و جدل، همسرت را خسته نکن.

□ از آشپزی او تعریف کن.

□ همیشه به او بگو: «من خوشبخت ترین مرد روی زمین هستم».

۷. برخی احادیث یا سخنان بزرگان در گفتار مجری بگنجد، مانند: توصیه های رهبر عزیزمان در مراسم عقد زوج های جوان:

□ ذوب کدورت ها در لابه لای محبت:

زن و شوهر باید به هم محبت داشته باشند، همین! کارهایی که محبت را کم می کند، انجام ندهید. مواظب باشید چیزهایی که شما را از هم گله مند و بیزار می کند، از شما سر نزنند. درست نگاه کنید، ببینید شوهر یا زن شما روی چه چیزهایی خیلی حساس است، از آنها اجتناب کنید. بعضی ها بی اعتنایی می کنند. مثلاً فرض بفرمایید که زن از یک عادت که مرد دارد، بدش می آید. این مرد هم بی اعتناست و آن عادت را باز تکرار می کند. این بد است؛ همین طور زن ها. فرض بفرمایید زن هایی هستند که هوس های شخصی خود را (فلان چیز را بخریم، فلان جا برویم و...) بر راحتی و آسایش شوهر ترجیح می دهند، چه لزومی دارد؟ اصل کار، شما دو نفر هستید. همه دنیا فرع شمایند. همدیگر را داشته باشید، با یکدیگر مهربان باشید.

اگر یک وقتی _ خدای نکرده _ یک کدورتی پیش آمد، باید لابه لای محبت ذوبش کنید و از بین ببرید. نباید یک حرف کوچکی را بزرگ کنند و مرتب کش بدهند. اینها نباید باشد... (۱)

□ غم خواری؛ کمک واقعی:

کمک واقعی به دیگری، این است که دو نفر غم ها را از دل هم برطرف کنند. هرکسی در دوره زندگی اش گرفتاری پیدا می کند، ابهامی پیدا می کند، تردیدی پیدا می کند. هرکدام از دو نفر، در چنین موقعیتی باید به کمک همسرش بشتابد و به او کمک کند. غم را از دل او بردارد، راهنمایی کند، اشتباه او را برطرف کند. اگر می بیند خطایی دارد از او سر می زند، جلوی او را بگیرد. (۲)

۱- مطلع عشق، ص ۷۲.

۲- مطلع عشق، ص ۸۲ (می توان موارد دیگری را نیز از همین کتاب استخراج کرد).

۸. در برخی برنامه ها، کتاب های مفید در این زمینه معرفی شوند، نظیر کتاب: مطلع عشق (رهنمودهای حضرت آیت الله خامنه ای به زوج های جوان)؛ خانواده سبز، به قلم سید مهدی واعظ موسوی؛ اخلاق در خانه از آیت الله مظاهری و همسررداری از آیت الله ابراهیم امینی. شایسته است پیش از پخش پیام های بازرگانی، برنامه کوتاهی نظیر انس با کتاب، یار مهربان، دوست قدیمی و... پخش شود و گوینده در موضوع های مختلف و برای قشرها و افراد مختلف، کتاب های مفید معرفی کند.

۲. اخلاق والدین نسبت به فرزندان

اشاره

۲. اخلاق والدین نسبت به فرزندان

با بیانی از امام سجاد علیه السلام، اخلاق والدین در برابر فرزندان را تا اندازه ای روشن می کنیم. امام سجاد علیه السلام به فرزندش می فرماید:

يَا بُنَيَّ إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَرْضَكَ لِي فَأَوْصَاكَ بِي، وَ رَضِيَ بِي لَكَ فَلَمْ يَوْصِنِي بِكَ - وَ اعْلَمْ أَنَّ خَيْرَ الْأَبَاءِ لِلْأَبْنَاءِ مَنْ لَمْ تَدْعُهُ الْمَوَدَّةُ إِلَى التَّفْرِيطِ فِيهِ، وَ خَيْرُ الْأَبْنَاءِ لِلْأَبَاءِ مَنْ لَمْ يَدْعُهُ التَّقْصِيرُ إِلَى الْعُقُوقِ (۱).

فرزندم، خداوند محبت و میل مرا در تو قرار نداد و به دلیل همین نسبت به من، به تو سفارش کرد، ولی میل و محبت تو را در من قرار داد و نسبت به تو به من سفارش نکرد. بدان که بهترین پدران برای فرزندان، آنانند که دوست داشتن فراوان، [ایشان را] به کوتاهی (در تربیت صحیح فرزندان) نکشانند و بهترین فرزندان برای پدران، آنانند که کوتاهی، [ایشان را] (در ادای وظایف) به عقوق و نافرمانی والدین نکشانند.

۱- بلاغه الامام علی بن الحسین علیه السلام، ص ۱۹۷، به نقل از: نثر الدرر، ج ۱، ص ۳۵۰.

در این حدیث، امام سجاد علیه السلام به وجود غریزه ای در پدر و مادر، به نام محبت، اشاره و بیان می کند که دیگر نیازی به تأکید خداوند بر نیکی و احسان به فرزندان نیست و این میل طبیعی آنان به فرزندان اگر مهار نشود، ممکن است در تربیت درست فرزندان خلل ایجاد کند.

با این توضیح، در ادامه، به برخی از مهم ترین اخلاق والدین در برابر فرزندان که به تربیت درست آنان می انجامد، اشاره می کنیم:

الف) آموزش اخلاق و عقیده درست و مهارت های لازم

الف) آموزش اخلاق و عقیده درست و مهارت های لازم

امام سجاد علیه السلام در صحیفه سجاده از خداوند می خواهد که فرزندانی صالح در عقیده و آراسته به فضیلت های اخلاقی داشته باشد: «وَأَصِحَّ لِي ... أَذْيَانُهُمْ وَ أَخْلَاقُهُمْ؛ و آیین و اخلاقشان و... را برای من سالم بدار».(۱)

والدین باید مراقب باشند که فرزندان آنان تحت تأثیر عقیده های انحرافی و اخلاق افراد منحرف قرار نگیرند و در روابط آنان دقت و برای آموزش معارف ناب دینی به آنان اقدام کنند. امام صادق علیه السلام می فرماید:

بَادِرُوا أَخْدَانَكُمْ بِالْحَدِيثِ قَبْلَ أَنْ تُسَبِّحَكُمْ إِلَيْهِمُ الْمَرْجِئَةُ.(۲)

در آشنا کردن نوجوانان به حدیث شتاب کنید، پیش از آنکه گروه های منحرف با افکارشان بر آنان چیره شوند.

۱- الصحیفه السجاده، دعای ۲۵، فراز ۲.

۲- محمد محمدی ری شهری، حکمت نامه کودک، همکار و مترجم: عباس پسندیده، قم، دارالحدیث، ۱۳۸۶، ص ۱۵۰.

پدر و مادر، نخستین استادان کودکند. پس باید در گفتار و کردار خود مراقب باشند که اخلاق ناپسند از آنها سر نزنند؛ زیرا فرزندان به صورت مستقیم و به سرعت آن را فرامی گیرند. (۱)

همچنین لازم است کودک را تشویق کنیم که آداب مهم مذهبی و فریضه های عبادی مانند نماز، روزه، دعا، راز و نیاز با خدا و سپاس گذاری از نعمت ها را انجام دهد. به او بیاموزیم که با حضور قلب، مشکلات خود را به خدا بگوید و از او یاری بخواهد و برای توفیق خود در انجام کارهای نیک، هدایت بجوید و چون مرادش حاصل شد، سپاس گذاری کند. (۲)

یکی از مهارت های مورد نیاز کودک، بالابردن قدرت اندیشیدن اوست. برای کسب این مهارت باید کودک را به پرسش از محیط اطراف خود تشویق کنیم و زمینه این پرسشگری را با دقت در نوع بازی های وی و با بهره گیری از نظر کارشناسان فراهم آوریم. حضرت علی علیه السلام می فرماید: «مَنْ سَأَلَ فِي صَغَرِهِ أَجَابَ فِي كِبَرِهِ؛ هرکس در خردسالی پرسد، در بزرگ سالی پاسخ می دهد». (۳)

برخی دیگر از مواردی که با توجه به روایات باید به کودکان آموزش داده، از این قرارند:

— آموزش قرآن کریم؛

۱- یوسف بدیوی و محمد محمد قاروط، تربیه الاطفال فی ضوء القرآن و السنّه، دمشق، دارالمکتب، ۱۴۲۱هـ. ق، ج ۱، ص ۴۳۵.

۲- رجب علی مظلومی، گامی در مسیر تربیت اسلامی، تهران، آفاق، ۱۳۸۶، ص ۲۱۱.

۳- حکمت نامه کودک، ص ۱۳۲.

— شعرهای آموزنده: از روایات چنین برمی آید که این شعرها باید دربردارنده آگاهی های مورد نیاز اعتقادی، اخلاقی و رفتاری کودک و انس با اهل بیت علیهم السلام باشد؛

— نوشتن؛

— ورزش هایی نظیر شنا و تیراندازی.

(ب) پرورش فرزندان پاک

(ب) پرورش فرزندان پاک

امام سجاد علیه السلام از خداوند می خواهد که فرزندانش، پرهیزکار، پاک و فرمانبر خداوند شوند. پس باید به این نکته توجه داشت که افزون بر رعایت اصول تربیتی، باید از خداوند خواست که فرزندان در مسیر درست اعتقادی قرار گیرند:

وَ اجْعَلْهُمْ اَبْرَارًا اَتْقِيَاءَ بُصْرَاءَ سَامِعِينَ مُطِيعِينَ لَكَ . (۱)

ایشان را نیکوکاران و پرهیزکاران و بینایان (راه حق) و شنوندگان (سخن راست) و فرمانبران خود قرار ده .

امام این گونه بر تربیت صحیح و نیکوی فرزندان تأکید می کند:

وَ اَعِنِّي عَلَى تَرْبِيَّتِهِمْ وَ تَأْدِيبِهِمْ وَ بَرِّهِمْ . (۲)

و مرا در پرورش و تأدیب (راه پسندیده نمودن) و نیکی کردن ایشان یاری فرما.

تربیت فرزند از حقوق او و بر گردن پدر و مادر است، چنان که امام صادق علیه السلام می فرماید:

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۵، فراز ۳.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۵، فراز ۵.

تَجِبُ لِلْوَلَدِ عَلَى وَالِدِهِ ثَلَاثُ خِصَالٍ: إِخْتِيَارُهُ لَوَالِدَتِهِ وَتَحْسِينُ اسْمِهِ وَالْمُبَالَغَةُ فِي تَأْدِيبِهِ. (۱)

سه چیز برای فرزند بر عهده پدر است: برگزیدن مادر خوب برای او، نام نیک بر او نهادن و تلاش فراوان در تربیت او.

در این روایت بر تربیت تأکید شده است؛ یعنی پدر باید در تربیت فرزندان بسیار بکوشد و با استفاده از شیوه های مناسب و توکل به خداوند، صبورانه و با دقت، تمام همت خود را در تربیت فرزندان صرف کند. البته باید دانست که تربیت از لحظه انعقاد نطفه آغاز می شود و تا پایان بلوغ و پس از آن ادامه می یابد و هرگز نباید گمان کرد که «بچه است و نمی فهمد؛» زیرا بسیاری از کارهای پدر و مادر و اطرافیان از کودکی در او تأثیر می گذارد.

در تربیت فرزندان گاهی لازم است پدر و مادر شیوه تشویق و تنبیه بهنگام را به کار گیرند. برای نمونه، وقتی کودک شما به مسجد آمد یا دخترتان خود را به حجاب آراسته کرد، به او محبت ویژه کنید، لباس یا خوراکی مورد علاقه اش را برای او بخرید و به شیوه ای مناسب او را تشویق کنید.

نکته دیگر در تربیت فرزند، انتخاب نام نیکو برای وی است که در روایات بر آن بسیار تأکید شده است. فرزندی که نام یکی از اولیای دین را دارد، رابطه ای بین خود و او احساس می کند. از این رو، تلاش می کند خود را از نظر روحی و اخلاقی به آن شخص نزدیک سازد. این

ارتباط درونی با صاحب نام می تواند وی را از انجام کارهای ناروا بازدارد. البته باید والدین، فرزند خود را به این نکته ها توجه دهند. (۱)

ج) معرفی الگوهای صحیح

ج) معرفی الگوهای صحیح

فرزندان، نیازمند داشتن الگو هستند و دوست دارند از اخلاق و روش دیگران پیروی کنند. از این رو، لازم است پدر و مادر ضمن آموزش اخلاق نیکو به فرزندانشان، آنان را با افرادی که دوستدار خدایند، به شیوه ای هنرمندانه آشنا سازند که فرزندانشان، دل بسته آن افراد گردند و فریفته افراد نااهل نشوند. امام سجاده علیه السلام می فرماید:

وَلَا وَلِيَّائِكَ مُجِبِّينَ مُنَاصِحِينَ وَ لِجَمِيعِ أَعْدَائِكَ مُعَانِدِينَ وَ مُبْغِضِينَ. (۲)

آنان را دوستداران و خیرخواهان برای دوستان و دشمنان و کینه داران برای همه دشمنانت قرار ده .

به گفته یکی از شارحان صحیفه سجاده، «آنان را دوستدار خالصانه اندیشه اولیای الهی و یاری کننده آنان قرار ده». (۳)

د) رعایت عدالت بین فرزندان

د) رعایت عدالت بین فرزندان

والدین نباید بین فرزندان خود، دختر یا پسر تفاوت بگذارند و باید با آنها به عدالت رفتار کنند. روایت شده است چون به امام سجاده علیه السلام مژده ولادت فرزندش را می دادند، ایشان از دختر یا پسر بودن او نمی پرسید، بلکه می فرمود: «أَسَوَى بُنَايَا سَالِمٍ أَمْ لَا؟» و چون سالم بود،

۱- پژوهشی در فرهنگ حیا، ص ۲۱۳.

۲- الصحیفه السجاده، دعای ۲۵، فراز ۳.

۳- سید محمدحسین فضل الله، آفاق الروح، بیروت، دارالملاک، ۱۴۲۰هـ.ق، ج ۱، ص ۶۴۶.

می فرمود: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْلُقْهُ شَيْئاً مِّثْوَهَا؛ خدا را شکر که مخلوقی ناقص العضو خلق نکرد».^(۱)

وظایف رسانه ملی

اشاره

وظایف رسانه ملی

تربیت فرزندان، دغدغه تمام خانواده هاست. در این میان، یکی از رسالت های مهم صداوسیما، شناساندن راهکارهای درست تربیت فرزندان است و بجاست در برنامه های مختلف صداوسیما چند موضوع گنجانده شود:

۱. در برنامه های خانواده و برنامه های مشابه، از روان شناسان آشنا به مبانی اسلامی، برای کارشناسی، دعوت و راهکارهای صحیح تربیت فرزندان در سنین مختلف، تبیین شود. همچنین آموزش هایی را که خانواده باید به فرزندان خود بدهد، بیان کنند. (از آنجا که پدران و بسیاری از مادران به دلیل شاغل بودن، صبح ها در خانه نیستند، لازم است برخی از این برنامه ها در ساعت مناسبی از عصر پخش شود).

۲. در فیلم ها و مجموعه ها، والدین را به چند صورت می توان با تربیت صحیح آشنا کرد:

الف) مستقیم

الف) مستقیم

یک _ ساختن فیلمی از زندگی بزرگان و بیان نقش و اهمیت پدر و مادر در تربیت آنها؛ زیرا تنها در چنین خانواده ای، فرزند با استعداد و باایمان تربیت می شود.^(۲)

۱- جواد قیومی اصفهانی، موسوعه الادعیه، مشهد، بنیاد پژوهش های آستان قدس، ۱۴۱۹هـ.ق، ج ۳، ص ۴۳۷، به نقل از: طبرسی، مکارم الاخلاق، ج ۱۰، رقم ۱۶۹۲، ص ۴۸۸.

۲- ویژه برنامه شهید بهشتی، در برنامه کودک و نوجوان، هفتم تیرماه ۱۳۸۷.

دو _ در ساختن فیلم ها، راهکارهای تربیت صحیح فرزندان نشان داده شود؛ محورهایی مانند: میزان تشویق و تنبیه (محروم ساختن) فرزند، علاقه مند کردن او به مسجد و مجالس مذهبی با همراه بردن ایشان و تشویق او برای این همراهی، اختصاص زمان کافی برای ارتباط با فرزند، بالا بردن قدرت اندیشیدن در فرزند و آشنا کردن کودک با زندگی بزرگان و شهدا در حد درک آنان.

سه _ نشان دادن سرانجام تربیت نادرست فرزندان. البته این کار نباید پیآمدهای منفی داشته باشد، برای مثال، جوانان را در برخورد با والدین، به بی احترامی نکشاند.

(ب) غیرمستقیم

(ب) غیرمستقیم

برنامه های ویژه کودکان و نوجوانان می توانند در تربیت فرزندان مؤثر باشند و با پدر و مادر در این کار همراه گردند. برای نمونه، در این برنامه ها، به شیوه ای هنرمندانه، بچه ها به نمازخواندن تشویق شوند. در فیلم هایی که برای کودکان ساخته می شود، کودکان به خواندن نماز و دعا اهمیت بدهند یا با تشویق هنرمندانه مجریان دوست داشتنی، کودکان به نماز خواندن رو آورند. در طرحی مانند «همیاران پلیس» با تبلیغات جذاب، نماز برایشان با اهمیت جلوه داده شود. همچنین می توان مسابقه هایی با موضوع نماز و ترجمه آن، فضیلت های اخلاقی مانند کمک به والدین، دوستان، هم نوعان و نیازمندان مطرح کرد.

الف) امام صادق علیه السلام: پدر در برابر فرزند سه وظیفه دارد: مادر خوب برای او برگزیدن، نام نیک بر او نهادن و تلاش فراوان در تربیت او. (تحف العقول، ص ۳۲۲)

ب) امام صادق علیه السلام: در آشنا کردن نوجوانان به حدیث شتاب کنید پیش از آنکه گروه های منحرف با افکارشان بر آنان چیره شوند. (تهذیب الاحکام، ج ۸، ص ۱۱۱)

ج) امام سجاد علیه السلام: بارخدایا! مرا در پرورش و تأدیب فرزندانم و نیکی کردن به ایشان یاری فرما. (صحیفه سجادیه، دعای ۲۴)

د) امام علی علیه السلام: سزاوارترین دانش هایی که نوجوانان باید فراگیرند، چیزهایی است که وقتی بزرگ شدند، به آنها نیاز خواهند داشت. (نوجوانان باید دوراندیش باشند تا بتوانند فرداها را نیز به خوبی ببینند.) (شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید، ج ۲۰، ص ۳۳۳)

هـ) امام سجاد علیه السلام: روزه آموزشی این است که وقتی کودک، نزدیک سن بلوغ شد، برای تربیت و نه آنکه بر او واجب باشد، به روزه گرفتن واداشته می شود. (الکافی، ج ۴، ص ۸۶)

و) لازم است متناسب با سن و فهم فرزندان، الگوهای شایسته ای از بزرگان معرفی شوند.

ز) هنگامی که فرزند کار شایسته ای انجام داد، او را بسیار تشویق کنید تا به انجام کار نیک عادت کند.

۴. شایسته است برای آشنایی بیشتر والدین با شیوه های تربیتی، کتاب های سودمند به آنان معرفی شود، کتاب هایی نظیر: نسیم مهر از

استاد دهنوی، حکمت نامه کودک (مجموعه احادیث) از استاد ری شهری، حقوق فرزندان در مکتب اهل بیت علیه السلام از محمدجواد مروّج طبسی، گامی در مسیر تربیت اسلامی (از کودکی تا بلوغ) از دکتر رجب علی مظلومی.

۳. اخلاق فرزندان با پدر و مادر

اشاره

۳. اخلاق فرزندان با پدر و مادر

احترام و نیکی کردن به پدر و مادر آن قدر در فرهنگ اسلامی اهمیت دارد که در قرآن مجید، بعد از دعوت به توحید، به آن سفارش شده است :

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا. (اسراء: ۲۴)

پروردگارت فرمان قاطع داده است که جز او را نپرستید و به پدر و مادر نیکی کنید....

در مقایسه ای کوتاه بین فرهنگ اسلامی و فرهنگ مادی غرب (که متأسفانه تاریکی های آن به کشورهای اسلامی هم رخنه کرده است)، می بینیم که ارزش خانواده در آن کشورها پایین آمده است. نه تنها رابطه عاطفی فرزندان به والدین کم شده، بلکه از آن بدتر، رابطه عاطفی والدین به فرزندان نیز رو به کاهش است، به گونه ای که عده ای پرورش حیوانات را بر تربیت فرزندان خود ترجیح می دهند.

در این قسمت، با بررسی دعاها، صحیفه سجادیه، اهمیت و جایگاه والای پدر و مادر و لزوم اخلاق پسندیده در برخورد با آنان را تبیین می کنیم.

امام سجاده علیه السلام آن قدر مقام والدین را بالا می داند که برای آشنایی به وظایف خود در مورد آنها، از خداوند یاری می طلبد. این سخن نشان می دهد که ما نیز باید با وظایف و اخلاق پسندیده برخورد با پدر و مادر آشنا شویم:

وَأَلْهَمْنِي عِلْمَ مَا يَجِبُ لَهُمَا عَلَىٰ إِيَّاهُمَا وَاجْمَعْ لِي عِلْمَ ذَلِكَ كُلِّهِ تَمَامًا. (۱)

(خدایا) وظیفه ام را نسبت به پدر و مادرم به من الهام کن و همه دانش خدمتگزاری به آن دو را به من بیاموز.

امام سجاده علیه السلام در جای دیگر بیان می دارد که ادای حق پدر و مادر از توان فرزند خارج است :

هِيَآتَ مَا يَسْتَوْفِيَانِ مِنِّي حَقَّهُمَا وَلَا أُدْرِكُ مَا يَجِبُ عَلَيْهِمَا وَلَا أَنَا بِقَاضٍ وَظِيفَهُ خِدْمَتِهِمَا. (۲)

نه! هرگز نتوانند همه حقی را که بر گردن من دارند، به تمامی استیفا کنند و من نیز آن سان که شایسته آنهاست، هرگز نتوانم حقشان را بشناسم و هرگز نتوانم حق خدمتشان را به جای آورم .

و با این همه، از خداوند می خواهد که از آنان تشکر کند و به آنان پاداش دهد:

اَللّٰهُمَّ اشْكُرْ لَهُمَا تَرْبِيَّتِيْ وَ اَنْثِيَهُمَا عَلٰى تَكْرِمَتِيْ. (۳)

خدایا آنان را به پاس تربیت و پرورش من، پاداش نیکو عطا کن و در برابر گرمی داشت من، از پاداشی شایسته برخوردارشان فرما.

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۴، فراز ۳.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۴، فراز ۱۱.

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۴، فراز ۷.

در توضیح شکر خداوند از بندگان باید گفت: «شکر از جانب خداوند، جزا دادن اوست و این به دلیل انجام طاعات خداوند است که با ثواب های بزرگ از جانب پروردگار همراه می شود» (۱).

پس تشکر خداوند از پدر و مادر اهمیت و جایگاه آنان را می رساند، ولی فرزندان نسبت به والدین چه رفتاری باید داشته باشند؟

الف) نیکی به والدین

اشاره

الف) نیکی به والدین

یکی از مهم ترین وظایف فرزندان در برابر پدر و مادر نیکی به آنهاست که در آیات و روایات بسیار به آن سفارش شده است. به روایت زیر توجه کنید:

ابن مسعود می گوید از پیامبر اسلام پرسیدم: کدام عمل نزد خداوند محبوب تر است؟ فرمود: نماز در وقت آن. گفتم: سپس چه عملی؟ فرمود: نیکی به والدین. پرسیدم: بعد چه عملی؟ فرمود: جهاد در راه خدا. (۲)

نیکی به پدر و مادر نمونه های فراوان دارد:

یک _ کمک به والدین

از جلوه های نیکی به والدین، کمک کار بودن برای آنان است. پدر و مادر که عمری برای فرزندان خود زحمت کشیده اند، به ویژه در کهن سالی سزاوار آن هستند که فرزندان یاری شان کنند. امام سجاد علیه السلام در دعا برای فرزندان خود این وظیفه را گوشزد می کند:

اَللّٰهُمَّ اشْدُدْ بِهِمْ عَضْدِيْ وَ اَقِمْ بِهِمْ اَوْدِي ... وَ اَعِنِّيْ بِهِمْ عَلٰى حَاجَتِيْ. (۳)

۱- ریاض السالکین فی شرح صحیفه سید الساجدین، ج ۴، ص ۶۳.

۲- ابی زکریا النووی، ریاض الصّالحین، دمشق، نشر دار ابن کثیر، ۱۴۲۴هـ. ق، ص ۱۵۵.

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۴، فراز ۱۴.

بار خدایا، بازویم را به وجودشان نیرومند و اختلال امورم را به آنان اصلاح فرما و... به دست آنان در برآمدن نیازم مرا یاری ده.

از امام سجاده علیه السلام نقل است که :

مِنْ سَعَادَةِ الرَّجُلِ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ يَسْتَعِينُ بِهِمْ . (۱)

از خوشبختی های مرد این است که فرزندی داشته باشد که از آنان در برنامه های زندگی کمک بگیرد.

امام علی علیه السلام می فرماید: «وَكُنْ حَافِظًا لِلْوَالِدَيْنِ وَ نَاصِرًا؛ و حافظ و یاری کننده پدر و مادر باش». (۲)

مقصود از پاسداری و یاری رسانی، حفظ وجود پدر و مادر از خطرهای آسیب ها و حادثه هایی است که سر راهشان وجود دارد و نیز یاری رساندن به آنان در دوران پیری و ناتوانی و حتی یاری رسانی به حفظ آبرویشان. (۳)

دو _ دعاگویی همیشگی

حضرت امام سجاده علیه السلام از خداوند می خواهد که مبادا دعا برای پدر و مادر را پس از هر نماز فراموش کند. گویی دعا برای آنان از تعقیبات نماز است. دعا برای پدر و مادر اختصاص به این زمان ندارد، بلکه

۱- میزان الحکمه، ج ۱۴، ص ۷۰۸۴، به نقل از: مکارم الاخلاق، ج ۱، ص ۴۷۱، ح ۱۶۱۰.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۴، فراز ۱۳.

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۵، فراز ۴.

حضرت در هر ساعتی از شب و روز به یاد آنان بودن را از خداوند می خواهد:

اَللّٰهُمَّ لَا تُنْسِنِيْ ذِكْرَهُمَا فِيْ اَذْبَارِ صَلَوَاتِيْ وَ فِيْ اِنَّا مِنْ اَنْاءِ لَيْلِيْ وَ فِيْ كُلِّ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِ نَهَارِيْ. (۱)

بار خدایا! هیچ گاه در پس نمازهایم و در هیچ یک از لحظه ها و ساعت های شب و روزم، یاد خیرشان را از ذهن و دلم مبر.

سه _ آمرزش خواهی

رنج های پدر و مادر آن قدر زیاد است که به دلیل نیکی به فرزندان، سزاوار بخشایش الهی می شوند:

... وَ اعْفِرْ لَهُمَا بِرَّهِمَا بِيْ مَغْفِرَةٍ حَتْمًا. (۲)

... و ایشان را به سبب خوبی هایی که در حق من داشته اند، مشمول غفران حتمی قرار ده.

فرزند صالح باید برای پدر و مادر خود آمرزش بخواهد و آنان را فراموش نکند. امام صادق علیه السلام می فرماید:

مِراثُ اللَّهِ مِنْ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ وَلَدٌ صَالِحٌ يَسْتَغْفِرُهُ. (۳)

میراث خدا برای بنده مؤمنش، فرزند صالحی است که برای او آمرزش بطلبد.

ب) اطاعت از والدین

ب) اطاعت از والدین

فرزند باید از دستورهای پدر و مادر پیروی کند، تا آنجا که اگر فرزند را از انجام عمل مستحبی بازدارند و این عمل مستحب موجب آزار

۱- شیخ حر عاملی، وسائل الشیعه، بیروت، دارالاحیاء التراث العربی، ۱۴۱۲هـ. ق، ج ۱۴، ص ۱۳۶.

۲- علی قائمی، خانواده از دیدگاه امیرالمؤمنین علیه السلام، تهران، انتشارات سازمان انجمن اولیا و مربیان، ۱۳۸۰، ص ۱۶۴، به نقل از: قطب الدین کیدری، دیوان امام علی علیه السلام، ص ۶۴.

۳- علی قائمی، خانواده از دیدگاه امیرالمؤمنین علیه السلام، تهران، انتشارات سازمان انجمن اولیا و مربیان، ۱۳۸۰، ص ۱۶۴، به نقل از: قطب الدین کیدری، دیوان امام علی علیه السلام، ص ۶۴.

یکی از آن دو شود، حرام است. به فتوایی از مقام معظم رهبری توجه کنید:

س: اگر والدین در اعمال مستحبی مثل رفتن به جمکران و... مانع انسان شوند یا به طور کلی در مسئله ای مخالفت کنند و یا به کاری اصرار داشته باشند، اطاعت از آنها واجب است؟

ج: اطاعت از والدین واجب نیست، لکن اذیت کردن آنان حرام است مگر در انجام واجبات و ترک محرمات. (۱)

توضیح: ممکن است یکی از والدین از فرزند بخواهد به جای آب، شربت بخورد، ولی فرزند می داند که با نافرمانی در این مورد، او اذیت نمی شود. اگرچه عمل به توصیه پدر یا مادر مطلوب است، با این سرپیچی، کار حرامی را مرتکب نشده است، ولی اگر احتمال اذیت شدن والدین را بدهد، باید اطاعت کند. پس باید توجه داشت که اگر خواسته ما نیز موجب نارضایتی پدر و مادر باشد، شایسته است خواسته آنان را مقدم بدانیم، چنان که امام زین العابدین علیه السلام می فرماید:

... حَتَّى أُؤْثِرَ عَلَى هَوَايَ هَوَاهُمَا وَ أَقْدَمَ عَلَى رِضَايَ رِضَاهُمَا. (۲)

... (بارخدا یا توفیقم ده) تا خواسته آنها را بر آرزوی خود برگزینم و خشنودی ایشان را بر خشنودی خویش مقدم دارم.

در این دستور، فقط یک مورد، استثنا شده و آن زمانی است که حرف پدر و مادر با سخن خداوند مخالفت داشته باشد و انجام امر

۱- سایت مقام معظم رهبری، بخش پرسش های متداول.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۴، فراز ۵.

والدین به ترک عمل واجب یا ارتکاب حرام منجر شود. در این مورد، فرزندان باید با احترام به والدین از دستور الهی سرپیچی نکنند، چنان که امام رضا علیه السلام می فرماید:

بِرُّ الْوَالِدَيْنِ وَاجِبٌ وَإِنْ كَانَا مُشْرِكَيْنِ، وَلَا طَاعَةَ لَهُمَا فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ. (۱)

نیکی به پدر و مادر واجب است اگرچه مشرک باشند، ولی در معصیت خالق، از آنان نباید اطاعت کرد.

امام سجاد علیه السلام لزوم پای بندی به دو خصلت نیکی به پدر و مادر و اطاعت از آنها را این گونه بیان می کند:

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ اَهَابُهُمَا هَيْبَةَ السُّلْطَانِ الْعُسُوفِ وَ اَبْرُهُمَا بِرَّ الْاُمِّ الرَّئُوْفِ. (۲)

بار خدایا! چنانم کن که هیبت و شکوه پدر و مادرم، همچون شکوه پادشاهان مستبد و خودکامه در دلم جای گیرد و حال آنکه با آنان چون مادری مهربان باشم.

در این فراز، امام به دو کار به ظاهر ضد هم اشاره کرده است تا ضمن آنکه هیبت آنان مانند یک پادشاه در نظرم باشد، مانند فردی بسیار مهربان با والدینم رفتار کنم. این مطلب بسیار زیبا بیان شده و نشان دهنده نهایت اهمیت دو طرف است؛ یعنی توجه به هیبت و احترام به پدر و مادر و نوعی فاصله گرفتن از ایشان و درعین حال، با آنان بسیار مهربان بودن و به آنها نزدیک شدن.

در فرازی دیگر، شوق فراوان در نیکی به والدین و اطاعت از آنان را با جمله هایی بسیار زیبا و آکنده از محبت بیان می کند:

۱- میزان الحکمه، ج ۱۴، ص ۷۰۹۲، به نقل از: بحارالانوار، ج ۷۲ _ ۷۴، ص ۵۵.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۴، فراز ۵.

وَ اجْعَلْ طَاعَتِي لَوَالِدِي وَ بَرِّي بِهِمَا أَقَرَّ لِعَيْنِي مِنْ رَقْدِهِ الْوَسْنَانِ وَ أَتْلَجَ لِبَدْرِي مِنْ شَرْبِهِ الظَّمَانِ. (۱)

بار خدایا! فرمان برداری از پدر و مادر و نیکی و مهربانی مرا در حق ایشان برای من شادی بخش تر از به خواب رفتن بی خوابی کشیدگان و آب سرد نوشیدن جگرسوختگان گردان... .

امام سجاد علیه السلام با این تشبیه، اهمیت و لزوم اطاعت و نیکی به والدین را بیان می کند که این خدمت باید از نوشیدن آب برای انسان تشنه و خواب به چشمان انسان خسته لذت بخش تر باشد.

نکته ای که باید دقت کرد، این است که اگر به پدر و مادر خود نیکی کردیم، نباید آن را دستاویز منت نهادن و مغرور شدن قرار دهیم.

امام سجاد علیه السلام می فرماید:

... وَ أَشْكُرُ بَرَّهُمَا بِي وَ إِنَّ قَلَّ وَ أَشْكُلُ بُرِّي بِهِمَا وَ إِنَّ كَثُرَ. (۲)

... و نیکیی شان را درباره خود، هرچند اندک باشد، بسیار شمارم و نیکیی خود را درباره آنها هرچند بسیار باشد، کم بدانم.

ج) محبت به والدین

ج) محبت به والدین

در فرهنگ اسلامی، به مهربانی و محبت به مؤمنان بسیار سفارش شده، ولی نسبت به پدر و مادر تأکید شده است. امام سجاد علیه السلام در دعا برای والدینش می فرماید:

وَ اعْطِفْ عَلَيْهِمَا قَلْبِي وَ صَبِّرْ نِي بِهِمَا رَفِيقًا وَ عَلَيْهِمَا شَفِيقًا. (۳)

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۴، فراز ۵.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۴، فراز ۶.

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۴، فراز ۶.

و قلبم را به هر دو مهربان ساز و مرا نسبت به هر دو خوش رفتار و دل سوز قرار ده.

لزوم مهربانی به والدین در روایات دیگر امامان نیز تأکید شده است. امام باقر علیه السلام می فرماید:

أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ: مَنْ آوَى الْيَتِيمَ، وَ رَحِمَ الضَّعِيفَ وَ أَشْفَقَ عَلَى الْوَالِدِيهِ وَ رَفَقَ بِمَمْلُوكِهِ. (۱)

چهار خصلت است که اگر در کسی باشد، خداوند برایش خانه ای در بهشت بنا می نهد: کسی که به داد یتیمی برسد؛ به فرد ضعیفی مهربانی کند؛ بر والدینش شفقت بورزد و با زیردستانش دوستی کند.

(د) نرم خویی

(د) نرم خویی

فروتنی در برابر والدین اهمیت زیادی دارد که یکی از جلوه های ویژه آن نرم خویی است. امام سجاد علیه السلام از خداوند می خواهد که با پدر و مادر نرم خو باشد و در نهایت تواضع، با آنان صحبت و رفتار کند:

اللَّهُمَّ خَفِّضْ لَهُمَا صَوْتِي وَ أَطِبْ لَهُمَا كَلَامِي وَ أَلِنْ لَهُمَا عَرِيكَتِي. (۲)

بار خدایا! صدایم را در برابر ایشان آهسته و سخنم را خوشایند و خویم را نرم گردان.

امام صادق علیه السلام در تفسیر آیه «وَ اخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ» (اسراء: ۲۴) می فرماید:

لَا تَمَلَأْ عَيْنَيْكَ مِنَ النَّظَرِ إِلَيْهِمَا إِلَّا بِرَحْمَةٍ وَ رِقَّةٍ وَ لَا تَرْفَعْ صَوْتَكَ فَوْقَ أَصْوَاتِهِمَا وَ لَا يَدَكَ فَوْقَ أَيْدِيهِمَا وَ لَا تَتَقَدَّمْ قُدَّامَهُمَا. (۳)

۱- بحارالانوار، ج ۷۱، ص ۳۹۲.

۲- الصحيفة السجادية، دعای ۲۴، فراز ۶.

۳- سید هاشم بحرانی، تفسیر برهان، بیروت، نشر اعلمی، ۱۴۱۹هـ.ق، ج ۴، ص ۵۴۷.

خیره به آنها نگاه نکن، مگر از روی محبت و صدایت را از آنان بلندتر نکن و دستت را بالای دست آنان مبر (کاری را از آنان جلوتر انجام نده) و قدمت از آنان جلوتر نباشد.

از این فراز استفاده می شود که نه فقط فحش دادن، کتک زدن و دیگر بی احترامی ها به والدین ممنوع است، بلکه به تعبیر قرآن کریم، باید با سخن لطیف و بزرگوارانه با آنان سخن گفت. این نکته از نظر معنا به این آیه نزدیک است:

... فَلَا تُقْل لَّهُمَا أَفٍّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا. (اسراء: ۲۳)

... به آنان اف نگو (کمترین اهانتی به آنها روا مدار) و بر آنها فریاد مزن و گفتار لطیف و بزرگوارانه به آنها بگو.

هـ) انتقام نگرفتن از والدین

هـ) انتقام نگرفتن از والدین

اگر پدر و مادر به فرزند، ستم و او را اذیت کردند، آیا فرزند حق دارد که به بهانه عدالت، از آنان انتقام بگیرد؟

امام سجاد علیه السلام بعد از آنکه فرض ستم یا تباه کردن حق والدین را مطرح می کند، این گونه پاسخ می دهد:

فَهُمَا أَوْجِبُ حَقًّا عَلَىَّ وَأَقْدَمُ إِحْسَانًا إِلَيَّ، وَاعْظُمَ مِنْهُ لَدَيَّ مَنْ أَنْ أَقَاصَهُمَا بِعَدْلِ أَوْ أَجَازِيَهُمَا عَلَى مِثْلِ ... (۱)

زیرا حق ایشان بر من واجب تر و نیکی شان به من دیرین تر و نعمتشان بیش از آن است که من بخواهم آنها را به عدل و داد، قصاص یا مقابله به مثل کنم....

(و) دوری از عاق والدین

(و) دوری از عاق والدین

حضرت سجاد علیه السلام از خداوند می خواهد که فرزندان و فرزندان تمام مسلمانان، مطیع پدر و مادر باشند و سزاوار «عاق والدین» نباشند:

مُطِيعِينَ غَيْرِ عَاصِينَ وَلَا عَاقِينَ وَلَا مُخَالِفِينَ وَلَا خَاطِئِينَ. (۱)

و (در انجام دستور، مرا) فرمان برقرار ده، نه گناهکار و نه بدکننده و مخالفت کننده و خطاکار.

امام در دعا برای پدر و مادر از خداوند می خواهد که مبدا عاق والدین شود :

... وَلَا تَجْعَلْنِي فِي أَهْلِ الْعُقُوقِ لِلْآبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ يَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ. (۲)

... و مرا روزی که هر نفسی به آنچه کرده است، جزا داده می شود، درحالی که به آنها ستم نمی شود، در جرگه کسانی قرار مده که با پدران و مادران بدرفتاری کرده و آنها را آزرده اند.

عاق والدین چیست و حد و مرز آن کجاست؟ عقوق، از نظر لغوی به معنای شکافتن و بریدن است و عقوق والدین به معنای نافرمانی از پدر و مادر، بی احترامی به آنان، کوچک شمردن و قطع ارتباط با آنها و هر کاری است که موجب آزار آنان شود.

عاق والدین کسی است که با برخوردهای ناشایست زمینه نگرانی و نارضایتی آنان را فراهم سازد. (۳) در روایات، درباره عاق والدین حدیث هایی آمده است که مرز، مصداق و نتیجه آن را بیان می کند.

۱- الصحيفة السجادية، دعای ۲۵، فراز ۴.

۲- الصحيفة السجادية، دعای ۲۴، فراز ۱۱.

۳- سایت رشد، بخش فرهنگ، مباحث اخلاقی (daneshnameh.roshd.ir)

امام صادق علیه السلام می فرماید:

أَدْنَى الْعُقُوقِ «أُفٌّ» وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ (عَزَّوَجَلَّ) شَيْئًا أَهْوَنَ مِنْهُ لَنَهَى عَنْهُ. (۱)

پایین ترین مرتبه عقوق «اف» است و اگر خداوند در علمش چیزی پایین تر و پست تر از این بود، از آن نهی می کرد.

ایشان در مورد مصداق های عقوق می فرماید:

مِنَ الْعُقُوقِ أَنْ يَنْظُرَ الرَّجُلُ إِلَى وَالِدَيْهِ فَيَحِدَّ النَّظَرَ إِلَيْهِمَا. (۲)

از موارد عقوق و نافرمانی والدین، آن است که انسان به آنان خیره نگاه کند.

معیار کلی در تحقق عقوق والدین آن است که پدر و مادر آزار بینند و این ممکن است به شیوه های مختلف صورت بگیرد. البته همان گونه که پیش از این گفتیم، در انجام واجبات و ترک محرمات، دستور خداوند مقدم بر دستور والدین است و این موارد استثنا شده اند.

عاق والدین پی آمدهای دنیوی و اخروی فراوانی دارد که به یک نمونه بسنده می کنیم. امام هادی علیه السلام می فرماید: «الْعُقُوقُ يَعْقُبُ الْقَلَّةَ وَ يُوْدِّي إِلَى الذَّلَّةِ؛ نافرمانی والدین، تنگ دستی در پی دارد و به ذلت می کشاند». (۳)

بجاست دلیل حرام بودن نافرمانی پدر و مادر را با استفاده از حدیثی از امام رضا علیه السلام بیان و روشن کنیم که این گناه چه آثار ویرانگری بر فرد، خانواده و اجتماع می گذارد:

خداوند عقوق والدین را حرام فرمود؛ زیرا فرزندان را از احترام به فرمان خدا و احترام به پدر و مادر بازمی دارد؛ کفران نعمت انجام

۱- شیخ عباس قمی، سفینه البحار، مشهد، بنیاد پژوهش های اسلامی آستان قدس رضوی، ۱۴۱۹هـ. ق، ج ۴، ص ۷۵۵.

۲- شیخ عباس قمی، سفینه البحار، مشهد، بنیاد پژوهش های اسلامی آستان قدس رضوی، ۱۴۱۹هـ. ق، ج ۴، ص ۷۵۵.

۳- میزان الحکمه، ج ۱۴، ص ۷۱۰۰، به نقل از: بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۸۴.

می گیرد؛ (پدر و مادر از نعمت های بزرگ الهی اند.) سپاس گزاری از میان می رود؛ موجب کمی و نابودی نسل بشر می شود؛ احترام و حق بینی نسبت به ایشان کاستی می یابد؛ قطع رحم می شود (و خانواده ها از هم می پاشند)؛ پدر و مادرها از فرزنددار شدن دل سرد می شوند و بی میلی آنان نسبت به تربیت فرزند را در پی دارد. (۱)

وظایف رسانه ملی

وظایف رسانه ملی

۱. فیلم های داستانی با این موضوع تهیه شود. نمونه هایی از احترام علما و شهدا به والدینشان و آثار و برکات این احترام می تواند موضوع این فیلم ها به ویژه در ماه مبارک رمضان باشد. برای نمونه، استاد مطهری یکی از عوامل موفقیت خویش را چنین می داند:

گاهی که به زندگی خود و کارهایم می اندیشم، احساس می کنم یکی از مسائلی که باعث خیر و برکت در زندگی ام شده و همواره عنایت و لطف الهی را شامل حال من کرده است، احترام و نیکی فراوانی بوده است که به والدین خود به ویژه در دوران پیری و هنگام بیماری کرده ام. افزون بر توجه معنوی و عاطفی، تا آنجا که توانایی ام اجازه می داد، با وجود فقر مالی و مشکلات مادی در زندگی ام، از نظر هزینه و مخارج زندگی به آنان کمک و مساعدت کرده ام. (۲)

یکی از فرزندان شهید مطهری نیز در این مورد می گوید:

هرگاه به فریمان (زادگاه آقای مطهری) سفر می کردیم، پدرم تأکید خاصی داشتند که ابتدا به منزل پدر و مادرشان برویم. در موقع روبه رو

۱- ابوجعفر محمد صدوق، علل الشرایع، قم، مکتبه ال، ج ۲، ص ۴۷۹.

۲- عبدالکریم پاک نیا، پدر، مادر شمارا دوست دارم، قم، الهادی، ۱۳۸۵، ص ۱۵۱.

شدن با پدر و مادر دست آنان را می بوسیدند و به ما نیز توصیه می کردند که دست ایشان را ببوسیم. (۱)

۲. در برنامه های کودکان و نوجوانان، لزوم اطاعت از پدر و مادر و نیکی به آنان در قالب فیلم کوتاه، انیمیشن و گفتار مجری گنجانده و نشان داده شود که فرزند با وجود خستگی زیاد یا تکالیف درسی، دستورهای آنها را با اشتیاق انجام می دهد. همچنین می توان دانش آموزی موفق در درس و ورزش را نشان داد که از والدین، اطاعت و به آنان نیکی و محبت می کند. همچنین می توان آثار و برکت های احترام به والدین را در زندگی بزرگان به صورت فیلم یا گفتار مجری مطرح کرد.

۳. در میان برنامه های رادیو، گوینده برنامه فرازی از دعا برای والدین (و یا دیگر احادیث کوتاه) را بخواند یا در برنامه هایی مانند خانواده یا شبکه قرآن سیما به صورت زیرنویس درج شود؛ جملاتی مانند:

□ «بار خدایا! هیچ گاه در پس نمازهایم و در هیچ یک از لحظه ها و ساعت های شب و روزم یاد خیر پدر و مادرم را از ذهن و دلم مبر». (صحیفه سجاده، دعای ۲۴، فراز ۱۳)

□ «بار خدایا! پدر و مادرم را به پاس تربیت و پرورش من، پاداش نیکو عطا کن و در برابر گرمی داشت من، از پاداشی درخور و شایسته برخوردارشان فرما». (صحیفه سجاده، دعای ۲۴، فراز ۷)

□ «بار خدایا! فرمان برداری از پدر و مادر و نیکی و مهربانی مرا در حق ایشان برای من شادی بخش تر از به خواب رفتن بی خوابی کشیدگان و آب سرد نوشیدن جگر سوختگان گردان...». (صحیفه سجاده، دعای ۲۴، فراز ۵)

□ امام رضا علیه السلام: «نیکی به پدر و مادر واجب است، اگرچه مشرک باشند، ولی در معصیت خالق از آنان نباید اطاعت کرد». (میزان الحکمه، ج ۱۴، ص ۷۰۹۲)

۴. جلسه هایی با حضور دانش آموزان و دانشجویان برگزار شود و کارشناسان به پرسش های آنان درباره احترام به والدین، آثار و فواید آن و آثار منفی بی احترامی به پدر و مادر در جوامع غربی پاسخ گویند. شب های ماه رمضان، زمان مناسبی برای پرداختن به موضوع های اخلاقی مهم برای جوانان است.

۵. در مسابقه های مختلف، موضوع فرمان بری از والدین و نیکی به آنان گنجانده شود. برای نمونه، در ابتدای برنامه، فرازی کوتاه از دعای بیست و چهارم صحیفه سجاده خوانده شود (از موارد بند ۳ استفاده شود) یا پرسش هایی در این زمینه در مسابقه مطرح شود، نظیر: عاق والدین چیست و چه پی آمدهایی دارد؟ منظور از عاق والدین چیست و کمترین مقدار آن با توجه به روایات کدام است؟ عامل اصلی در تحقق عقوق والدین چیست؟

فصل سوم: اخلاق اجتماعی

اشاره

فصل سوم: اخلاق اجتماعی

زیر فصل ها

۱. اخلاق اجتماعی در ارتباط با خویشاوندان

۲. اخلاق اجتماعی در ارتباط با دوستان و همسایگان

۳. اخلاق اجتماعی در برخورد با سالمندان و خردسالان

۴. اخلاق اجتماعی در برخورد با مردم و نیازمندان

۱. اخلاق اجتماعی در ارتباط با خویشاوندان

اشاره

۱. اخلاق اجتماعی در ارتباط با خویشاوندان

مهم ترین سفارش در مورد خویشاوندان، حفظ ارتباط با آنان است و در مقابل، از قطع ارتباط با آنان بسیار نهی شده و آثار فراوانی برای آن آمده است که در ادامه به آنها اشاره می کنیم. اولیای دین در کنار سفارش به صله رحم، تأکید می کنند حتی با کسی که با ما قطع رابطه کرده اند، ارتباط داشته باشیم.

صله رحم، نه قطع رحم

اشاره

صله رحم، نه قطع رحم

امام سجاد علیه السلام می فرماید: «وَأَكْفَى مَنْ قَطَعَنِي بِالصِّلَةِ؛ (بار خدایا! مرا توفیق ده...) با آن کس که رشته مودّت بریده است، بیوندم.» (۱) امام این توصیه را درباره خویشاوندان نمی کند، ولی یکی از موارد برجسته آن، خویشاوندان است. امام صادق علیه السلام به نقل از پیامبر فرمود: «لَا تَقْطَعْ رَحِمَكَ وَ إِنْ قَطَعَكَ؛ با خویشاوندانت قطع رحم نکن، اگرچه آنان با تو قطع رابطه کردند.» (۲)

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۰، فراز ۹.

۲- وسائل الشیعه، ج ۸، ص ۵۹۴.

أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى خَيْرِ أَخْلَاقٍ أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ : مَنْ عَفَا عَمَّنْ ظَلَمَهُ وَوَصَلَ مَنْ قَطَعَهُ وَ يُعْطَى مَنْ حَرَمَهُ. (۱)

آیا شما را به بهترین اخلاق اهل دنیا و آخرت خبر دهم : کسی که فردی را که به او ظلم کرده است، ببخشد و با آن کس که با او قطع رابطه کرده، ارتباط برقرار سازد و به کسی که او را محروم کرده است، عطا و بخشش کند.

قطع رحم پی آمدهایی دارد که دو مورد آنها را بیان می کنیم :

الف) وبال در دنیا

امام علی علیه السلام فرمود:

ثَلَاثُ خِصَالٍ لَا يَمُوتُ صَاحِبُهُنَّ حَتَّى يَرَى وَ بِالْهَنْءِ الْبُغْيُ وَ قَطِيعَةُ الرَّحِمِ وَ الْيَمِينُ الْكَاذِبَةُ. (۲)

سه خصلت است که صاحب آن نمی میرد تا وبال و سنگینی آن را در این دنیا ببیند: ستم، قطع رحم و قسم دروغ .

ب) بی ایمانی

قطع رحم، بی ایمانی را به دنبال دارد. در حدیثی از امام علی علیه السلام آمده است : «ما آمَنَ بِاللَّهِ مَنْ قَطَعَ رَحِمَهُ؛ کسی که قطع رحم کند، به خدا ایمان نیاورده است». (۳)

۱- محمد بن محمد سبزواری، جامع الاخبار، تحقیق: علاء آل جعفر، قم، مؤسسه آل البيت، ۱۴۱۴ هـ.ق، ص ۲۸۷.

۲- محمد بن محمد سبزواری، جامع الاخبار، تحقیق: علاء آل جعفر، قم، مؤسسه آل البيت، ۱۴۱۴ هـ.ق، ص ۳۲۷، به نقل از: شیخ الاسلام، هدایه العلم، ص ۵۸۷.

۳- سایت مقام معظم رهبری، بخش پرسش های متداول.

صله رحم مستحب است در صورتی که به مرز قطع رحم نرسد، و ملا-ک قطع رحم آن است که خویشاوندان از این قطع ارتباط ناراحت شوند.

س: فردی از مقام معظم رهبری پرسیده بود که برادرش مقید به مسائل شرعی نیست، از ماهواره استفاده می کند و این فرد نگران تربیت فرزندان خویش در این ارتباط است. آیا جایز است با او قطع رحم نمایم؟

ج: قطع رحم حرام است، ولی صله رحم منحصر در دیدوبازدید نیست، بلکه از راه های دیگر (مانند تلفن، نامه و امثال آن) نیز محقق می شود. (۱)

براین اساس، باید دقت کرد که نیازی نیست انسان به دلیل برخی مسائل مانند پرداخت نکردن خمس، دیدوبازدید خود را قطع کند.

بنا بر استفتایی از مراجع تقلید:

س: رفت و آمد با خانواده ای که خمس پرداخت نمی کنند، چه حکمی دارد؟

ج: معاشرت با آنان اشکال ندارد و اگر یقین نداشته باشد به غذای آنها خمس تعلق گرفته، خوردن آن نیز جایز است و چنانچه احتمال تأثیر بدهد، آنان را ارشاد کند. (۲)

وظایف رسانه ملی

وظایف رسانه ملی

۱- سید مجتبی حسینی، رساله دانشجویی، قم، نشر معارف، ۱۳۸۶.

۲- خانواده از دیدگاه امیرالمؤمنین علیه السلام، ص ۳۲۸، به نقل از: مفید، امالی، ص ۹۸.

۱. در برنامه های خانوادگی لازم است نشان داده شود که گذشت از خطای دیگری امری بسیار پسندیده و راهگشاست و اگر یکی از خویشاوندان قطع ارتباط کرد، طرف مقابل تا حد ممکن ارتباط خود را با او حفظ کند.

۲. برخی احادیث به صورت زیرنویس یا گفتار مجری مطرح شود:

□ «بار خدایا! مرا توفیق ده، با آن کس که رشته مودت بریده است، بیوندم». (صحیفه سجّادیه، دعای مکارم الاخلاق، فراز ۹)

□ امام صادق علیه السلام: «با خویشاوندان قطع رحم نکن، اگرچه آنان با تو قطع رابطه کردند». (وسائل الشیعه، ج ۸ ص ۵۹۴)

۲. اخلاق اجتماعی در ارتباط با دوستان و همسایگان

اشاره

۲. اخلاق اجتماعی در ارتباط با دوستان و همسایگان

در فرهنگ اسلامی، دوستان و همسایگان از جایگاه والایی برخوردارند و دستورها و آموزه های بسیاری درباره انتخاب دوستان خوب، مراعات حقوق همسایگان و چگونگی ارتباط با آنان وجود دارد. بنابراین، بجاست پیش از بیان بایسته های اخلاقی در ارتباط با دوستان و همسایگان، به اختصار، ویژگی های دوست خوب را بیان کنیم.

الف) با چه کسی دوستی کنیم؟

الف) با چه کسی دوستی کنیم؟

درباره اینکه چه کسی شایستگی دوستی را دارد و با چه کسانی نباید دوستی کرد، می توان با معیاری کلی از صحیفه سجّادیه پاسخ داد. امام سجّاد علیه السلام می فرماید:

وَهَبْ لِي الْإِنْسَ بِكَ وَبِأَوْلِيائِكَ وَ أَهْلِ طَاعَتِكَ . (۱)

۱- الصحیفه السّجّادیه، دعای ۲۱، فراز ۱۱.

و دوستی و خو گرفتن به خود و دوستان و کسانی را که از فرمان‌هایی اطاعت می‌کنند، به من ببخش .

در این دعا، با سفارش به دوستی با اولیای الهی و آنان که از دستورهای الهی پیروی می‌کنند، این دوستی، هم ردیف با دوستی خداوند خوانده شده است . پس انسان باید به دنبال دوستی با کسانی باشد که با انجام واجبات الهی و ترک کارهایی که خدا نهی کرده است، او را اطاعت می‌کنند.

امام سجاد علیه السلام در دعاها و احادیث دیگری نیز همین مضمون را بیان می‌کند: «أَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَ حُبَّ مَنْ يَحِبُّكَ ؛ خدایا! از تو محبت به خودت و محبت به کسانی که تو را دوست دارند، مسئلت می‌کنم.» (۱) به یقین، کسی خدا را دوست دارد که در فرمان برداری او کوشا است.

نقل است نافع بن جبیر از امام سجاد علیه السلام پرسید: چرا با اقوام و انسان‌هایی از طبقه پایین جامعه هم نشینی می‌کنید؟ امام سجاد علیه السلام در پاسخ می‌فرماید: «إِنِّي أُجَالِسُ مَنْ أُنْتَفِعُ بِمُجَالَسَتِهِ فِي دِينِي؛ من با کسانی هم نشینی می‌کنم که از هم نشینی با آنان به دینم سودی برسد.» (۲) و کسی در دین به انسان سود می‌رساند که اهل عمل و طاعت باشد و صحبت و هم نشینی با او معارف دینی انسان را رشد دهد.

در حدیثی دیگر، امام سجاد علیه السلام، دوست رستگار و شایسته را از خوشبختی‌های انسان برمی‌شمرد:

مِنْ سَعَادَةِ الْمَرْءِ أَنْ... يَكُونَ خُلَاطَاؤُهُ صَالِحِينَ... (۳)

۱- عباس قمی، مفاتیح الجنان، مناجات خمس عشره، تهران، پیام حق، ۱۳۷۵، چ ۵، ص ۲۱۱.

۲- بلاغه الامام علی بن الحسین علیه السلام، ص ۲۴۰، به نقل از: مناقب، ج ۳، ص ۳۰۰.

۳- بلاغه الامام علی بن الحسین علیه السلام، ص ۱۵۲، به نقل از: اصول کافی، ج ۵، ص ۲۵۸.

از جمله موارد خوشبختی انسان آن است که دوستانی صالح و شایسته داشته باشد.

(ب) از دوستی با چه کسانی پرهیزیم ؟

اشاره

(ب) از دوستی با چه کسانی پرهیزیم ؟

در مقابل گروه بالا، از دوستی و ارتباط با انسان های بدکردار و کسانی که از مسیر فرمان بری خداوند بیرون هستند، نهی شده است : «وَأَلَيْسَ قَلْبِي الْوَحْشَةَ مِنْ شَرِّارِ خَلْقِكَ ؛ (بار خدایا) دلم را از افراد بد مخلوق خویش (گنه کاران) برهان».(۱)

«وَلَا مُجَامِعَهُ مَنْ تَفَرَّقَ عَنْكَ ؛ و چنان مکن که با آنان که از تو بریده اند، پیوندم».(۲)

در برداشتی کلی، تمام کسانی را که از مسیر فرمان خداوند بیرون هستند، می توان جزو افرادی دانست که از دوستی و هم صحبتی با آنها نهی شده است و چنین افرادی همان بندگان گنه کار هستند که به «شرار خلق» تعبیر شده اند.

در دعاها بعضی ویژگی های این افراد، برجسته تر بیان شده است که باید به آنها دقت شود:

یک _ دشمنان پیامبر و اهل بیت علیهم السلام

(وَأَعِذْنِي وَذُرِّيَّتِي) مِنْ شَرِّ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لِرَسُولِكَ وَلِأَهْلِ بَيْتِهِ حَرْبًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ .(۳)

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۱، فراز ۱۱.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۰، فراز ۱۱.

۳- ابن شعبه حرّانی، تحف العقول، تصحیح: علی اکبر غفاری، قم، مؤسسه النشر الاسلامی، ۱۴۱۶هـ. ق، چ ۵، ص ۲۸۶.

(بارخدایا! من و فرزندانم را) از شر هر جن و انسی که برای پیامبرت و خاندانش جنگی (دشمنی) برپا کرده و آشکار ساخته ... (پناه ده).

دو _ بدعت گذاران

(وَ أَكْمِلْ ذَلِكْ لِي) وَ رَفُضِ أَهْلِ الْبِدْعِ. (۱)

و مرا (ای خدا در این صفات متقین) با فرو گذاشتن اهل بدعت... (به کمال مطلوب برسان).

سه _ گروه های منحرف

(وَ رَفُضِ) مُسْتَعْمِلِ الرَّأْيِ الْمُخْتَرَعِ. (۲)

و مرا (ای خدا در این صفات متقین) در طرد پیروان باورهای از خود درآورده کسان... به کمال مطلوب برسان.

بنا بر این حدیث، انسان باید با افرادی که انواع مدها، لباس ها و اندیشه های انحرافی نظیر بهائیت را تبلیغ می کنند، هرگز رابطه برقرار نسازد.

چهار _ خوش گذران

(وَ أَعِزَّنِي وَ ذُرِّيَّتِي) مِنْ شَرِّ كُلِّ مُتَرَفِّحٍ حَفِيدٍ. (۳)

(بارخدایا! من و فرزندانم را) از شر هر خوش گذران غرق در ناز و نعمت پناه ده.

۱- الصحیفه السَّجَادِیَهِ، دعای ۲۳، فراز ۶.

۲- ریاض السالکین، فی شرح صحیفه سید الساجدین، ج ۴، ص ۲۶.

۳- الصحیفه السَّجَادِیَهِ، دعای ۲۳، فراز ۱۰، رأی مخترع، امری است گذرا و ممکن است گروهی آن نظریه ساختگی را به نام دین بپذیرند و از پی آن بروند، ولی پس از مدتی از اثر می افتد و به دست فراموشی سپرده می شود.

«مترف» کسی است که در لذت ها و شهوت های دنیا غرق شده است ؛ کسی که خوش گذرانی می کند و نعمت زیاد او را مغرور ساخته است. (۱)

دوستی با افرادی که غرق خوش گذرانی و نعمت های این جهانی هستند، به سبب غرورشان پسندیده نیست؛ زیرا بیم آن می رود که دوست را نیز به این وادی بکشانند.

پنج - زشت سیرتان

امام سجاد علیه السلام خطاب به یکی از فرزنداناش فرمود:

يَا بَنِي! انْظُرْ خَمْسَةً فَلَا تُصَاحِبْهُمْ وَلَا تُحَادِثْهُمْ وَلَا تُرَافِقْهُمْ فِي طَرِيقٍ، فَقَالَ يَا أَبَتِ مَنْ هُمْ؟ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: إِيَّاكَ وَمُصَاحِبَهُ الْكَذَّابِ، فَإِنَّهُ بِمَنْزِلَةِ الشَّرَابِ يَقْرَبُ لِمَكَ الْبَعِيدَ وَيَبْعُدُ لِمَكَ الْقَرِيبَ وَإِيَّاكَ وَمُصَاحِبَهُ الْفَاسِقِ فَإِنَّهُ بَايَعَكَ بِأُكْلِهِ أَوْ أَقْلٍ مِنْ ذَلِكَ وَإِيَّاكَ وَمُصَاحِبَهُ الْبَخِيلِ فَإِنَّهُ يَخْذُلُكَ فِي مَالِهِ أَحْوَجَ مَا تَكُونُ إِلَيْهِ. وَإِيَّاكَ وَمُصَاحِبَهُ الْأَحْمَقِ فَإِنَّهُ يَرِيدُ أَنْ يَنْفَعَكَ فَيُضِرُّكَ وَإِيَّاكَ وَمُصَاحِبَهُ الْقَاطِعَ لِرَحِمِهِ فَإِنِّي وَجَدْتُهُ مُلْعُونًا فِي كِتَابِ اللَّهِ. (۲)

ای فرزندم! مواظب پنج گروه باش و با آنان هم نشینی و گفت و گو و دوستی در راهی (و در جهت اهداف) مکن! فرزندش گفت: پدرم اینان چه کسانی هستند؟ امام فرمود: برحذر باش از هم نشینی با فردی که بسیار دروغ می گوید؛ زیرا او به منزله سرابی است که راه دور را

۱- الصحیفه السّجادیه، دعای ۲۰، فراز ۱۲.

۲- الصحیفه السّجادیه، دعای ۳۳، فراز ۶.

برای تو نزدیک نشان می دهد و راه نزدیک را برای تو دور جلوه می دهد و از هم نشینی فرد فاسق دوری کن؛ زیرا بر سر یک لقمه و یا کمتر از آن بر سر تو معامله می کند و از هم نشینی با بخیل و خسیس بپرهیز؛ زیرا او در نهایت حاجت تو به وی، تو را واگذارد. از هم نشینی فرد احمق بپرهیز؛ زیرا او می خواهد به تو سود رساند، ولی ضرر می زند. از هم نشینی با قاطع رحم بپرهیز؛ زیرا در کتاب خداوند (قرآن) او ملعون معرفی شده است.

ج) نمود اخلاق با دوستان و همسایگان

اشاره

ج) نمود اخلاق با دوستان و همسایگان

امام سجاد علیه السلام، یکی از دعا‌های صحیفه سجادیه را به همسایگان و دوستان اختصاص داده است. همسانی این دو گروه نشان می دهد که باید با همسایگان نیز مانند دوستان ارتباط برقرار کرد، ولی متأسفانه با شکل زندگی غربی به ویژه در شهرهای بزرگ، ارتباط با همسایگان، گاهی به آشنایی معمولی نیز نمی رسد.

برخی وظایف اخلاقی دوستان و همسایگان در برابر یکدیگر عبارتند از:

یک – نرم خویی و یاری به ضعیفان

یک – نرم خویی و یاری به ضعیفان

امام سجاد علیه السلام می فرماید:

(وَوْفَّقَهُمْ) الْأَخَذَ بِمَحَاسِنِ أَدَبِكَ فِي إِزْفَاقِ ضَعِيفِهِمْ. (۱)

بار خدایا! دوستان و همسایگان مرا یاری ده که رهنمودهای نیکوی تو را فراگیرند در یاری و نرم خویی با ناتوانان.

اگرچه امام سجاد علیه السلام بر لزوم یاری به افراد ضعیف در جامعه تأکید عمومی دارد، در مورد دوستان و همسایگان تعبیر لطیف تر «ارفاق» را

بیان می کند. ارفاق یعنی «نرم خویی و لطافت کار... و ارفاق به معنی سود رساندن نیز می آید.»^(۱) پس یاری به دوستان و همسایگان همراه با نرم خویی به آنان و تلاش در سود رساندن به ایشان در این فرازا تأکید می شود.

دو _ رفع نیازها

دو _ رفع نیازها

«وَوَفَّقَهُمْ... سَدَّ خَلَّتِهِمْ ؛ (آنان را توفیق ده) در جلوگیری از فقر و نیازمندی ناتوانانشان»^(۲)

همسایگان و دوستان ممکن است به هم نیاز داشته باشند، به ویژه وقتی فقیر یا ناتوان هستند. «سد» یعنی «جبران و برطرف کردن چیزی از ریشه»^(۳).

انسان در برابر همه نیازمندان جامعه وظیفه دارد، ولی در قبال دوستان و همسایگان، وظیفه اش بیشتر است و باید در جهت رفع فقر آنان بیشتر بکوشد و آبرومندانه برای آنها گام بردارد. به راستی، اگر همه با توجه به این آموزه ها به همسایگان و دوستان فقیر خود کمک می کردند، فقر در جامعه برطرف می شد.

لزوم رسیدگی به حال همسایگان فقیر در روایات دیگر امامان نیز سفارش شده است. امام باقر علیه السلام به نقل از پیامبر اکرم صلی الله علیه و اله فرمود:

۱- ریاض السالکین، ج ۴، صص ۱۵۵ و ۱۵۶.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۶، فراز ۲.

۳- ریاض السالکین، ج ۴، ص ۱۵۶.

«ما آمَنَ بِي مَنْ بَاتَ شَبَعَانٍ وَ جَارُهُ جَائِعٌ؛ كَسَى كَهْ شَب سِير بَخَوَابِدِ دِرْحَالِي كَه هَمْسَايَه اش گرسنه است، به من ایمان نیاورده است.» (۱) و نیز فرمود: «وَ مَا مِنْ أَهْلٍ قَرْيَةٍ يَبِيتُ فِيهِمْ جَائِعٌ يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؛ خدایوند به هیچ یک از اهالی قریه ای که در آن فردی گرسنه بخوابد، در روز قیامت نظر نمی کند.» (۲)

نگاه سخاوتمندانه و بخشش را نباید از دوستان و همسایگان دریغ کرد، چنان که امام سجاد علیه السلام می فرماید:

وَالْعَوْدُ عَلَيْهِمْ بِالْجِدَّةِ وَالْإِفْضَالِ. (۳)

(بار خدایا! دوستان و همسایگانم را) به دریغ نورزیدن از تقدیم پیشکش و بخشش فراوان (موفقِ بدار).

سه _ دعا کردن

سه _ دعا کردن

یکی از موارد مهمی که در اسلام درباره دوستان و همسایگان سفارش شده، دعا کردن برای یکدیگر است. برای مثال، از خدایوند دوری از گناه را برای دیگری بخواهند. امام سجاد علیه السلام از خدایوند می خواهد که نزدیکان و همسایگان از شر شیطان در امان باشند:

وَ اجْعَلْ آبَاءَنَا وَ امَّهَاتِنَا وَ اَوْلَادَنَا وَ اِهَالِنَا وَ ذَوِي اَرْحَامِنَا وَ قَرَابَاتِنَا وَ جِيرَانَنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ مِنْهُ فِی حِزْزٍ حَارِزٍ وَ حِصْنٍ حَافِظٍ وَ كَهْفٍ مَانِعٍ. (۴)

۱- وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۴۹۰.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۶، فراز ۲.

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۶، فراز ۲.

۴- الصحیفه السجادیه، دعای ۱۷، فراز ۱۰.

(بار خدایا) پدران و مادران و فرزندان و قبیله ها و خویشان و نزدیکان و همسایگان ما را از مردان و زنان اهل ایمان از شر او در جای استوار و قلعه نگه دارنده و پناهگاه بازدارنده قرار بده .

در اسلام، دوستی، پیوند واقعی میان مؤمنان است و امری ظاهری نیست و به همین سبب، دعا بخشی از حق برادر بر برادر است، اگرچه این دعا پنهانی باشد. (۱)

چهار _ هدایت آنان به راه درست

چهار _ هدایت آنان به راه درست

«و هِدَايَهُ مُسْتَرَشِدِيهِمْ ؛ (بار خدایا! دوستان و همسایگانم را موفق بدار در) راهنمایی راه جویشان». (۲)

اگر برای دوست یا همسایه انسان یا فرزندان آنان در انتخاب راه درست مشکلی پیش بیاید، دوستان و همسایگان وظیفه دارند با دقت به یاری او بشتابند. همچنین اگر فردی با معارف اصیل دین که مورد نیاز دوستان اوست، آشنایی دارد، سزاوار است به دوستان خود بی منت آموزش دهد، چنان که امام صادق علیه السلام می فرماید:

و الْوَاجِبُ عَلَى أَعْلَمِهِمَا بِدِينِ اللَّهِ تَعَالَى، أَنْ يَزِيدَ صَاحِبَهُ مِنْ فُنُونِ الْفَرَائِدِ الَّتِي أَلَزَمَهُ اللَّهُ بِهَا. (۳)

و هر کدام از ایشان که علم او در مسائل دینی بیشتر است، لازم است از دانش های مفیدی که خداوند به او کرامت فرموده است، از دیگری دریغ ندارد.

۱- سید هادی مدرسی، دوستی و دوستان، ترجمه: حمیدرضا شیخی و حمیدرضا آژیر، مشهد، بنیاد پژوهش های آستان قدس رضوی، ۱۳۸۴، ص ۴۰.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۶، فراز ۲.

۳- امام صادق علیه السلام، مصباح الشریعه، بیروت، اعلمی، ۱۴۰۳هـ.ق، ص ۱۶۷.

پنج _ مشورت و خیرخواهی خالصانه

پنج _ مشورت و خیرخواهی خالصانه

«و مَنَاصِحِهِ مُسْتَشِيرِهِمْ ؛ (بار خدایا! دوستان و همسایگانم را موفق بدار در) خیرخواهی برای مشورت خواهان». (۱)

اگر دوستان و همسایگان برای مشورت در کاری به انسان مراجعه کردند، لازم است انسان آنچه را می داند، به آنان بگوید تا بتوانند بهتر تصمیم بگیرند.

شش _ رازپوشی

شش _ رازپوشی

اگرچه پرده پوشی از رازها و عیب های یکدیگر وظیفه همگان است، این امر بر همسایگان و دوستان که بیشتر از رازهای هم آگاه می شوند، ضروری تر است. امام سجاد علیه السلام بر پرده پوشی همسایگان و دوستان، چنین تأکید می کند: «وَكُتْمَانِ أَسْرَارِهِمْ وَ سِتْرِ عَوْرَاتِهِمْ ؛ (بار خدایا! دوستان و همسایگانم را موفق بدار) در پنهان کردن رازهایشان و پوشاندن عیب هایشان». (۲)

مهربانی دوستان و همسایگان به آنها اجازه نمی دهد، راز و عیب دوست خود را فاش سازند: «وَأُسْرُؤُ لَهُمْ بِالْغَيْبِ مَوَدَّةٌ ؛ به خاطر محبت به آنان در غیابشان نیز اسرارشان را مخفی نگه دارم». (۳)

هفت _ گمان نیکو بردن

هفت _ گمان نیکو بردن

ارتباط بیشتر با دوستان و همسایگان، ممکن است سبب شود انسان در مواردی به آنان گمان بد برد. در این موارد باید دقت کرد اصل بر گمان نیک بردن و تجسس نکردن است. امام سجاد علیه السلام با تأکید بر گمان

۱- الصحيفة السجادية، دعای ۲۶، فراز ۲.

۲- الصحيفة السجادية، دعای ۲۶، فراز ۲.

۳- الصحيفة السجادية، دعای ۲۶، فراز ۳.

نیک بردن می فرماید: «وَأَسْتَعْمِلُ حُسْنَ الظَّنِّ فِي كَافَّةِهِمْ؛ (بار خدایا! مرا بر آن دار که) درباره همه دوستان و همسایگانم گمان نیک داشته باشم» (۱).

گمان نیکو به این معنا نیست که انسان اسرار خود را به آنان بازگوید و آنان را محرم خود قرار دهد؛ چرا که امکان دارد روزی آنان دشمن انسان گردند و رازهای او را فاش سازند. امام سجاد علیه السلام می فرماید: «لَمْ أَثِقْ بِهِمْ رَبِّ فِي السَّتْرِ عَلَيَّ؛ پروردگارا! من به ایشان (همسایه و خویشاوند) در رازپوشی بر خود اعتماد نکردم» (۲).

هشت _ حسد نداشتن

هشت _ حسد نداشتن

از آنجا که دوستان و همسایگان بیشتر با یکدیگر ارتباط دارند، امکان حسدورزی در آنان بیشتر است. گاه ممکن است از رسیدن دوست خود به مقام یا علم یا نعمت ناراحت شوند و آرزو کنند این نعمت از او گرفته شود. این احساس کم کم ریشه های دوستی را سست می کند. از این رو، امام سجاد علیه السلام نه فقط نابودی نعمت را برای دوست و همسایه خود نمی خواهد، بلکه می خواهد رسیدن نعمت به دوستان و همسایگان برای ایشان دوست داشتنی شود: «وَأُحِبُّ بَقَاءَ النِّعْمَةِ عِنْدَهُمْ نُصْحًا؛ و خالصانه نعمت همیشگی (روزی و خوشی) را نزد ایشان دوست بدارم» (۳).

نه _ فروتنی با دوستان و همسایگان

نه _ فروتنی با دوستان و همسایگان

فخر فروختن به هیچ کس سزاوار نیست، ولی اگر دوستان به هم فخر بفروشنند و خودپسندی نشان دهند، رابطه دوستی پایدار نمی ماند. پس لازم

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۶، فراز ۳.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۳۲، فراز ۲۲.

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۶، فراز ۳.

است برای گسترش رابطه دوستی، دوستان و همسایگان با هم فروتن باشند. امام سجاده علیه السلام می فرماید: «وَأَلَيْنُ جَانِبِي لَهُمْ تَوَاضُعًا؟ وَ بَا أَنْانِ از روی تواضع به نرمی سر کنم» (۱).

ده _ کمک در انجام کارهای نیک

ده _ کمک در انجام کارهای نیک

پسندیده است دوستان و همسایگان در انجام کارهای نیک، یاری گر هم باشند. هرگاه یکی از همسایگان یا دوستان برای تشکیل جلسه مذهبی یا راه اندازی صندوق قرض الحسنه یا کار خیرخواهانه دیگری تلاش می کند، بر دوستان لازم است او را یاری کنند. امام سجاده علیه السلام می فرماید:

(وَوَفَّقَهُمُ الْأَخَذَ بِمَحَاسِنِ أَدَبِكَ فِي) حُسْنِ مُوَاسَاتِهِمْ بِالْمَاعُونِ (۲).

(بار خدایا آنان را در فراگرفتن اخلاق نیک خود که بندگان را به آن امر فرموده ای) در خوب کمک کردنشان در کارهای نیک (توفیق ده).

یازده _ مساوات در برخورد

یازده _ مساوات در برخورد

انسان مسلمان آنچه را برای خود و خویشان و نزدیکانش می پسندد، برای دیگران به ویژه همسایگان و دوستان نیز می پسندد. امام سجاده علیه السلام این ویژگی را در فراز زیر بیان می کند:

وَأَوْجِبُ لَهُمْ مَا أُوجِبُ لِحَامَتِي وَ أَرْعَى لَهُمْ مَا أَرْعَى لِخَاصَّتِي (۳).

و آنچه برای خویشاوندان خود می خواهم، برای دوستان و همسایگانم بخواهم و آنچه برای خاصان و نزدیکان خود منظور می دارم، برای ایشان در نظر بگیرم.

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۶، فراز ۳.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۶، فراز ۲.

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۶، فراز ۳.

ما بهترین امکانات و خالصانه ترین راهنمایی ها و مشاوره ها را برای نزدیکان و به ویژه خانواده خود فراهم می کنیم. پس با دیگران (دوستان و همسایگان) نیز باید این گونه باشیم و آنها را مانند خویشان بدانیم. امام صادق علیه السلام این امر را یکی از حقوق واجب برادر مؤمن ذکر می کند:

لِلْمُؤْمِنِ عَلَى الْمُؤْمِنِ سَبْعَةٌ حُقُوقٌ وَاجِبَةٌ لَهُ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَاللَّهُ سَائِلُهُ عَمَّا صَنَعَ فِيهَا... وَأَنْ يَحِبَّ لَهُ مَا يَحِبُّ لِنَفْسِهِ. (۱)

مؤمن بر گردن دیگر مؤمن هفت حق واجب از خداوند دارد و خداوند از او درباره آنچه در این زمینه انجام می دهد، بازخواست می کند.... (یکی از آنها) آنچه برای خود می پسندد، برای او نیز پسندد.

برای همسایه نیز تعبیر مشابهی در روایات آمده است. امام صادق علیه السلام می فرماید:

در کتاب امیرالمؤمنین علی علیه السلام خواندم که رسول خدا صلی الله علیه و اله نوشته ای بین مهاجر و انصار و هرکسی از اهل مدینه که به آنها ملحق می شد، می نوشت که این جمله در آن این است :

وَإِنَّ الْجَارَ كَالنَّفْسِ غَيْرَ مُضَارٍّ وَلَا آثِمٍ وَحُرْمَةُ الْجَارِ كَحُرْمَةِ أُمِّهِ وَ أَبِيهِ. (۲) همسایه مانند خود انسان است، به اندازه خودش لازم است رعایت حال او شود و از وی حفاظت به عمل آید، مگر همسایه ای که برای همسایه ضرر داشته باشد و در حق همسایه به جرم و جنایت و

۱- ابوجعفر محمد صدوق، خصال الممدوحه و المذمومه، ترجمه: صادق حسن زاده، تهران، ارمغان طوبی، ۱۳۸۴، ج ۲، ص ۵۱۹.

۲- حسین انصاریان، دیار عاشقان، تهران، پیام آزادی، ۱۳۶۹، ج ۶، ص ۵۴۲، به نقل از: بحارالانوار، ج ۱۹، ص ۱۶۷.

خیانت آلوده شود و احترام و ارزش همسایه به سان احترام پدر و مادر است. (۱)

دوازده _ دلجویی در سختی ها و مشکل ها

دوازده _ دلجویی در سختی ها و مشکل ها

اگر رابطه همسایگان و دوستان بر پایه مهر و محبت باشد، باید در سختی ها و گرفتاری ها از هم دلجویی کنند و تا آنجا که می توانند، یاری رسان هم باشند. چه بسا دوستی به دلیل از دست دادن عزیزی به مشکل روحی دچار شود یا به دلیل مشکلی، به گرفتن وام نیاز داشته باشد. در اینجاست که دوستی واقعی باید انسان را به همدلی با او و سعی در رفع مشکل او بکشد. این است که امام سجاد علیه السلام می فرماید: «وَأَرْقُ عَلَى أَهْلِ الْبَلَاءِ مِنْهُمْ رَحْمَةً؛ و با مهربانی برگرفتارانشان رقت داشته باشم و دلجویی کنم». (۲)

حضرت علی علیه السلام نیز در وصف دوستان واقعی می فرماید:

لَا يَكُونُ الصَّدِيقُ صَدِيقًا حَتَّى يَحْفَظَ أَخَاهُ فِي ثَلَاثٍ: فِي نَكْبَتِهِ وَ غَيْبَتِهِ وَ وَفَاتِهِ. (۳)

دوست، دوست نخواهد بود، مگر آنکه برادرش را در سه حالت نگه دارد: در هنگام سختی اش، در غیاب او و پس از مرگش.

سیزده _ عیادت بیماران

اشاره

سیزده _ عیادت بیماران

عیادت از بیماران درباره همه مسلمانان، پسندیده و البته در مورد دوستان و نزدیکان و همسایگان، ضروری تر است: «وَوَفَّقَهُمْ... عِيَادَةَ مَرِيضِهِمْ؛ (و آنان را توفیق ده) ... در عیادت از بیماران دوستان و همسایگان». (۴)

۱- خصال الممدوحه و المذمومه، ج ۲، ص ۵۱۹.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۶، فراز ۳.

۳- دوستی در قرآن و حدیث، ص ۱۵۲، به نقل از: نهج البلاغه، حکمت ۱۳۴.

۴- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۶، فراز ۲.

عیادت بیماران در اسلام کاری بسیار دقیق است و انسان باید در این کار مواردی را رعایت کند که دو مورد را به عنوان نمونه ذکر می کنیم :

اول _ کوتاه بودن مدت عیادت

استاد جعفر مرتضی عاملی حدیثی را از حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام نقل می کند که فرمود:

از عیادت هایی که بیشترین اجر را دارد، وقتی است که عیادت کننده از بیمار عیادت کند و نزد بیمار کم بنشیند، مگر موقعی که بیمار بخواهد و دوست داشته باشد که عیادت کننده، نشستن در کنارش را بیشتر طول بدهد و بیمار این مطلب را (طول جلوس عیادت کننده را) از او درخواست کند. (۱)

دوم _ هدیه دادن به بیمار

روایت شده است که وقتی حضرت امام صادق علیه السلام خبردار شد گروهی از یارانشان قصد عیادت یکی از دوستان را دارند، فرمود: «آیا همراه شما تحفه ای یا هدیه ای یا مقداری از بوی خوش یا قطعه ای از عود هست؟» جواب دادند: «همراه ما چیزی نیست.» پس امام فرمود:

مگر نمی دانید شخص بیمار آرامش می یابد به وسیله هرچیزی که برای او برده می شود، یعنی بیماری اش بهتر می شود، به خاطر هدیه ای که مردم برای او می فرستند. (۲)

۱- آداب طب و پزشکی در اسلام، ص ۱۷۴.

۲- جعفر مرتضی عاملی، آداب طب و پزشکی در اسلام، ترجمه: لطیف راشدی، قم، دفتر انتشارات اسلامی، ۱۳۸۰، ص ۱۸۱، به نقل از: اصول کافی، ج ۳، ص ۱۱۸.

چهارده _ استقبال

چهارده _ استقبال

«(وَوَفَّقَهُمْ) ... تَعَهَّدَ قَادِمِهِمْ ؛ (و آنان را کمک کن) در تجدید عهد و دیدار از سفر رسیده شان ...» (۱).

حدیث زیر اهمیت این کار را در سیره معصومان علیهم السلام نشان می دهد. امام حسن عسکری علیه السلام از پدراناش نقل می کند:

إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ لَمَّا جَاءَهُ جَعْفَرُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ مِنَ الْحَبَشَةِ قَامَ إِلَيْهِ وَاسْتَقْبَلَهُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ خُطْوَةً وَعَانَقَهُ وَقَبَّلَ مَا بَيْنَ عَيْنَيْهِ «إِلَى أَنْ قَالَ» وَبَكَى فَرَحًا بِرُؤْيَيْهِ. (۲)

همانا رسول خدا صلی الله علیه و اله هنگامی که جعفر بن ابی طالب از حبشه نزدش آمد، به سوی او رفت و دوازده گام به سمت او رفت و او را در آغوش گرفت و بین دو چشم او را بوسید (تا آنجا که امام فرمود) و (حضرت رسول) از دیدنش از روی شوق، اشک ریخت .

پانزده _ جویا شدن از حال آنان

پانزده _ جویا شدن از حال آنان

یکی از مواردی که دوستان و همسایگان نسبت به یکدیگر باید دقت کنند، جویا شدن از حال یکدیگر است؛ یعنی بدانند دیگری در چه وضعیتی به سر می برد. این امر در ادامه دوستی افراد بسیار مهم است که امروزه کم رنگ شده است و برخی دوستان مدت ها از هم خبر ندارند.

۱- الصحیفه سجادیه، دعای ۲۶، فراز ۲.

۲- وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۴۹۰.

یکی از راه های جویا شدن از دوست و همسایه، احسان و هدیه دادن به اوست که امام سجاده علیه السلام می فرماید: «وَأَنْ تَعَاهَدَ جِيرَانًا بِالْإِفْضَالِ وَالْعَطِيَّةِ؛ و با احسان و عطا از همسایگانمان جویا شویم» (۱).

کار نیک و هدیه دادن اگرچه کوچک باشد، ولی صادقانه و خالصانه، به دوست و همسایه نشان می دهد که انسان به یاد اوست. امام صادق علیه السلام به تمام افراد نزدیک، از جمله خویشاوندان و دوستان و همسایگان به دیدار یکدیگر و هدیه دادن سفارش می فرماید:

يَا أَهْلَ الْقُرَابَةِ تَزَاوَرُوا وَلَا تَجَاوَرُوا تَهَادُّوا فَإِنَّ الْهَدِيَّةَ تَسْلُ السَّخِيمَةَ وَالزِّيَارَةَ تُثَبِّتُ الْمَوَدَّةَ. (۲)

ای افراد نزدیک به یکدیگر، به زیارت هم بروید و به هم ستم نکنید و هدیه بدهید؛ زیرا هدیه کینه را از بین می برد و دیدار یکدیگر، مودت بین شما را پایدار می کند.

وظایف رسانه ملی

وظایف رسانه ملی

۱. در برنامه های کودکان و نوجوانان، ارتباط با دوستان به گونه ای متناسب با فهم آنان، در فیلم ها گنجانده شود. همچنین مجریان دوست داشتنی بچه ها این نکات را بیان کنند: مبادا به دوستانتان حسودی کنید، البته رقابت سالم خوب است. در مقابل آنان مغرور و متکبر نباشید. با کسی باید دوستی کرد که ما را به کارهای خوب تشویق کند

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۴۴، فراز ۱۰.

۲- محمد بن محمد الاشعث الکوفی، الجعفریات، تصحیح و ترتیب: شیخ احمد صادقی اردستانی، قم: موسسه فرهنگی اسلامی کوشانپور، ۱۳۷۵، ص ۲۵۲.

و به یاد خداوند بیندازد. امام سجاد علیه السلام فرمود: «اگر دوستان بیمار شد، به عیادت او بروید.»^(۱)

البته شاید فهماندن برخی مسائل مانند رازپوشی، برای کودکان در این سنین، دشوار و خارج از درک آنان باشد و پی آمدهای زیان بارتری به دنبال آورد. برای مثال، کودک، اشتباه دوست خود را در کاری غیراخلاقی مانند دادن فیلم مبتذل، به دلیل رازپوشی بیان نکند.

۲. در برخی شبکه ها مانند شبکه ۳ سیما یا شبکه جوان رادیو که مخاطبان نوجوان و جوان زیادند، همچنین در شبکه های برون مرزی در زمانی مناسب، مثلاً نزدیک پخش مسابقه ای ورزشی یا در برنامه ای کوتاه و چندقسمتی، ویژگی های دوست خوب و چگونگی ارتباط با او از احادیث بیان شود. مانند: دلجویی، رفع نیازمندی های آنان، رازپوشی، جویاشدن از حال آنان و... عنوان هایی مانند «صمیمانه» و «دوست حقیقی» می تواند برای این برنامه ها مناسب باشد.

۳. با افرادی که دوستان خوششان به آنها در زندگی کمک کرده (هدایت به مسجد، کمک کردن در درس و...) و موفق شده اند، گفت و گو شود. در ادامه، ویژگی های دوست خوب و چگونگی ارتباط با او از سخنان امام معصوم علیه السلام بیان شود.

همچنین پیشنهاد می شود برای آشنایی بیشتر نوجوانان با مسجد، برنامه ای درباره مساجد به ویژه دوستی ها در مساجد با نام هایی مانند «با بچه های مسجد» و «دوستی در خانه دوست» تهیه شود و با برگزیدگان کانون ها و پایگاه های مساجد و هیئت های مذهبی جوانان در استان ها و

شهرهای مختلف، صمیمانه (و دور از فضای ساختگی) گفت و گو و شور و نشاط علمی، ورزشی و صمیمیت این عزیزان نشان داده شود. لازم است مخاطب اصلی این برنامه ها کودکان و نوجوانان باشند تا در انتخاب نخستین دوستان، الگوی درست انتخاب به آنان آموزش داده شود. می توان برخی برنامه ها نظیر «مسابقه محله» را در جمع بچه های مسجد اجرا کرد.

۴. در فیلم ها و مجموعه ها، الگوی درست ارتباط با همسایگان و دوستان نشان داده شود. خانم همسایه، با آنکه عیب های همسایه خود را می داند، از بازگو کردن آن به دیگران خودداری می کند، همسایه ای با وجود تحصیلات بالا (و حجاب برتر) در مقابل دیگر همسایه ها متواضع است، به مشکلات آنها رسیدگی و از آنان دلجویی می کند.

۳. اخلاق اجتماعی در برخورد با سالمندان و خردسالان

اشاره

۳. اخلاق اجتماعی در برخورد با سالمندان و خردسالان

زیر فصل ها

الف) سالمندان

ب) خردسالان

وظایف رسانه ملی

الف) سالمندان

اشاره

الف) سالمندان

سالمندان در روایت ها از جایگاه ویژه ای برخوردارند و احترام به آنان از مصداق های احترام به خداوند برشمرده شده است . امام صادق علیه السلام می فرماید: «پیامبر اکرم صلی الله علیه و اله فرمود: مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِجْلَالُ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ ؛ از مصداق تکریم خداوند، تکریم انسان پیر مسلمان است.»^(۱) این افراد نزد خداوند ارزش والایی دارند، چنان که از امام سجاده علیه السلام در دعای زیر نقل شده است: «إِلَهِي، أَلَشَّيْبَةُ نُورٌ مِنْ أَنْوَارِكَ فَمُحَالٌ أَنْ تُحْرِقَ نُورَكَ بِنَارِكَ ؛ خدایا! پیری نوری از انوار وجودت است، پس چگونه نور تو با آتش سوزانده شود.»^(۲)

۲- نمایه نامه موضوعی صحیفه سجادیه جامعه، ص ۶۳، دعای ۲۰۱، فراز ۸.

امام سجاده علیه السلام در حدیثی، یکی از حقوق کهن سالان را احترام به ایشان می داند و می فرماید: «وَأَمَّا حَقُّ الْكَبِيرِ، فَإِنَّ حَقَّهُ تَوْقِيرُ سِنِّهِ؛ حق فرد سال خورده [و کهن سال] آن است که سال خوردگی او را احترام گذاری» (۱).

این احترام گذاشتن برکت های اخروی و دنیوی فراوانی دارد. انس بن مالک می گوید:

أَوْصَانِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِخَمْسٍ خِصَالٍ فَقَالَ فِيهِ وَوَقِّرِ الْكَبِيرَ تَكُنْ مِنْ رُفَقَائِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (۲)

رسول الله صلی الله علیه و اله مرا به پنج چیز توصیه فرمود. یکی از آنها این بود که به پیرمردان یا پیرزنان امت احترام بگذارید تا در قیامت از دوستان من باشید.

امام سجاده علیه السلام در ادامه حق سال خوردگان، نمونه هایی از احترام به آنان را نیز بیان می کند:

یک _ دشمنی نکردن و موضع نگرفتن

یک _ دشمنی نکردن و موضع نگرفتن

«تَزَكُّ مُقَابَلَتِهِ عِنْدَ الْخِصَامِ؛ از موضع گیری در برابر او بگذری» (۳).

به طور طبیعی، انسانی که عمری از او گذشته است، انتظارات بیشتری از دیگران دارد و ممکن است به دلیل داشتن این روحیه، همیشه خود را طلبکار دیگران بداند که گاهی به دشمنی و درگیری می انجامد. امام سجاده علیه السلام می فرماید: «چون احتمال دارد این روحیه، او را به سمت درگیری با دیگران بکشانند، احترام او اقتضا می کند دیگران با او درگیر نشوند» (۴).

۱- رساله الحقوق، ص ۸۰.

۲- سیری در رساله الحقوق امام سجاده علیه السلام، ج ۳، ص ۳۹۶، به نقل از: مستدرک الوسائل، ج ۸، ص ۳۹۴، ح ۹۷۷۷.

۳- رساله الحقوق، ص ۸۰.

۴- سیری در رساله الحقوق امام سجاده علیه السلام، ج ۳، ص ۴۰۰.

دو _ راه رفتن پشت سر ایشان

دو _ راه رفتن پشت سر ایشان

«وَلَا تَسْبِقْهُ إِلَى طَرِيقٍ وَلَا تَوْمُهُ فِي طَرِيقٍ ؛ و در راه رفتن بر او پیشی نگیری و جلوتر از او قدم برداری» (۱).

سه _ برخورد عاقلانه

سه _ برخورد عاقلانه

«وَلَا تَسْتَجْهَلْهُ وَ إِنْ جَهَلَ عَلَيْكَ تَحَمَّلْتَ ؛ و با او نادانی نکنی و اگر او با تو نادانی کرد، تو بردباری بورزی» (۲).

در برخورد با سالمندان باید مراقب بود کار غیرعقلانی صورت نگیرد و سخنانی بگوید که از انسان خردمند شنیده می شود. اگر _ به دلیل سن و سال بالا- و ضعف نیروهای جسمی و روحی _ سخن نامربوطی بر زبان او جاری شد که از او انتظار نیست، نباید با او برخورد کند. (۳)

ب) خردسالان

اشاره

ب) خردسالان

خردسالان نیز در نظر بزرگان دین ما جایگاه ویژه ای دارند. رسول اکرم صلی الله علیه و اله می فرماید:

لَا تُحَقِّرَنَّ أَحَدًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَإِنَّ صَغِيرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ كَبِيرٌ. (۴)

هیچ یک از مسلمان ها را کوچک نشمارید؛ چون خردسال آنان هم نزد خدا بزرگ است .

امام سجاد علیه السلام حق این گروه را این گونه بیان می کند:

یک _ مهربانی کردن

یک _ مهربانی کردن

۱- رساله الحقوق، ص ۸۰.

۲- رساله الحقوق، ص ۸۰.

۳- سیری در رساله الحقوق امام سجاد علیه السلام، ج ۳، ص ۴۰۱.

۴- سیری در رساله الحقوق امام سجاد علیه السلام، ج ۳، ص ۳۹۵، به نقل از: مجموعه ورام، ج ۱، ص ۳۹.

«وَأَمَّا حَقُّ الصَّغِيرِ فَرَحْمَتُهُ؛ حق خردسال آن است که با او مهربانی کنی» (۱).

روش رسول الله صلی الله علیه و اله چنان بود که اگر از کوچه و بازار می گذشت، کودکان با دیدن حضرت به وجد می آمدند و گاه حضرت را برای شرکت در بازی دعوت می کردند. کار کودکان نشان از مهربانی پیامبر در برخورد با خردسالان دارد. این مهر ورزیدن نیز در فطرت انسانی ریشه دارد که پیامبر و امامان علیه السلام، کمال آن را داشتند. نبودن این دوستی ها ناشی از کمبودی در روح انسان است. (۲)

دو _ احترام کردن

دو _ احترام کردن

محبت به کودکان و احترام به آنان، سیره بزرگان دین ماست. درباره پیامبر اسلام نقل است :

كَانَ ۹ يَقْدُمُ مِنَ السَّفَرِ فَيَلْقَاهُ الصَّبِيَانُ فَيَقِفُ لَهُمْ. (۳)

زمانی که رسول اکرم صلی الله علیه و اله از سفری برمی گشت و در راه با کودکان مردم برخورد می کرد، به احترام آنان می ایستاد.

در اهمیت احترام به کودکان همین بس که پیامبر اکرم صلی الله علیه و اله سلام کردن به آنان را یکی از سنت های نیکو معرفی می کرد و می فرمود:

خَمْسٌ لَا أَدْعُهُنَّ حَتَّى الْمَمَاتِ ... وَالتَّسْلِيمُ عَلَى الصَّبِيَانِ لِيَكُونَ سُنَّةٌ مِنْ بَعْدِي. (۴)

۱- رساله الحقوق، ص ۸۲.

۲- سیری در رساله الحقوق امام سجاد علیه السلام، ج ۳، ص ۴۰۷.

۳- قدرت الله مشایخی، حقوق از دیدگاه امام سجاد علیه السلام، قم، انصاریان، ۱۳۷۹، ص ۴۹۹، به نقل از: محجه البیضاء، ج ۳، ص ۳۶۶.

۴- محمدجواد مروجی طبسی، حقوق فرزندان در مکتب اهل بیت علیه السلام، قم، بوستان کتاب، ۱۳۸۳، چ ۳، ص ۸۴.

پنج چیز است که تا لحظه مرگ آنها را ترک نمی کنم ... یکی سلام کردن به کودکان است، تا اینکه پس از من (در میان مسلمانان) سنت شود.

سه _ بخش اشتباه ها

سه _ بخش اشتباه ها

هیچ انسانی از اشتباه ایمن نیست و احتمال آن در کودکان بیشتر است ؛ زیرا ادراک آنها ضعیف است و گزینه های دوران کودکی نیز آنها را به کارهایی وادار می کند که ممکن است بر اثر آن، خسارت و زانی متوجه دیگران شود. بنابراین، بهترین راه برای تربیت آنها چشم پوشی و گذشت از خطاهای آنهاست. (۱) امام سجاد علیه السلام می فرماید:

وَالْعَفْوُ عَنْهُ ... السَّيْرُ عَلَى جَرَائِرِ حَدَائِثِهِ فَإِنَّهُ سَبَبٌ لِلتَّوْبَةِ . (۲)

در حق او گذشت کنی... و بر لغزش های کودکانه اش پرده پوشی کنی که موجب توبه و بازگشت او شود.

وظایف رسانه ملی

وظایف رسانه ملی

۱. خردسالان

یکی از موارد مهم درباره خردسالان احترام به آنان است که برای نمونه می توان مواردی را که از سیره پیامبر گرامی اسلام در متن آمد، به صورت زیرنویس یا متن مجری در برنامه خانواده آورد. نمونه دیگر از موارد احترام به خردسالان، در مسجد و نمازهای جماعت است که در برنامه های ویژه ماه رمضان یا شبکه قرآن سیما می توان از مطالب زیر استفاده کرد:

۱- سیری در رساله حقوق امام سجاد علیه السلام، ج ۳، ص ۴۱۰.

۲- رساله الحقوق، ص ۸۲.

برخی نمازگزاران با مشاهده نونهالان در صف های نماز جماعت به سرعت واکنش منفی نشان می دهند و با عصبانیت آنان را از اجتماع نمازگزاران کنار می زنند یا از مسجد بیرون می کنند. این برخوردهای غلط که از سر ناآگاهی رخ می دهد، روحیه مذهبی کودکان را ضعیف و آنان را به تکرار اعمال مذهبی و رفتن به مراکز عبادی بی میل می کند. سزاوار است توصیه معصومان را در این موارد عمل کنیم.

جابر می گوید: از امام باقر علیه السلام درباره کودکانی پرسیدم که در نماز جماعت شرکت کرده اند. حضرت فرمود: «آنان را در نماز، به صف های آخر واپس ننزید بلکه (با ایستادن بزرگ ترها) در میانشان جدایی بیفکنید».(۱)

۲. سالمندان

الف) احترام به سالمندان و در فیلم ها، سریال ها، مجموعه ها و برنامه های کودکان و نوجوانان و برنامه های برون مرزی به تصویر کشیده شود. این موضوع می تواند در سریال های ماه رمضان، یکی از محورها باشد.

ب) در گزارش های خبری بعد از گفت و گو با سالمندان و جویا شدن از نظر مردم و جوانان درباره این گروه، حدیث های مطرح شده درباره احترام به آنان آورده شود.

۴. اخلاق اجتماعی در برخورد با مردم و نیازمندان

اشاره

۴. اخلاق اجتماعی در برخورد با مردم و نیازمندان

زیر فصل ها

الف) نیازمندی یا بی نیازی

ب) بی نیازی از مردم

ج) قناعت در زندگی

د) قناعت در برابر آرزو

هـ) بخشندگی، برابر بخل

و) جلوه های سخاوتمندی

ز) آیا رفع نیاز مادی فقیران کافی است؟

هـ) شناخت جایگاه صحیح سخاوت

وظایف رسانه ملی

زیرنویس ها

الف) نیازمندی یا بی نیازی

الف) نیازمندی یا بی نیازی

آیا درخواست کردن و کمک مالی خواستن از دیگران، خوب است یا خیر؟ برای پاسخ به این پرسش، از صحیفه سجادیه کمک می گیریم.

۱- حقوق فرزندان در مکتب اهل بیت علیهم السلام، ص ۸۳.

حضرت زین العابدین علیه السلام از فقر و تنگ دستی به خداوند پناه می برد: «أَعُوذُ بِكَ مِنْ ضَنْكِ الْمَعَاشِ؛ خدایا! به تو پناه می برم از زندگی سخت». (۱)

حضرت از خداوند می خواهد که زندگی اش با تنگ دستی همراه نباشد: «وَلَا تَجْعَلْ عِيشِي كَدًّا كَدًّا؛ و زندگی ام را سخت و دشوار قرار مده». (۲) «وَلَا أَفْتَقِرَنَّ وَ مِنْ عِنْدِكَ وَ شَيْءٍ؛ و بی چیز و نیازمند نگردم که گشایش (زندگی) من از تو است». (۳) و ایمن ماندن از آبروریزی به دنبال فقر را درخواست می کند: «وَلَا تَبْتَدِلْ جَاهِي بِالْإِقْتَارِ فَاسْتَزِقْ أَهْلَ رِزْقِكَ؛ و ارجمندی ام را به تنگ دستی خوار مگردان؛ آن سان که از روزی خورانت روزی بخواهم». (۴)

همان گونه که دیدیم، حضرت امام سجاد علیه السلام، خطر بزرگی را در ثروتمندی گوشزد می کند که مسلمانان باید مراقب آن باشند، درحالی که خواهان زندگی راحت و تجارت پربرکت نیز هستند:

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ مَالًا طَيِّبًا كَثِيرًا فَاضِلًا لَا يَطْغِينِي وَ تِجَارَةً نَامِيَةً مُبَارَكَةً لَا تُلْهِينِي. (۵)

خدایا! از فضلت به من مال پاک و زیاد تمام نشدنی روزی کن که مرا به طغیان و اندارد و تجارت پرسود پربرکتی عطا کن که مرا به سرگرم شدن به دنیا و اندارد.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَعِيشَةِ، مَعِيشَةً أَقْوَى بِهَا عَلَى جَمِيعِ حَاجَاتِي وَ أَتَوَصَّلُ بِهَا إِلَيْكَ فِي حَيَاةِ الدُّنْيَا وَ فِي آخِرَتِي مِنْ غَيْرِ أَنْ تُتْرَفَنِي فِيهَا فَأَطْغِيَ أَوْ تُقَتِّرَهَا عَلَيَّ فَاشْقَى. (۶)

۱- عبدالله افندی اصفهانی، الصحيفة الثالثة السجادية، قم، مكتبة الثقلين، ۱۴۰۰هـ.ق، ص ۱۱۰.

۲- الصحيفة السجادية، دعای ۲۰، فراز ۲۲.

۳- الصحيفة السجادية، دعای ۲۰، فراز ۱۴.

۴- الصحيفة السجادية، دعای ۲۰، فراز ۲۶.

۵- نمایه نامه موضوعی صحیفه سجادیه جامعه، ص ۳۷۹، دعای ۳۶، فراز ۷.

۶- نمایه نامه موضوعی صحیفه سجادیه جامعه، ص ۶۷۳، دعای ۲۵۱، فراز ۲۶.

خدایا! از تو بهترین زندگانی را می خواهم، آن زندگانی که بر ادای تمام نیازهایم قادر باشم و به وسیله آن به تو در زندگی دنیا و آخرت اتصال یابم ؛ بدون آنکه مرا نازپرورده سازد که با آن طغیان کنم یا بر من سخت شود تا بدبخت گردم .

وَ اِزْ دَعْنِیْ مِّنَ الْمَالِ مَا یُخْدِثُ لِیْ مَخِیْلَةً اَوْ تَاْذِیًّا اِلَیْ بُغْیٍ اَوْ مَا اَتَعَقَّبُ مِنْهُ طُغْیَانًا. (۱)

و مالی را که برایم خودپسندی پیش آورد یا به ستمگری برساند یا در پی آن دچار سرکشی شوم، از من دور ساز.

وَ لَا تَفْتِنِّیْ بِالسَّعَةِ وَ اَمْنَحِنِیْ حُسْنَ الدَّعَةِ وَ لَا تَجْعَلْ عِیْشِیْ کَدًّا کَدًّا. (۲)

(بار خدایا) به وسعت مال آزمایشم مکن و از آسایش در زندگی برخوردارم کن و معیشتم را دشوار مکن .

در این فرازاها، حضرت امام سجاد علیه السلام به خطر نافرمانی و سرکشی در ثروت زیاد اشاره می کند.

«باید گفت امتحان خداوند در گشایش مال، حتمی و اجتناب ناپذیر است . امام سجاد علیه السلام برای آنکه در معرض امتحانات سنگین قرار نگیرد، از خداوند می خواهد که به او ثروت زیاد ندهد تا با آزمایش های سخت باری تعالی مواجه نگردد. این فراز برای عموم مردم بسیار آموزنده است، آن حضرت با آنکه معصوم است، برای آنکه در مضیقه امتحان واقع نشود، از خداوند می خواهد به او بیش از اندازه ثروت ندهد، اما بعضی از افراد عادی در حال تهی دستی می گویند: اگر خداوند به ما ثروت عنایت کند، چنین و چنان می نمایم و به خوبی انجام وظیفه

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۳۰، فراز ۳.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۰، فراز ۲۲.

می کنیم . ممکن است در آن موقع از روی خلوص و پاکی سخن بگویند، اما نمی دانند ممکن است ثروت، افکارشان را عوض کند و بر اثر امتحان مالی سقوط کنند».(۱)

کسی که دل بسته و شیفته ثروت شود، کمتر به درگاه الهی روی می آورد. از نظر اجتماعی نیز از رسیدگی به حال محرومان و مستمندان، پرداخت زکات، انجام کارهای عام المنفعه و گاه به دلیل بخل و علاقه به دنیا، از رفاه خانواده خود نیز باز می ماند و به اندوختن سکه، دل خوش می دارد.

در نگاه امام سجاده علیه السلام، فقر و تهی دستی، ناپسند است و به کار و تلاش و ایجاد زندگی که در آن، نیازهای روزانه انسان برطرف شود، دستور داده می شود. بهتر است انسان همیشه در حال تعادل بماند.

از امام سجاده علیه السلام در بیان دل نبستن به مال دنیا نقل شده است که حضرت وقتی دید فقیری گریه می کند، فرمود: «لَوْ أَنَّ الدُّنْيَا كَانَتْ فِي كَفِّ هَذَا ثُمَّ سَقَطَتْ مِنْهُ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَبْكِيَ ؛ اگر تمام دنیا در دست این فرد بود و از بین می رفت، سزاوار نبود که گریه کند».(۲)

(ب) بی نیازی از مردم

(ب) بی نیازی از مردم

آیا اظهار نیاز از سوی فقیر، برای قرض گرفتن و صدقه خواستن ناپسند است؟

۱- شرح دعای مکارم اخلاق، ج ۳، ص ۲۲۴.

۲- سید محمد حسین حسینی جلالی، جهاد الامام السجاده علیه السلام، قم، دارالحديث، ۱۴۱۸ هـ.ق، ص ۱۸۷، به نقل از: کشف الغمه، ج ۲، ص ۱۰۶.

اگرچه بی نیازی از مردم فقط در کارهای اقتصادی نیست و در عرصه مقام و... نیز مطرح است، این لفظ بیشتر در موارد اقتصادی به کار می رود. امام سجاده علیه السلام می فرماید: «وَأَغْنِنِي وَ أَوْسِعْ عَلَيَّ رِزْقَكَ ؛ و مرا (از دیگران) بی نیاز فرما و روزی ات را بر من گشایش ده.» (۱) و در فرازی دیگر آمده است:

وَمَنْ تَوَجَّهَ بِحَاجَّتِهِ إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ أَوْ جَعَلَهُ سَبَبَ نُجْحِهَا دُونَكَ فَقَدْ تَعَرَّضَ لِلْحِزْمَانِ وَاشْتَحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ قَوْتَ الْإِحْسَانِ .
(۲)

و هر کس برای حاجت خود به یکی از آفریدگانت روی آورد یا جز تو را سبب برآمدن آن حاجت قرار دهد، به نومیدي گراییده و سزاوار احسان نیافتن از تو گردیده است .

در بعضی فرازها، امام واگذار نکردن امور خود به دیگران را از خداوند می خواهد:

وَلَا تَكِلْنِي إِلَى خَلْقِكَ بَلْ تَفَرَّدْ بِحَاجَّتِي وَ تَوَلَّ كِفَايَتِي. (۳)

و مرا به خلق خویش وامگذار، بلکه بی واسطه خواسته ام را برآور و خود، کارساز من باش .

إِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى خَلْقِكَ تَجْهَمُونِي وَإِنْ أَلْحَيْتَنِي إِلَى قَرَابَتِي حَرَمُونِي وَإِنْ أَعْطَوْا أَعْطَوْا قَلِيلًا نَكِدًا وَ مَنُّوا عَلَيَّ طَوِيلًا وَ ذَمُّوا كَثِيرًا. (۴)

و اگر مرا به خلق خویش واگذاری، روی در هم کشند و اگر به اقوام حواله دهی، محروم سازند و اگر عطا کنند، عطایی اندک و پردردسر دهند و بر من منت فراوان نهند و نکوهش بسیار کنند.

۱- الصحيفة السجادية، دعای ۲۰، فراز ۳.

۲- الصحيفة السجادية، دعای ۱۳، فراز ۱۴.

۳- الصحيفة السجادية، دعای ۲۲، فراز ۲.

۴- الصحيفة السجادية، دعای ۲۲، فراز ۳.

بزرگان گفته اند:

کسی که معتقد باشد خود یا دیگری (غیر از خداوند) می تواند بدون نیاز به خداوند خواسته اش را برآورد، خدا امور او را به خود یا به دیگری واگذار می کند. (۱)

از سوی دیگر باید توجه داشت در فرازهای دیگر، گویی بعضی از افراد استثنا شده اند:

وَلَا بِي إِلَيْهِمْ حَاجَةٌ بَلْ أَجْعَلْ سَكُونٌ قَلْبِي وَ أُنْسٌ نَفْسِي وَ اسْتِغْنَائِي وَ كِفَايَتِي بِكَ وَ بِخِيَارِ خَلْقِكَ. (۲)

(بار خدایا) مرا به آنان (کافران و فجار) محتاج مکن، بلکه آرامش دل و آسایش جان و بی نیازی و انجام گرفتن کارهایم را تنها به خود و به بندگان نیکوکار منحصراً فرمای.

مردی نزد امام سجاد علیه السلام گفت: «خدایا مرا از خلقت بی نیاز کن.» حضرت فرمود: «این گونه نیست؛ زیرا مردم به یکدیگر نیاز دارند، بلکه بگو: «خدایا مرا از بندگان بد خود بی نیاز کن.» (۳)

و در فرازی دیگر می فرماید: «أَعْطِنِي مِنْ ذِيكَ يَا إِلَهِي غِنَى عَنْ شِرَارِ خَلْقِكَ؛ خدایا! به خاطر این عمل، مرا از بندگان بد کردار خود بی نیازی عطا کن.» (۴)

اگر معنی «غنا» را تقاضا نکردن از دیگران بدانیم، با توجه به دعاهای صحیفه سجادیه، می توان گفت آنچه نهی شده، واگذاری کامل کارها به غیر خداوند است. نظر صحیح آن است که در صورت نیاز، باید برای رفع نیاز نزد افرادی رفت که از بندگان خوب خداوند باشند

۱- ریاض السالکین، ج ۳، ص ۴۹۹.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۱، فراز ۱۲.

۳- تحف العقول، ص ۲۸۵.

۴- نمایه نامه موضوعی صحیفه سجادیه جامعه، ص ۴۲۱، دعای ۷۸، فراز ۳.

و خود را وابسته به خداوند و وسیله ای برای برآورده ساختن نیاز افراد می دانند، نه بندگان بدکرداری که بزرگواری انسان را در رفع نیازش، به خطر می اندازند.

نکته ای که نباید فراموش کرد، این است که هرچند درخواست کردن از خداوند یا بندگان نیک او برای رفع نیاز مطلوب است، سیره معصومان این بود که افراد نیازمند را به کار و تلاش دعوت می کردند.

امام صادق علیه السلام می فرماید:

جاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ فَقَالَ : مَا طَعِمْتُ طَعَاماً مُنْذُ يَوْمَيْنِ، فَقَالَ : عَلَيْكَ بِالسُّوقِ إِلَى أَنْ قَالَ : مَنْ اسْتَغْنَى أَغْنَاهُ اللَّهُ وَ مَنْ فَتَحَ عَلَى نَفْسِهِ بَابَ مَسْأَلَةٍ فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ سَبْعِينَ بَاباً مِنَ الْفَقْرِ لَا يَشُدُّ أَدْنَاهَا شَيْءٌ. (۱)

مردی پیش پیامبر آمد و گفت : از دو روز پیش غذا نخورده ام. حضرت فرمود: بر تو باد به تجارت کردن (تا آنجا که فرمود) هرکس طلب بی نیازی از مردم کند، خداوند او را بی نیاز می گرداند و هرکس بر روی خود در سؤال کردن را بگشاید، خداوند بر او هفتاد در از فقر را می گشاید که کمترین آن را چیزی پر نمی کند.

(ج) قناعت در زندگی

(ج) قناعت در زندگی

برای آنکه انسان از اظهار نیاز به دیگران خودداری کند، چه راهی باید برود؟ آیا همین که به کار کردن روی آورد، کافی است؛ یعنی دنبال کار و تجارت بودن او را بی نیاز می کند؟ به نظر می رسد این، کافی نباشد و افرادی در زندگی با وجود کار کردن باز به اظهار نیاز به دیگران، (برای نمونه، درخواست وام برای بهتر کردن خانه خود) روی می آورند. پس

۱- صادق احسان بخش رشتی، آثار الصادقین، رشت، روابط عمومی ستاد برگزاری نماز جمعه گیلان، ۱۳۶۹، ج ۸، ص ۱۵۷، به نقل از: سفینه البحار، ج ۱، ص ۵۸۴.

باید راه دیگری جست . یکی از مؤثرترین راه های بی نیازی از دیگران، قناعت پیشگی است.

در روایت ها و دعاها، معصومان علیه السلام از خداوند می خواهند که در زندگی در درجه «کفاف» باشند. در صحیفه سجادیه درباره قناعت پیشگی گاهی واژه «کفاف» و گاهی «کفایت» آمده است: «نَعُوذُ بِكَ ... مِنْ فَقْدَانِ الْكَفَافِ ؛ (خدایا! به تو پناه می بریم) ... از نیافتن روزی به اندازه نیازمندی». (۱)

امام سجاد علیه السلام برای رهایی از ذلت دین داشتن به دیگران نیز می فرماید: «وَ أَجْرُنِي مِنْهُ بِوُسْعٍ فَاضِلٍ أَوْ كَفَافٍ وَاصِلٍ ؛ (بار خدایا) مرا به توانگری بسیار یا روزی به اندازه حاجت و نیازمندی (همیشه، از ذلت دین) برهان». (۲)

پیامبر گرامی اسلام نیز از خداوند درخواست می کند: «اللَّهُمَّ اجْعَلْ قُوَّتَ آلِ مُحَمَّدٍ كَفَافًا؛ خدایا! روزی آل محمد را به قدر کفاف قرار ده...». (۳)

در تعریف کفاف گفته اند: «آن چیزی است که زیادت از حدش نباشد و به قدر حاجت و نیاز باشد، چنان که صاحبش را از طلب و اظهار نیاز به دیگران باز می دارد».

در دعایی از صحیفه سجادیه آمده است: «اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الْكَفَافَ؛ خدایا! به من کفاف روزی کن»؛ یعنی نه آن قدر روزی ام زیاد باشد که دچار طغیان شوم و نه آن قدر کم باشد که به سختی و مشقت افتم. (۴)

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۸، فراز ۷.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۳۰، فراز ۲.

۳- مهدی نراقی، جامع السعادات، ترجمه: جلال الدین مجتبی، تهران، حکمت، ۱۳۷۰، ج ۲، ص ۷۰.

۴- نعمت الله جزایری، نورالانوار فی شرح الصحیفه السجادیه، بیروت، دار المحججه البیضاء، ۱۴۲۰هـ.ق، ص ۱۴۱.

در برخی فرازاها، امام «کفایت» در زندگی را درخواست می کند: «اللَّهُمَّ إِنَّمَا يَكْتَفِي الْمُكْتَفُونَ بِفَضْلِ قُوَّتِكَ» بار خدایا! جز این نیست که بی نیازان به فضل قوه تو (از غیر تو) بی نیازند. (۱) یا «وَتَوَجِّنِي بِالْكَفَايَةِ» و سرم را به تاج بی نیازی بپوشان. (۲)

«یکی از معانی کفایت، بی نیازی است و زمانی گفته می شود که بی نیازی از غیر تحقق یابد». (۳)

ذکر «تاج» برای کفایت، کنایه از بزرگ و محترم داشتن و بزرگواری است که اگر غنی هم نباشد، دارای تعفف و باز ایستادن از سؤال و استغنا از خلقت است که مردم ایشان را بزرگ و محترم می پندارند. (۴)

کسی که به کفایت دست یابد، زندگی او با بقیه تفاوت دارد؛ زیرا زندگی در حد کفایت به معنی دارایی و ثروت هنگفت و ذخیره های زر و زیور نیست. بنابراین، آن کس که بیشتر از همه می اندیشد باید در پناه پول به آسایش برسد، پس از گذراندن سختی ها و رسیدن به خواسته هایش درمی یابد که آرامش، در پناه خیال تهی و نادرست او نیست و اگر هزاران برابر این داشته باشد، ولی امنیت روحی و آرامش دل و جان نداشته باشد، هرگز سر بر بالین آسایش نخواهد گذاشت معنای سخن امام

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۵، فراز ۱۱.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۰، فراز ۲۲.

۳- شرح و تفسیر دعای مکارم الاخلاق، ج ۳، ص ۲۰۳.

۴- سید رضا حبوباتی، شرح دعای مکارم الاخلاق، تهران، اسلامیه، ۱۳۸۴، ص ۳۴۳.

سجاد علیه السلام که فرمود: «إِنَّمَا يَكْتَفِي الْمُكْتَفُونَ بِفَضْلِ قُوَّتِكَ» در آرامش زیستن و در پناه کفایت حضرت ربوبی بوده است. (۱)

(د) قناعت در برابر آز

(د) قناعت در برابر آز

قناعت، انسان را به کفایت و بی نیازی می رساند. در روایات نیز بی نیازی، نتیجه قناعت معرفی شده است .

از امام باقر یا امام صادق علیه السلام نقل می کنند: «مَنْ قَنَعَ بِمَا رَزَقَهُ اللَّهُ فَهُوَ مِنْ أَغْنَى النَّاسِ؛ هر کس به آنچه خدا به او روزی کرده است، قانع باشد، او از بی نیازترین مردمان است». (۲)

امام سجاد علیه السلام از کمی قناعت به خداوند پناه می برد؛ زیرا در کنار ناشکری در برابر نعمت های خداوند، موجب اظهار نیاز انسان به دیگران می شود: «(أَعُوذُ بِكَ) ... مِنْ قِلَّةِ الْقَنَاعَةِ؛ (بار خدایا! به تو پناه می برم) ... از کمی قناعت». (۳)

در تعیین مرز قناعت، باید توجه کرد که بخل و سخت گیری بر خانواده، قناعت نیست، بلکه قناعت، رضایت انسان است به آنچه دارد تا خود را برای کسب پول و ثروت بیشتر به سختی نیندازد.

«قناعت، ضد حرص است و آن اکتفا به مقدار نیاز و ضرورت از مال و دیگر امور دنیوی است و صفتی نیکو و از بزرگ ترین وسایل

۱- حسن ممدوحی، شهود و شناخت، قم، مؤسسه فرهنگی سما، ۱۳۸۱، ج ۱، ص ۲۵۷.

۲- محمد بن یعقوب کلینی، اصول کافی، قم، اسوه، ۱۴۲۵ هـ.ق، چ ۵، ج ۲، ص ۱۶۸.

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۸، فراز ۱.

رسیدن به سعادت همیشگی است و فرد قانع، اندیشه ای آرام و دور از اشتغال دارد که آسوده به کارهای خود می پردازد».(۱)

طمع، به معنای تمایل نفس به چیزی از روی آرزوی شدید و آزمندی است.(۲) حرص، زیاده روی در آزمندی و میل و اراده است.(۳) و قناعت نکردن، انسان را به سوی حرص و طمع سوق می دهد. امام صادق علیه السلام می فرماید: «وَكُلَّمَا نَقَصَ مِنَ الْقَنَاعَةِ زَادَ فِي الرِّغْبَةِ؛ هرچه قناعت کمتر باشد، رغبت انسان (حرص و طمع) زیادتر می شود».(۴)

قناعت اگر در همه امور زندگی (پوشاک، خوراک، شهوت، تمایلات نفسانی، ثروت و...) صورت بگیرد، ریشه طمع و شهوت و هواهای نفسانی قطع می شود و با آسایش خاطر و توجه کامل می توان به امور معنوی پرداخت.(۵) در مقابل، حرص و طمع، انسان را نیازمند می کند تا آنجا که حاضر می شود از آبرو و کرامت نفس بگذرد و به دیگران اظهار نیاز کند، ولی با قناعت، انسان تا حد ممکن، به اظهار نیاز به دیگران روی نمی آورد.

امام سجاد علیه السلام دوری از طمع و اظهار نیاز به مردم را این گونه توصیف می کند:

۱- هیئته محمد الامین، الاخلاق و الآداب الاسلامیه، قم، مدین، ۱۳۸۲، ص ۳۷۹.

۲- راغب اصفهانی، المفردات فی غریب القرآن، ترجمه: غلامرضا خسروی حسینی، تهران، مرتضوی، ۱۳۶۲، ج ۲، ص ۶۸۹.

۳- راغب اصفهانی، المفردات فی غریب القرآن، ترجمه: غلامرضا خسروی حسینی، تهران، مرتضوی، ۱۳۶۲، ج ۱، ص ۴۷۲.

۴- مصباح الشریعه، ص ۲۰۲.

۵- حسن مصطفوی، ترجمه و شرح مصباح الشریعه، تهران، مرکز نشر آثار علامه مصطفوی، ۱۳۸۲، ص ۱۶۳.

رَأَيْتُ الْخَيْرَ كُلَّهُ قَدْ اجْتَمَعَ فِي قَطْعِ الطَّمَعِ عَمَّا فِي أَيْدِي النَّاسِ وَمَنْ لَمْ يَرْجُ النَّاسَ فِي شَيْءٍ وَرَدَّ أَمْرَهُ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ فِي جَمِيعِ أُمُورِهِ اسْتَجَابَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ لَهُ فِي كُلِّ شَيْءٍ. (۱)

تمام خیر و نیکی را دیدم که در بریدن طمع از دست مردم است و هر کس هیچ امیدی به مردم نداشته باشد و امرش را در هر کاری به خدای عزوجل واگذارد، خداوند در هر خواسته ای او را اجابت می کند.

امام سجاد علیه السلام نیز از پیامدهای ویرانگر حرص و طمع، به خداوند پناه می برد و می فرماید: «أَعُوذُ بِكَ مِنَ الطَّمَعِ وَ...؛ خدایا! از طمع ورزی، به تو پناه می برم.» (۲) و در جای دیگر می فرماید: «وَاعْتَذِرْنِي... مِنْ هَلَعِ أَهْلِ الْحِرْصِ؛ خدایا! مرا از حرص آزمندان پناه ده.» (۳)

هـ) بخشندگی، برابر بخل

هـ) بخشندگی، برابر بخل

هرچند با کار و کوشش باید از فقر، دوری و از اظهار نیاز به دیگران خودداری کرد، افرادی نیز در جامعه زندگی می کنند که به دلیل از دست دادن یا از کارافتادگی سرپرست، توانایی تأمین نیازهای خود را ندارند. در اسلام دستورهای زیادی داده شده است که با حفظ بزرگواری این افراد، به حال آنان رسیدگی شود و شایسته تر آن است که نگذارند این افراد زبان به بیان نیازهای خود بکشایند. به فرموده امام سجاد علیه السلام: «وَإِعْطَاءٍ مَا يَجِبُ لَهُمْ قَبْلَ السُّؤَالِ؛ (بار خدایا! آنان را توفیق ده)...

در

۱- اصول کافی، ج ۲، ص ۳۳۴.

۲- سید بن طاووس، مهج الدعوات و منهج العبادات، قم، دارالذخائر، ۱۴۱۱هـ.ق، ص ۱۶۲.

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۱۴، فراز ۱۵.

برآوردن حاجت نیازمندانشان پیش از آنکه لب به سؤال بکشایند.»^(۱) پس باید قبل از آنکه کرامت نفسشان تهدید شود، به حال آنان رسیدگی کرد.

نراقی در جامع السعادات می گوید:

ضدّ بخل، سخاوت است و آن از میوه های زهد است، چنان که بخل میوه دوستی دنیاست. پس سزاوار است که هر پوینده راه آخرت اگر دستش از مال تهی است، قناعت ورزد و اگر ثروت و مالی دارد، سخاوت و نیکوکاری پیشه کند و شکی نیست که جود و سخا از شریف ترین صفات و برترین اخلاق انسانی به شمار می رود و یکی از ریشه های رستگاری است و مشهورترین اوصاف پیغمبران و معروف ترین اخلاق فرستادگان الهی است و آنچه در ستایش آن رسیده، از شماره بیرون است ^(۲).

از حضرت امام حسین علیه السلام در بیان آثار بخشندگی نقل شده است :

مَنْ جَادَ سَادَ وَ مَنْ بَخَلَ رَذِلَ وَ إِنَّ أَجْوَدَ النَّاسِ مَنْ أَعْطَى مَنْ لَا يَرْجُوهُ . ^(۳)

کسی که بخشندگی کند، سیادت و بزرگی می یابد و آن که بخل ورزد، خوار می شود و بخشنده ترین مردم کسی است که به آنکه امید بخشندگی به او ندارد، عطا و بخشش کند.

کسی که با دیگران سخاوت مندانه رفتار کند، مردم به او احترام می گذارند، ولی بخیل در نظر مردم، بی ارزش می شود.

۱- الصحیفه السّجادیه، دعای ۲۶، فراز ۲.

۲- جامع السعادات، ج ۲، ص ۱۵۵.

۳- سید محمدحسین حسینی طهرانی، لمعات الحسین علیه السلام، مشهد، نشر علامه طباطبائی، ۱۴۱۸هـ.ق، ص ۲۰، به نقل از: کشف الغمّه، ص ۱۸۴.

پیامبر اسلام در بیان فضیلت انسان سخی و بدبختی انسان بخیل این گونه می فرماید:

إِنَّ السَّخِيَّ قَرِيبٌ مِنَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ النَّاسِ قَرِيبٌ مِنَ الْجَنَّةِ بَعِيدٌ مِنَ النَّارِ وَإِنَّ الْبَخِيلَ بَعِيدٌ مِنَ اللَّهِ بَعِيدٌ مِنَ النَّاسِ بَعِيدٌ مِنَ الْجَنَّةِ قَرِيبٌ مِنَ النَّارِ. (۱)

فرد سخاوتمند به خداوند نزدیک است و نزد مردم نیز قرابت و محبوبیت دارد و به بهشت نیز نزدیک است، ولی از جهنم دور است (و در مقابل) فرد بخیل از خداوند و مردم و بهشت دور و به جهنم نزدیک است.

امام سجاد علیه السلام از پی آمدهای بخل به خداوند پناه می برد: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ... الْبُخْلِ؛ خدایا! به تو پناه می برم از... بخل». (۲)

(و) جلوه های سخاوتمندی

اشاره

(و) جلوه های سخاوتمندی

زیر فصل ها

یک _ قرض الحسنه

دو _ ادای دین دیگران

سه _ صدقه

یک _ قرض الحسنه

یک _ قرض الحسنه

امام سجاد علیه السلام با الهام گرفتن از قرآن کریم، اهمیت این کار را در دعای ابوحزمه بیان می کند: «مَنْ ذَا الَّذِي يَقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا؛ کیست آن که به خدا وام نیکو دهد؟» (۳) قرآن کریم ارزش قرض الحسنه را در چند آیه یادآور می شود، از جمله: «مَنْ ذَا الَّذِي يَقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً؛ کیست آن که به خدا وام نیکو دهد، تا آن را برایش چندین برابر بیفزاید». (بقره: ۲۴۵)

۲- مفاتیح الجنان، دعای ابو حمزه ثمالی، ص ۳۵۸.

۳- مفاتیح الجنان، دعای ابو حمزه ثمالی، ص ۳۳۷.

خداوند در سوره حدید می فرماید: «مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللهَ قرضاً حسناً فيضاعفه له ۚ وله أجرٌ كريم ۚ» آن کیست که چیز خوبی به خدا قرض دهد و خدا آن را برایش مضاعف کند و برای او پاداش پرارزشی است». (حدید: ۱۱)

تعبیر «قرضاً حسناً» در این آیه ها به این حقیقت اشاره می کند که وام دادن، چندگونه است که بعضی را وام نیکو و بعضی دیگر را وام کم ارزش یا حتی بی ارزش می توان شمرد. (۱) به راستی، تعبیر عجیبی است؛ خدایی که بخشنده تمام نعمت هاست و همه وجود ما همواره از دریای بی پایان فیض او بهره می گیرد و برای اوست، ما را صاحبان اموال شمرده و در مقام گرفتن وام از ما برآمده است. همچنین برخلاف وام های معمولی که عین همان مقدار را بازپس می دهند، او چندین برابر، گاه صدها و گاه هزار برابر بر آن می افزاید. وعده «اجر کریم» نیز می دهد که پاداشی است بزرگ و جز خدا ارزشش را نمی داند. (۲)

با این همه کسانی هستند که در عین داشتن توانایی مالی در یاری رساندن به دیگران بخل می ورزند. امام سجاد علیه السلام می فرماید:

اَللّٰهُمَّ سَأَلْتُ عِبَادَكَ قَرْضاً مِّمَّا تَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ وَ ضَمِنْتَ لَهُمْ مِنْهُ خَلْفاً وَ وَعَدْتَهُمْ عَلَيْهِ وَ عَدَّاَ حَسَنًا فَبِخِلُوا عَنْكَ. (۳)

خدایا! از بندگانت قرضی خواستی که با آن تفضلی بر آنان کردی و به خاطرش ضمانت ثواب و وعده نیکو به آنان دادی، ولی آنان بخل ورزیدند.

۱- ناصر مکارم شیرازی با همکاری جمعی از نویسندگان، تفسیر نمونه، تهران، دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۸۰، چ ۳۵، ج ۲۳، ص ۳۲۲.

۲- ناصر مکارم شیرازی با همکاری جمعی از نویسندگان، تفسیر نمونه، تهران، دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۸۰، چ ۳۵، ج ۲۳، ص ۳۲۱.

۳- نمایه نامه موضوعی صحیفه سجادیه جامعه، ص ۴۲۰، دعای ۷۷، فراز ۱.

دو _ ادای دین دیگران

دو _ ادای دین دیگران

عمرو بن دینار می گوید: زید بن اسامه بن زید چون هنگام وفاتش رسید، گریه می کرد. حضرت امام زین العابدین علیه السلام به او فرمود: «چرا گریه می کنی؟» زید بن اسامه گفت: به این خاطر که بر عهده من پانزده هزار دینار است و قادر به ادای آن نیستم. حضرت فرمود: «گریه نکن! آن بر عهده من باشد و تواز ادای آن میرا هستی.» پس امام از جانب او دینش را ادا کرد. (۱)

این رفتار امام سجاد علیه السلام، درسی آموزنده است برای یاری به افرادی که توانایی پرداخت بدهی خود را ندارند و در زندان به سر می برند. چه خوب است افراد دارا، پس از اطمینان یافتن از نیازمندی آنان، برای ادای دین ایشان اقدام کنند.

سه _ صدقه

سه _ صدقه

صدقه دادن به نیازمندان از جلوه های بخشندگی است و در آیات و روایات، بسیار به آن سفارش و برای این کار ثواب زیادی ذکر شده است و در مقابل، جزای سنگینی برای بی توجهی به نیازمندان در نظر گرفته شده است. امام سجاد علیه السلام بر رد نکردن تهی دستان این گونه تصریح می کند: «وَأَمَرْتَنَا أَنْ لَا نَزِدَّ سَائِلًا عَنْ أَبَوَيْنَا؛ (خدایا) به ما امر کردی که فقری را از نزد خود (ناامید) رد نکنیم.» (۲)

امام سجاد علیه السلام در بیان اهمیت صدقه دادن به فقیران به ویژه به صورت پنهانی، می فرماید:

۱- محمد بن نعمان مفید، الارشاد، قم، کنگره شیخ مفید، ۱۴۱۳هـ.ق، ج ۲، ص ۱۴۹.

۲- مفاتیح الجنان، ص ۳۵۸.

إِذَا أَرَدْتَ أَنْ يَطِيبَ اللَّهُ مِيتَتَكَ وَ يَغْفِرَ لَكَ ذُنُوبَكَ يَوْمَ تَلْقَاهُ فَعَلَيْكَ بِالْبِرِّ وَ صِدْقِهِ السِّرِّ وَ صِلْهُ الرِّحِمَ فَإِنَّهُنَّ يَزِدْنَ فِي الْعُمْرِ وَ يَنْفِينَ الْفَقْرَ وَ يَدْفَعْنَ عَنْ صَاحِبِهِنَّ سَبْعِينَ مِائَةً سُوءٍ. (۱)

چون خواستی که خداوند مرگت را راحت سازد و گناه تو را هنگامی که نامه اعمال خود را می بینی، ببخشد، پس باید نیکی کنی و صدقه پنهانی بدهی و با خویشاوندان ارتباط داشته باشی؛ زیرا آنها عمر را افزون می سازند و فقر را از بین می برند و از صاحب خود هفتاد مرگ بد را دفع می کنند.

در روایات معصومان علیه السلام، صدقه دادن، راه درمان بخل معرفی شده است.

امام علی علیه السلام می فرماید: «عَلَيْكَ بِالصَّدَقَةِ تَنْجُ مِنْ دَنَاءِ الشُّحِّ بِرِ تَوْبَادَ بِهِ صَدَقَةٌ دَانٌ تَأْزِي بِسُوءِ الْبَخْلِ نَجَاتٌ يَابِي» (۲).

نقل شده است وقتی امام زین العابدین علیه السلام از دنیا رفت، صد خانه از اهالی مدینه را پیدا کردند که حضرت نیازهایشان را برآورده می ساخت. (۳)

صدقه دادن نمونه های مختلفی دارد که در روایات به برخی از آنها مانند دادن لباس و غذا اشاره شده است. امام سجاد علیه السلام می فرماید:

۱- عبدالرزاق محمدحسین حرز الدین، مسند ابی حمزه ثابت بن دینار الثمالی، تهران، دلیل، ۱۴۲۰هـ.ق، ص ۱۷۰، به نقل از: ابن فهد حلی، عدّه الدّاعی، ص ۱۰۱.

۲- کافی الدین ابی الحسن الواسطی، عیون الحکم و المواعظ، تحقیق: شیخ حسین حسینی بیرجندی، قم، دار الحدیث، ۱۳۷۶، ص ۳۳۳.

۳- محمد فیض کاشانی، اخلاق النبوه و الإمامه، نجف اشرف، منشورات ذوی القربی، ۱۴۲۶، ص ۱۳۳، به نقل از: کشف الغمّه، ص ۱۹۸.

مَنْ كَانَ عِنْدَهُ فَضْلٌ مُّثَوِّبٌ فَاعْلَمْ أَنَّهُ بِحَضْرَتِهِ مُؤْمِنٌ يَحْتَاجُ إِلَيْهِ فَلَمْ يَدْفَعْهُ إِلَيْهِ أَكْبَهُ اللَّهُ فِي النَّارِ عَلَى مَنْخَرِيهِ (۱).

کسی که لباس اضافه بر نیاز خود داشته باشد و بداند که در حال حاضر مؤمنی به آن لباس نیاز دارد و آن را به او ندهد، خداوند او را با صورت در آتش می اندازد.

رسیدگی به نیازمندان تا آنجاست که حتی یکی از شرط های قبولی نماز، خوانده شده است . امام صادق علیه السلام از قول خدای تعالی می گوید:

إِنَّمَا أَقْبَلَ الصَّلَاةَ لِمَنْ ... يَطْعُمُ الْجَائِعَ وَيَكْسُو الْعَارِيَ ... (۲).

همانا نماز را از کسی قبول می کنم که ... گرسنگان را غذا دهد و افرادی را که لباس ندارند، لباس بپوشاند....

(ز) آیا رفع نیاز مادی فقیران کافی است ؟

(ز) آیا رفع نیاز مادی فقیران کافی است ؟

چگونگی ارتباط با فقیران و اینکه آیا برطرف کردن نیاز مادی آنها کافی است، جای بحث دارد. آیا اگر این رفع نیاز با منت گذاری بر آنها یا کوچک کردن شخصیت آنان همراه باشد، پسندیده است و یا آنها را باید گروهی از جامعه انسانی دانست و با حفظ کرامتشان، در برطرف ساختن نیاز عاطفی آنان کوشید؟

امام سجاده علیه السلام از خداوند می خواهد که مبادا فقری را کوچک بشمارد: «(أَعُوذُ بِكَ مِنْ) الْإِزْرَاءِ بِالْمُقَلِّلِينَ؛ (خدایا! به تو پناه می برم از) خوار شمردن نیازمندان». (۳)

۱- احمد بن محمد خالد برقی، المحاسن، قم، مجمع جهانی اهل بیت علیه السلام، ۱۴۱۶ هـ. ق، چ ۲، ج ۱، ص ۱۸۳.

۲- احمد بن محمد خالد برقی، المحاسن، قم، مجمع جهانی اهل بیت علیه السلام، ۱۴۱۶ هـ. ق، چ ۲، ج ۱، ص ۷۹.

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۸، فراز ۳.

حضرت زین العابدین علیه السلام در این روایت بر احترام نهادن به تهی دستان تأکید می کند.

«تحقیر فقرا یا با سخنی است که آنان ناپسند می دارند یا با مسخره کردن آنان، یا با کاری که مستلزم اهانت به آنان است و یا با ترک سخن یا ترک کاری است که موجب اهانت به آنان بشود و امثال این موارد که از نظر عقل و شرع قبیح است» (۱).

ابن عباس از پیامبر اکرم صلی الله علیه و اله نقل می کند:

مَنْ أَهَانَ فَقِيرًا مُسْلِمًا مِنْ أَجْلِ فَقْرِهِ وَ اسْتَحَفَّ بِهِ فَقَدْ اسْتَحَفَّ بِحَقِّ اللَّهِ وَ لَمْ يَزَلْ فِي مَقْتِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ حَتَّى يَرْضِيَهُ. (۲)

کسی که به فقیر مسلمانی به دلیل فقرش اهانت کند و او را پست شمارد، در واقع، حق خداوند را سبک و پست شمرده و همیشه مورد نفرت خداوند است تا آن فقیر را راضی کند.

یکی از انواع تحقیر، منت گذاردن است. کسی که به نیازمندی پولی دهد و بخواهد بر او منت بگذارد، این کمک کردن او، کرامت انسانی فقیر و ثواب صدقه را از بین می برد. امام سجاد علیه السلام به مردم گوشزد می کند که در انجام هر کار خیری از جمله صدقه دادن به مستمندان نباید بر آنان منت نهاد:

وَ أَجْرُ لِلنَّاسِ عَلَى يَدِي الْخَيْرِ وَ لَا تَمْحَقُهُ بِالْمَنْ (۳)

۱- ریاض السالکین، ج ۲، ص ۳۶۲.

۲- ریاض السالکین، ج ۲، ص ۳۶۲.

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۰، فراز ۳.

(بار خدایا!) خیر و نیکی برای مردم را به دست من روان ساز (توانگرم گردان تا به ایشان احسان کنم) و آن را به منت نهادن باطل مفرما.

کمک کردن به فقیران را باید کاری بی ارزش و کوچک دانست و به نیازمند گفت: این کمترین کاری است که می توانم برای شما انجام دهم، چنان که حضرت علی علیه السلام شرایط کمال خدمت به مردم از جمله نیازمندان را این گونه برمی شمارد:

لَا يَسْتَقِيمُ قَضَاءُ الْحَوَائِجِ إِلَّا بِثَلَاثٍ : بِاسْتِصْغَارِهَا لِتَعْظُمَ، وَ بِاسْتِكْتَامِهَا لِتُظْهَرَ وَ بِتَعْجِيلِهَا لِتَهْنَأَ. (۱)

رفع نیاز افراد فقط با سه چیز پایدار می ماند: با کوچک دانستن آن تا خود، بزرگ نماید. پنهان داشتن آن تا خود، آشکار شود. شتاب در برآوردن آن تا گوارا باشد.

افزون بر رفع نیاز مادی مستمندان، برای رسیدگی به نیاز عاطفی و معنوی باید با آنان دوستی داشت و از آنان دلجویی کرد. امام سجاد علیه السلام می فرماید: «حَبِّبْ إِلَى صُحْبَةِ الْفُقَرَاءِ؛ بار خدایا! هم نشینی فقیران را برایم محبوب گردان». (۲)

هـ) شناخت جایگاه صحیح سخاوت

هـ) شناخت جایگاه صحیح سخاوت

اینکه انسان در چه مواردی انفاق کند و سخاوت به خرج دهد، بسیار مهم است. چه بسا زمانی ساختن مدرسه ضرورت ندارد و زمانی ساختن مسجد در اولویت است. پس دانستن این نکته ضروری است که سخاوت، به جا و به موقع باشد و اولویت ها را در نظر بگیریم. شناخت

۱- سید رضی، نهج البلاغه، ترجمه: محمد دشتی، قم، مؤسسه تحقیقاتی فرهنگی امیرالمؤمنین علیه السلام، ۱۳۷۹، حکمت ۱۰۱.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۳۰، فراز ۴.

افرادی که از نظر مالی بیشتر در سختی به سر می‌برند، مهم است و امکان دارد انسان به جای فردی نیازمندتر، به فردی کمک کند که نیاز کمتری دارد یا نیازمند واقعی نیست. امام سجاد علیه السلام از خداوند می‌خواهد که راه درست انفاق را به او نشان دهد و به افراد غیرنیازمند بذل و بخشش نکند: «وَجَّهْ فِي أَبْوَابِ الْبِرِّ انْفَاقِي؛ و انفاق و خرج کردنم را، در راه های خیر و نیکی بگردان» (۱).

حضرت علی علیه السلام در حدیثی بر سخاوتمندی در موضع نیاز این گونه تأکید می‌کند: «خَيْرُ السَّخَاءِ مَا صَادَفَ مَوْضِعَ الْحَاجَةِ؛ بهترین سخاوتمندی آن است که در جایی که نیاز است، واقع شود» (۲).

وظایف رسانه ملی

وظایف رسانه ملی

۱. در جشن عاطفه ها و جشن نیکوکاری و دیگر روزهای سال، کارشناسان و مجریان افزون بر تشویق مردم به صدقه دادن، بر منت نهادن بر نیازمندان و حفظ کرامت افراد در صدقه دادن، تأکید کنند و از احادیث مطرح شده در این بخش (آیا رفع نیاز مادی مستمندان کافی است؟) که بر لزوم کمک کردن بدون منت تأکید دارند، استفاده شود.

۲. در فیلم ها و مجموعه ها، حفظ کرامت و آبروی افراد فقیر و کم درآمد برجسته شود. برای مثال، فیلمی ساخته شود که در آن، کارکنان کمیته امداد می‌کوشند با حفظ شخصیت تهی‌دستان، آنها را

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۳۰، فراز ۳.

۲- ۲. عیون الحکم و المواعظ، ص ۲۳۹.

شناسایی کنند. همچنین آثار و برکات کمک کردن به نیازمندان در برنامه ها نشان داده شود.

۳. در فیلم ها و دیگر برنامه ها، لزوم قناعت مطرح شود. لازم است در فیلم ها با پرهیز از تجملات، زندگی افراد، ساده باشد. نشان دادن مبل های گران قیمت، اتومبیل ها و خانه های مجلل و مانند آن در فیلم ها سطح توقع خانواده ها را بالا می برد. گاهی نیز با واقعیت های اجتماعی هماهنگ نیست. گاهی دیده می شود زندگی یک افسر نیروی انتظامی آن چنان مجلل است که با میزان حقوقشان هماهنگی ندارد. در مجموع، لازم است برنامه های مختلف، نمایانگر فرهنگ ساده زیستی و دوری از تجملات باشند.

۴. لازم است فرهنگ صرفه جویی و دوری از اسراف به شیوه های مختلف، در فیلم ها و برنامه ها آموزش داده شود. در گزارش های خبری و برنامه خانواده، از مصرف گرایی در کشورهای خارجی، نمونه هایی مطرح شود. در فیلم ها هم می توان این فرهنگ را در مواردی چون خرید لوازم منزل، نوع پذیرایی در مهمانی ها و سفره های افطاری نشان داد.

زیرنویس ها

زیرنویس ها

□ امام سجاد علیه السلام: «بار خدایا! هم نشینی با فقیران را برایم محبوب گردان». (صحیفه سجادیه، دعای ۳۰، فراز ۴)

□ «بار خدایا! خیر و نیکی برای مردم را به دست من روان ساز و آن را به منت نهادن باطل مفرما». (صحیفه سجادیه، دعای ۲۰، فراز ۳)

□ امام علی علیه السلام : «بر تو باد به صدقه دادن تا از پستی بخل نجات یابی». (عیون الحکم والمواعظ، ص ۳۳۳)

۵. بیان داستان و حکایت نیز مفید است؛ مانند آنچه در این بخش در جلوه های سخاوت، ذیل بحث ادای دین دیگران، از امام سجاد علیه السلام ذکر شد.

فصل چهارم: اخلاق حکومتی

اشاره

فصل چهارم: اخلاق حکومتی

در اسلام، سیاست، بخشی از دین و ضامن اجرای آن در جامعه است. از این رو، بر لزوم تشکیل حکومت اسلامی در روایات امامان معصوم علیه السلام، از جمله در صحیفه سجادیه تأکید فراوان شده است. بیان ویژگی های ولی خدا در زمین، در دعای چهل و هفتم، ضمن تقاضای فتح برای او و لزوم اطاعت و یاری او نشان از این امر دارد. همچنین بیان ویژگی های لازم در مرزداران حکومت اسلامی در دعای بیست و هفتم، از نوع نگاه امام به حکومت اسلامی و لزوم دفاع از آن حکایت می کند. در دعا های دیگر صحیفه نیز به مسائل مربوط به حکومت اسلامی و اخلاق حاکمان و مردم کم و بیش پرداخته شده است.

در این فصل، اخلاق حاکمان با مردم و اخلاق مردم با حاکمان را بررسی می کنیم.

۱. اخلاق حاکمان با مردم

اشاره

۱. اخلاق حاکمان با مردم

زیر فصل ها

الف) شرح صدر

ب) قاطعیت

ج) مهربانی

د) خیرخواهی خالصانه

هـ) ایجاد وحدت در جامعه

و) تواضع

ز) دوری از خودپسندی

ح) دوری از فخر و کبر

ط) چشم پوشی از خطای دیگران

ی) عدالت گستری در جامعه

ک) فریفته نشدن به وعده های باطل

ل) شایسته سالاری

م) فقرستیزی

الف) شرح صدر

الف) شرح صدر

«شرح صدر» به معنای باز کردن و گسترش سینه و به عبارت دیگر، بالا بردن ظرفیت فکری و روحی در برابر ناملایمات و مشکلات است. «شرح صدر» در مقابل، «ضیق صدر» به معنای کم ظرفیتی و زود از کوره در رفتن در برخورد با ناکامی ها و سختی هاست.

حضرت موسی علیه السلام چون مأموریت یافت به جانب فرعون برود، از خدا توان مقابله در برابر دشمن و سختی های این راه را خواست: «قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي؛ گفت پروردگارا! سینه ام را (برای تحمل این وظیفه سنگین) گشاده گردان». (طه: ۲۵)

امام سجاده علیه السلام از خداوند می خواهد به واسطه قرآن به ایشان شرح صدر عنایت کند: «وَ اشْرَحْ بِهِ صَدْرِي؛ (خدایا) به وسیله قرآن سینه ام را گشاده ساز» (۱) و در جای دیگر برای رسیدن به راه های هدایت در دین نیز تقاضای شرح صدر می کند: «وَ اشْرَحْ لِمَراشِدِ دِينِكَ قَلْبِي؛ و دلم را برای مقاصد و اهداف دین خود گشاده ساز (قابل و آماده ساز)» (۲).

امام سجاده علیه السلام یکی از ویژگی های پیامبر خدا صلی الله علیه و اله را تاب آوردن در برابر سختی ها و ناگواری ها معرفی می کند که در واقع، همان شرح صدر برای مدیر جامعه اسلامی است:

كَمَا نَصَبَ لِأَمْرِكَ نَفْسَهُ وَ عَرَّضَ فِيكَ لِلْمَكْرُوهِ بَدَنَهُ. (۳)

۱- نمایه نامه موضوعی صحیفه سجادیه جامعه، ص ۵۴۵، دعای ۱۵۳، فراز ۱۳.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۳، فراز ۵.

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۲، فراز ۴ و ۵.

او جان خویش را در انجام فرمان تو به سختی و مشقت واداشت و در این راه، تن خود را آماج (تیرهای) بلا- و مصیبت گردانید.

باید گفت مدیر شایسته، نیازمند ویژگی هایی است که بسیاری از آن صفات، از شرح صدر مایه می گیرند، مانند: قاطعیت، رحمت و رأفت، صبر و استقامت، تغافل، (۱) چشم پوشی از خطای دیگران، ایجاد وحدت در جامعه، فروتنی و خیرخواهی خالصانه و تعلیم و تربیت افراد.

ب) قاطعیت

ب) قاطعیت

حاکم و مدیر باید در تصمیم گیری ها با قاطعیت عمل کند و مخالفت افراد با او، خیرخواهانه یا مغرضانه، نباید سبب تغییر در تصمیمی شود که با دقت گرفته است. امام علی علیه السلام در نامه خود به مالک اشتر هنگامی که وی را به حکومت مصر گماشت، سفارش کرد افرادی را برای قضاوت برگزیند که قاطعیت داشته باشند: «وَأَصْرَمَهُمْ عِنْدَ اتِّضَاحِ الْحُكْمِ؛ و قاطع ترین آنها هنگامی که حکم معلوم شد...» (۲).

امام سجاد علیه السلام با تأکید بر لزوم قاطعیت حاکم در جامعه می فرماید: حاکم باید در احیای آن دسته از آموزه های دین که ظالمان در جامعه محو کرده اند، بکوشد و چون این کار، مخالفت با امور رایج در جامعه است، نیاز به قاطعیت دارد:

وَأَخِي بِهِ مَا أَمَاتَهُ الظَّالِمُونَ مِنْ مَعَالِمِ دِينِكَ وَ أَجَلُ بِهِ صَدَاءُ الْجَوْرِ عَنْ طَرِيقَتِكَ. (۳)

۱- شهین لودین، اصول مدیریت از دیدگاه قرآن و حدیث، مشهد، واسع، ۱۳۸۰، ص ۱۰۶.

۲- شهین لودین، اصول مدیریت از دیدگاه قرآن و حدیث، مشهد، واسع، ۱۳۸۰، ص ۱۲۴؛ نهج البلاغه، ترجمه: دشتی، نامه ۵۳، فراز ۸.

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۴۷، فراز ۶۲.

بار خدایا! به وسیله ولی خود آثار و نشانه های دین خود را که ستم کاران تباه کرده اند، زنده گردان و زنگار ستم را از سیمای آیینت به دست وی بزدای.

ایجاد امنیت در جامعه یکی از جلوه های قاطعیت حاکمان است و این امر با مجازات به موقع مجرمان و اجرای حدود الهی در جامعه ایجاد می شود. حاکم موفق کسی است که در راه ایجاد امنیت، به خود تردید راه ندهد و از تمام امکانات ملی برای تحقق این امر استفاده کند.

امام سجاد علیه السلام وجود امنیت در جامعه را به شیرینی در مقابل تلخی تشبیه می کند؛ یعنی وجود امنیت در جامعه، شیرینی و شادکامی را برای مردم به ارمغان می آورد؛ «(وَ أَبْدِلْنِي) مِنْ مَرَارِهِ خَوْفِ الظَّالِمِينَ حَلَاوَةَ الْأَمْنَةِ؛ و تلخی ترس از ستم کاران را به شیرینی ایمن بودن (از ایشان) تبدیل کن» (۱).

ج) مهربانی

ج) مهربانی

یکی دیگر از ویژگی های حاکم اسلامی در برابر مردم، رحمت و مهربانی او است. بدیهی است مهربانی در پرتو شرح صدر شکل می گیرد و در مقابل، انسان های کم ظرفیت، نابجا و بی تدبیر، تند می شوند و قادر به مدارا نیستند. (۲)

امام سجاد علیه السلام در توصیف پیامبر اسلام، در مقام الگوی حاکمان و حاکمیت اسلامی، به این ویژگی ایشان اشاره می کند: «اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۰، فراز ۷.

۲- اصول مدیریت از دیدگاه قرآن و حدیث، ص ۱۲۳.

مُحَمَّدٍ... إِمَامِ الرَّحْمَةِ؛ بار خدایا! درود فرست بر محمد ۹ که... پیشوای رحمت و مهربانی است».(۱)

امام از خداوند می خواهد که وی را از رحمت و عطوفت الهی بهره مند سازد و به حاکمان برحق نیز سفارش می کند که این گونه باشند تا یکی از راه های رابطه با ولی خدا به سوی مردم گشوده شود: «وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَ رَحْمَتَهُ وَ تَعَطُّفَهُ وَ تَحَنُّنَهُ؛ رحمت و مهربانی و عطوفت و شفقت او را به ما ببخش».(۲)

همچنین نرم خویی با مردم را از ویژگی های حاکم اسلامی می داند: «وَأَلِنْ جَانِبَهُ لِأَوْلِيَائِكَ؛ و ولی خود را برای دوستان نرم (بردبار) گردان».(۳)

در اسلام، مدیر شایسته کسی است که هم قاطعیت داشته باشد و هم رحمت و رأفت و فقط کسی می تواند در عین قاطعیت، نرمش داشته باشد که از شرح صدر و ظرفیت فکری و روحی مناسبی برخوردار باشد.(۴)

(د) خیرخواهی خالصانه

(د) خیرخواهی خالصانه

یکی از ویژگی های حاکم اسلامی، خیرخواهی خالصانه نسبت به مردم است که آراستگی به این اخلاق برای عموم مردم لازم است، ولی وجود این ویژگی در مورد حاکم اسلامی مهم تر است.

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۲، فراز ۳.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۴۷، فراز ۶۳.

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۴۷، فراز ۶۳.

۴- اصول مدیریت از دیدگاه قرآن و حدیث، ص ۱۲۴.

حضرت امام علی علیه السلام این ویژگی را یکی از حقوق مردم بر حاکمان می داند: «فَأَمَّا حَقُّكُمْ عَلَى فَلَائِصَةِ يَحَهُ لَكُمْ؛ حق شما بر من آن است که از خیرخواهی شما دریغ نورزم» (۱).

امام سجاد علیه السلام نیز این ویژگی را از شاخصه های حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و اله در مقام حاکم جامعه اسلامی ذکر می کند: «وَسَعَلَهَا بِالنُّصْحِ لِأَهْلِ دَعْوَتِكَ؛ و در نصیحت و خیرخواهی اجابت کنندگان سر از پا نشناخت» (۲).

با نظر به تعریف حکومت و سیاست در اسلام که عبارت است از اداره جامعه برای رسیدن به بهترین هدف زندگی در دو قلمرو فردی و اجتماعی، خیرخواهی، ضرورتی است که بدون آن، مفهومی برای حاکم و سیاست مدار وجود ندارد. حاکم زمانی خیرخواه مردم است که افراد جامعه را اجزا و عناصر شخصیت زمام دار بداند و در نتیجه، خوشی ها و ناخوشی های مردم و تضادهای مختل کننده زندگی در میان آنان را در درون خود احساس نماید (۳). بدیهی است این روحیه، با داشتن ظرفیت فکری و شرح صدر شکل می گیرد و این گونه، مدیر می تواند خود را مانند دیگر اعضای جامعه و بخشی از آنها بداند.

هـ) ایجاد وحدت در جامعه

هـ) ایجاد وحدت در جامعه

۱- عبدالمجید معادیخواه، فرهنگ آفتاب (فرهنگ تفصیلی مفاهیم نهج البلاغه)، تهران، ذره، ۱۳۷۲، ج ۴، ص ۲۱۱۳، به نقل

از: نهج البلاغه، ترجمه: دشتی، خطبه ۳۴، فراز ۳.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲، فراز ۱۵.

۳- محمدتقی جعفری، ترجمه و تفسیر نهج البلاغه، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۷۶، ج ۹، ص ۲۶.

یکی دیگر از ویژگی های حاکم اسلامی، ایجاد وحدت بین انواع گروه ها، اقوام و مذاهب یا در سطح کوچک تر، ایجاد وحدت بین افراد روستا یا شهر یا مجموعه زیر نظر حاکم است. این امر پی آمدهای مثبت و گسترده ای در انجام بهتر کارها و قطع طمع دشمنان از آن جامعه دارد. اجرای این امر به شرح صدر نیاز دارد؛ زیرا چنین کسی باید با ظرفیت بالایی در ایجاد وحدت بین افراد و گروه های مختلف که گاه روابط تیره ای نیز بین آنان برقرار بوده است، تلاش کند و با شرح صدر به برنامه ریزی در این امر بپردازد. امام سجاد علیه السلام در ترسیم حکومت حضرت مهدی (عج) این امر را یکی از ویژگی های آن حکومت برمی شمارد:

اَللّٰهُمَّ اَلْمُمْ بِهٖ شَعْنًا وَّاشْعَبْ بِهٖ صَدْعًا وَاَرْثُقْ بِهٖ فَتَقْنَا و... (۱)

خدایا! به وسیله او تفرقه ما را به یکی شدن تبدیل کن و اختلاف و شکاف میان ما را از بین ببر و به وسیله او پراکندگی ما را به ارتباط و پیوند تبدیل کن .

(و) تواضع

(و) تواضع

تواضع برای کسی که در جایگاه قدرت قرار دارد، شایسته تر و زیباتر است و البته آراستگی به این ویژگی، به شرح صدر و ظرفیت روحی بالایی نیاز دارد تا فرد حاکم با رسیدن به مقام، در مقابل زیردستان و مردم، متواضعانه رهبری کند و از هرگونه فخرفروشی به دور باشد.

(ز) دوری از خودپسندی

(ز) دوری از خودپسندی

کسی که در جامعه، مقامی دارد، ممکن است به دلیل احترام های زیادی که از مردم می بیند، دچار خودپسندی شود و تصور کند با خدمتی که به مردم انجام داده است و تقدیرهایی که از او می شود، فرد صالحی است. از این رو، امام سجاد علیه السلام از خداوند می خواهد که در مقابل احترام های زیاد مردم، دچار خودبزرگ بینی نشود و انسان شکسته نفسی باشد:

وَلَا تَرْفَعْنِي فِي النَّاسِ دَرَجَةً إِلَّا حَطَّطْتَنِي عِنْدَ نَفْسِي مِثْلَهَا. (۱)

بار خدایا! در پیشگاه مردم، بر مقام و منزلت من میفزای، مگر اینکه از منزلت و مقام من نزد خودم بکاهی.

(ج) دوری از فخر و کبر

(ج) دوری از فخر و کبر

کسانی که به مقامی می رسند، ممکن است به خاطر منصبشان به فخرفروشی و خودبزرگ بینی در برابر دیگران دچار شوند، در صورتی که باید با روحیه ای متواضعانه با مردم برخورد کنند. فخر و کبر، از بدترین حالات حاکمان به شمار می رود، چنان که امام علی علیه السلام می فرماید:

إِنَّ مِنْ أَسَخَفِ حَالَاتِ الْوُلَاةِ عِنْدَ صَالِحِ النَّاسِ أَنْ يَظُنَّ بِهِمْ حُبَّ الْفَخْرِ وَ يُوَضِّعَ أَمْرَهُمْ عَلَى الْكِبَرِ. (۲)

از پست ترین حالات زمام داران نزد صالحان این است که گمان برند حاکمان دوستدار ستایشند و حکومت آنان بر کبر و خودپسندی استوار باشد.

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۰، فراز ۴.

۲- نهج البلاغه، خطبه ۲۱۶، فراز ۳.

ط) چشم پوشی از خطای دیگران

ط) چشم پوشی از خطای دیگران

کسی که به قدرت و مقامی می رسد، باید از خطاهای زیردستان خود و مردم تا آنجا که می تواند، چشم ببوشد و بر آنها ببخشد. برخی مواقع باید در برابر خطاهای آنان تغافل ورزد و خود را بی خبر نشان دهد، به گونه ای که آنان خیال کنند وی خطای آنان را ندیده است. البته باید دقت داشت چشم پوشی از خطا و قاطعیت هر دو به جا باشد.

به هر صورت در مواردی مدیر و حاکم باید بخشش کند و این صفت برای او از اهمیت زیادی برخوردار است، چنان که امام حسین علیه السلام می فرماید: «إِنَّ أَعْفَى النَّاسِ مَنْ عَفَى عَنْ قُدْرِهِ؛ همانا عفوکننده ترین افراد کسی است که در حال قدرت، از دیگران بگذرد».(۱)

این صفت هم در پرتو شرح صدر و ظرفیت فکری شکل می گیرد. در غیر این صورت، اگر مدیر و حاکم با کوچک ترین ناگواری و نافرمانی، قاطعیت نشان دهد، مدیریت او، مستبدانه تلقی می شود.

ی) عدالت گستری در جامعه

ی) عدالت گستری در جامعه

یکی از وظایف حاکم در برابر مردم، اجرای عدالت در جامعه است. از آنجا که قدرت در اختیار حاکم است، باید بکوشد این قدرت را تا حد امکان در راه گسترش عدالت عملی سازد. این آرمان، در حکومت جهانی حضرت مهدی (عج) تحقق کامل می یابد و امام سجاد علیه السلام

۱- لمعات الحسین، ص ۲۰، به نقل از: کشف الغمه، ص ۸۴.

در این باره می فرماید: «اللَّهُمَّ... أَمِثْ بِهِ الْجَوْرَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ ؛ خدایا! به وسیله امام زمان (عج)، ستم را نابود ساز و عدل را آشکار کن». (۱)

گسترش عدالت در جامعه در پی تقویت شدن ویژگی شرح صدر و ظرفیت روحی بالای حاکم امکان پذیر است تا حاکم بتواند با جور در جامعه مقابله کند و تحت تأثیر خواسته های نابجای افراد قرار نگیرد.

ک) فریفته نشدن به وعده های باطل

ک) فریفته نشدن به وعده های باطل

امام سجاد علیه السلام ضمن درخواست های خود از خداوند می فرماید: «وَسَلَامَةً مِّمَّنْ تَوَعَّدَنِي؛ و از آنکه به من وعده باطل می دهد، مرا سلامتی ببخش». (۲)

ممکن است افرادی برای گرفتن امتیاز، پیشنهادهای مختلفی به حاکم جامعه یا مدیر بدهند. پذیرفتن این امر ستم است و با اجرای عدالت در جامعه هم خوانی ندارد.

ل) شایسته سالاری

ل) شایسته سالاری

هرکسی توانایی هایی دارد که باید در آن زمینه به کار پردازد. چه بسا فردی توانایی معلم بودن را دارد، ولی نمی تواند مدیر خوبی باشد. یکی از ویژگی های مدیر و حاکم، شایسته سالاری است. امام سجاد علیه السلام نیز از دست زدن به کاری که سزاوار آن نباشد، به خداوند پناه می برد: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ... أَوْ تَرْوِمَ مَا لَيْسَ لَنَا بِحَقِّهِ (خدایا! به تو پناه می برم)... از اینکه آنچه حق ما نیست، بطلبیم». (۳)

۱- نمایه نامه موضوعی صحیفه سجادیه جامعه، ص ۴۸۰، دعای ۱۱۹، فراز ۲۶.

۲- الصحیفه السجادیه، دعای ۲۰، فراز ۸.

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۸، فراز ۴.

وقتی کسی مناسب کاری نیست و شایستگی لازم را برای مسئولیتی ندارد، انواع نافرجامی ها و تباهی ها در جامعه روی می دهد. قرار گرفتن فرد در جایگاهی که شایستگی آن را ندارد، فرد را از اخلاق انسانی دور می کند و آن کس که با حریم های اخلاقی ویران شده کاری انجام می دهد، به راحتی به حریم های فردی، اجتماعی، مادی و معنوی تجاوز می کند و دست تعدی می گشاید. (۱)

امیر مؤمنان، علی علیه السلام در عهدنامه مالک اشتر درباره لزوم رعایت شایسته سالاری این گونه هشدار می دهد:

وَاجْعَلْ لِرَأْسِ كُلِّ أَمْرِ مِنْ أُمُورِكَ رَأْسًا مِنْهُمْ، لَا يَقْهَرُهُ كِبَرُهَا، وَلَا يَتَشَتُّ عَلَيْهِ كَثِيرُهَا. (۲)

بر سر هریک از کارهایت مسئولی از آنان بگمار که نه بزرگی کار او را ناتوان سازد و نه بسیاری آن، وی را پریشان کند.

بنا بر اصل شایسته سالاری، امام سجاد علیه السلام در توصیف حضرت محمد صلی الله علیه و اله می فرماید: «به خاطر خداوند، از نزدیکان خویش که مخالف خداوند بودند، گسست و با بیگانگان مایل به دین نزدیک شد.» (۳) حاکم الهی باید این گونه باشد که در انتخاب افراد برای تصدی شغل ها بدون توجه به آشنایی و خویشاوندی، براساس شایسته سالاری و تعهد، آنان را انتخاب و از هرگونه تبعیض دوری کند:

۱- مصطفی دلشاد تهرانی، ارباب امانت (اخلاق اداری در نهج البلاغه)، تهران، دریا، ۱۳۷۹، چ ۷، صص ۱۴۴ _ ۱۴۶.

۲- نهج البلاغه، نامه ۵۳، فراز ۸

۳- الصحیفه السجادیه، دعای ۲، فراز ۹ _ ۱۱.

وَأَقْصَى الْأَذْنَيْنِ عَلَى جُحُودِهِمْ وَقَرَّبَ الْأَقْصَيْنِ عَلَى اسْتِجَابَتِهِمْ لَكَ وَوَالِي فَيْكَ الْأَبْعَدَيْنِ وَعَادَى فَيْكَ الْأَقْرَبَيْنِ. (۱)

... و نزدیکان (خویشان) را بر اثر انکارشان (تو را) دور گردانید (رشته دوستی را با آنها گسست) و دوران (بیگانگان) را بر اثر پذیرفتنشان (دین تو را) نزدیک ساخت و در راه تو با دورترین (مردم) دوستی کرد و به خاطر تو با خویشان دشمنی کرد.

(م) فقرستیزی

(م) فقرستیزی

حاکم عادل در برابر گرسنگی و فقر افراد جامعه بی توجه نمی ماند و در رفع آن تلاش می کند. با این کار، حق محرومان جامعه ستانده می شود؛ افرادی که به عنوان عضوی از اعضای جامعه در بیت المال حق دارند و با اجرای این امر، عدالت در میانشان تحقق می یابد. امام سجاد علیه السلام یکی از جلوه های حکومت حضرت مهدی (عج) را که حکومت عالی اسلامی است، رفع فقر و تنگ دستی توصیف می کند:

اَللّٰهُمَّ... اِقْضِ بِهٖ عَنْ مَّغْرَمِنَا وَاجْبُرْ بِهٖ فَقْرَنَا وَ سُدِّ بِهٖ خَلَّتْنَا وَ اَغْنِ بِهٖ عَائِلَنَا وَ يَسِّرْ بِهٖ عُشْرَتَنَا... (۲)

خدایا... به واسطه او بدهی ما را ادا کن و فقر ما را از بین ببر و نیاز ما را مرتفع ساز و خانواده ما را غنی کن و سختی ما را به آسانی تبدیل کن

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۲، فراز ۹ _ ۱۲.

۲- نمایه نامه موضوعی صحیفه سجادیه جامعه، ص ۴۱۵، دعای ۷۰، فراز ۲۴ و ۲۵.

۲. اخلاق مردم با حاکمان

اشاره

۲. اخلاق مردم با حاکمان

همان گونه که مردم نزد حاکمان حق دارند و حاکمان دارای وظایفی هستند، حاکمان نیز از حقوقی نزد مردم برخوردارند و مردم در برابر آنها وظایفی دارند.

الف) اطاعت پذیری

الف) اطاعت پذیری

وقتی حاکم جامعه، مسلمانی عادل باشد، بر مردم است که برای عدالت و رشد جامعه، از این حاکم اطاعت و پیروی کنند. امام سجاد علیه السلام لزوم این امر را این گونه بیان می کند: «الْمُسْلِمِينَ لِأَمْرِهِمُ الْمُجْتَهِدِينَ فِي طَاعَتِهِمْ؛ برای امر و فرمانشان، تسلیم و فرمان برنند و در طاعت و پیروی شان می کوشند».^(۱)

«وَأَمَرْتُ بِامْتِثَالِ أَوَامِرِهِ وَالْإِنْتِهَاءِ عِنْدَ نَهْيِهِ؛ و به فرمان بری فرمان هایش و باز ایستادن از نهی و بازداشتنش، فرمان داده ای».^(۲)

اگر مردم از رهبر صالح اطاعت پذیری نداشته باشند، شکستشان حتمی است، چنان که حضرت علی علیه السلام می فرماید:

أُنْبِئْتُ بُشِيرًا قَدْ أَطْلَعَ عَلَى الْيَمَنِ وَ إِيَّيَ وَ اللَّهِ لَأُظَنَّ أَنَّ هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ سَيَدُ الْوَلَّوْنَ مِنْكُمْ بِاجْتِمَاعِهِمْ عَلَى بَاطِلِهِمْ وَ تَفَرُّقِكُمْ عَنْ حَقِّكُمْ وَ بِمَعْصِيَتِكُمْ إِمَامَكُمْ فِي الْحَقِّ وَ طَاعَتِهِمْ إِمَامَهُمْ فِي الْبَاطِلِ.^(۳)

به من گزارش رسیده است که «بسر» به یمن چیره شده است . به خدا سوگند که با چنین اوضاع و احوالی، به گمان خویش، آینده را چنین می بینم که آنان با استفاده از نقطه ضعف های شما، دولت را در اختیار گیرند؛ زیرا آنان بر محور باطل خویش جمع هستند و شما از محور

۱- نمایه نامه موضوعی صحیفه سجادیه جامعه، ص ۴۱۵، دعای ۷۰، فراز ۶۴.

۲- نمایه نامه موضوعی صحیفه سجادیه جامعه، ص ۴۱۵، دعای ۷۰، فراز ۶۰.

۳- فرهنگ آفتاب، ج ۱، ص ۳۳۵، به نقل از: نهج البلاغه، خطبه ۲۵، فراز ۲.

حقتان پراکنده اید. آنها در راه باطلشان مطیع رهبر خویش اند، اما شما در راه حق خود از رهبرتان سر می تابید.

در کنار سفارش به اطاعت از رهبر صالح، فرمان بری از رهبر ستمگر نهی شده است، تا آنجا که آثار اعمال خوب انسان را از بین می برد. امام باقر علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و اله به نقل از خداوند می گوید:

لَأُعَذِّبَنَّ كُلَّ رَعِيَةٍ فِي الْإِسْلَامِ أَطَاعَتْ إِمَامًا جَائِرًا لَيْسَ مِنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ وَإِنْ كَانَتْ الرِّعِيَةُ فِي أَعْمَالِهَا بَرَّةً تَقِيَهُ ۖ وَلَأَغْفُونَ عَنْ كُلِّ رَعِيَةٍ فِي الْإِسْلَامِ أَطَاعَتْ إِمَامًا هَادِيًا مِنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ وَإِنْ كَانَتْ الرِّعِيَةُ فِي أَعْمَالِهَا ظَالِمَةً مُسِيئَةً. (۱)

هر رعیت و فرمان برداری را که در اسلام از رهبر ستمگری که از جانب خداوند نیست، اطاعت کند؛ حتی اگر آن رعیت در کارهایش نیکوکردار و متقی باشد، عذاب می کنم و هر رعیت و فرمان برداری که در اسلام از رهبر هدایت گری که از جانب خدای عزوجل باشد، اطاعت کند، مورد آمرزش قرار می دهم؛ حتی اگر آن رعیت در اعمالش ظالم و گناهکار باشد.

(ب) یاری حاکمان

(ب) یاری حاکمان

بازوی قدرت حاکمان، مردم و همه افراد جامعه اند و بدون کمک آنان، پیشرفت جامعه امکان پذیر نیست. اگر هرکسی در هر وظیفه ای که به او واگذار می شود، با نهایت دقت و تلاش، مسئولیت پذیر باشد، جامعه به رشد و تعالی همه جانبه می رسد، چنان که پیامبر اکرم صلی الله علیه و اله با تلاش فراوان

۱- ابوجعفر محمد (صدوق)، ثواب الاعمال و عقاب الاعمال، تصحیح: علی اکبر غفاری، تهران، مکتبه الصدوق، ۱۳۹۱ هـ.ق، ص ۲۴۵.

یاران خود جامعه اسلامی را تشکیل و آن را رشد دهد. امام سجاد علیه السلام می فرماید:

اَللّٰهُمَّ وَ اَصْحَابُ مُحَمَّدٍ خَاصَّةً ... اَلَّذِيْنَ اَحْسَنُوا الصَّحَابَةَ وَ الَّذِيْنَ اَبْلَوْا الْبَلَاءَ الْحَسَنَ فِيْ نَصْرِهِ وَ كَانُوهُ. (۱)

بار خدایا! یاران محمد صلی الله علیه و اله به ویژه آنان را که همراه بودن با آن حضرت را نیکو به پایان بردند و آنان که در یاری اش دلیری ها کردند و به یاری او برخاستند [جزا و پاداش بسیار عطا فرما].

حضرت علی علیه السلام در توصیف مردم عوام در مقابل مرفهان جامعه، یاری رسانی آنان به حکومت را از ویژگی هایشان برمی شمرد:

وَ لَيْسَ أَحَدٌ مِنَ الرِّعِيَةِ أَثْقَلُ عَلَى الْوَالِي مُتُونَةً فِي الرِّخَاءِ وَ أَقْلُ مُعُونَةً لَهُ فِي الْبَلَاءِ... مِنْ أَهْلِ الْخَاصَّةِ.

هیچ کسی از مردم، تحمیل کننده بار سنگینی بر حکومت و در روزگار سختی، یاری شان کمتر از... خواص (طبقات مرفه جامعه) نیست. (۲)

در جامعه، اسراف کاران با ریخت و پاش های بسیار، هر روز بار سنگینی از گرانی و کمبود بر حاکم تحمیل خواهند کرد و در مقابل این همه تحمیل و فشار که در پی تأمین اسراف کاری هایشان، بر حکومت خواهند داشت، هنگام بلا و پیشامدهای ناگوار، پیش از مردمان مستضعف از معرکه کنار خواهند کشید. در مقابل،

۱- الصحیفه السجادیه، دعای ۴، فراز ۳.

۲- ۲ محمد فاضل لنکرانی، آیین کشورداری از دیدگاه امام علی علیه السلام، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۶۶، ص ۱۱۲، به نقل از: نهج البلاغه، ترجمه: دشتی، نامه ۵۳.

مستضعفان هنگام جنگ و مشکلات، صبورتر و قانع تر می شوند و تا آنجا که بتوانند، از کمک و یاری نیز دریغ نخواهند کرد. (۱)

ج) خیرخواهی خالصانه

ج) خیرخواهی خالصانه

همان گونه که حاکمان جامعه باید خیرخواه مردم باشند، مردم نیز در برابر والیان و حاکمان خود باید این گونه باشند. حضرت علی علیه السلام یکی از حقوق حاکم بر مردم را خیرخواهی خالصانه در آشکار و نهان می داند:

... وَ أَمَّا حَقِّي عَلَيْكُمْ فَأَلْفَوْا بِلَيْعِهِ وَ النَّصِيحَةِ فِي الْمَشْهَدِ وَ الْمَغِيبِ. (۲)

و اما حق من بر شما این است که به بیعت با من وفادار باشید و در آشکار و نهان برایم خیرخواهی کنید.

این خیرخواهی ضمن اطاعت از حاکمان است. پس به معنای مخالفت و ایجاد فضای ناامیدی و انتقادی مغرضانه در جامعه نیست، و گرنه با معنای اطاعت از حاکمان منافات داشت. وجود روحیه نصیحت گری و خیرخواهی در برابر حاکمان نه فقط ضعف نظام های سیاسی نیست، بلکه نشان دهنده پویایی و زنده بودن جامعه سیاسی و رشد سیاسی مردم و حتی رشد علمی و فرهنگی آنان است. از سوی دیگر، نشان دهنده علاقه و عشق مردم به نظام سیاسی حاکم و رهبران است؛ زیرا مردم برای دوام حکومت و پیش گیری از نابودی آن و تثبیت نظام سیاسی، به خیرخواهی مشفقانه و نصیحت حاکمان می پردازند.

۱- آیین کشورداری از دیدگاه امام علی علیه السلام، ص ۱۱۲.

۲- فرهنگ آفتاب، ج ۴، ص ۲۱۱۳، به نقل از: نهج البلاغه، خطبه ۳۴، فراز ۳.

وظایف رسانه ملی

وظایف رسانه ملی

۱. برنامه ای با عنوان «مردم و مسئولان» ساخته شود و در آن برنامه، ضمن تهیه گزارش از کارهای مسئولان در مناطق مختلف به ویژه مناطق محروم، وظایف متقابل مردم و مسئولان با توجه به مطالب این بخش و نظر کارشناسان بیان گردد.

۲. برنامه ای برای مسئولان کشور، تهیه و در آن، ویژگی های مدیر شایسته از منظر اسلام مطرح شود. یکی از زمان های مناسب برای پخش این برنامه، ساعت های اولیه صبح و رسانه مناسب آن نیز رادیو است؛ زیرا در این زمان، بسیاری از مسئولان در حال رفتن به محل کار خود هستند.

کتاب نامه

کتاب نامه

□ قرآن کریم، ترجمه: استاد حسین انصاریان .

□ نهج البلاغه، سید رضی، ترجمه: محمد دشتی، قم، مؤسسه تحقیقاتی فرهنگی امیرالمؤمنین ۷، ۱۳۷۹.

۱. ابراهیمی فرد، علی اصغر، بررسی نظام تربیتی صحیفه سجادیه، قم، مرکز پژوهش های اسلامی صدا و سیما، ۱۳۸۵.

۲. احسان بخش دشتی، صادق، آثار الصادقین، رشت، روابط عمومی ستاد برگزاری نماز جمعه گیلان، ۱۳۶۹.

۳. اصفهانی، راغب، المفردات فی غریب القرآن، ترجمه: غلامرضا خسروی حسینی، تهران، مرتضوی، ۱۳۶۲.

۴. افندی اصفهانی، عبدالله، الصحیفه الثالثه السجادیه، قم، مکتبه الثقلمین، ۱۴۰۰ هـ. ق.

۵. اقتصادی فرد، پری سیما، جایگاه اخلاق در صحیفه سجادیه، پایان نامه کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی مرکز، دانشکده الهیات، قم، دانشکده اصول الدین، ۱۳۸۰.

۶. امام سجاد علیه السلام، الصحیفه السجادیه، ترجمه و شرح: سیدعلی نقی فیض الاسلام، تهران، فیض الاسلام، ۱۳۶۸.

۷. _____، رساله الحقوق، ترجمه: علی شیروانی (نسخه تحف العقول)، قم، دارالفکر، ۱۳۸۵.

۸. امام صادق علیه السلام، مصباح الشریعه، بیروت، اعلمی، ۱۴۰۳ هـ. ق.

۹. انصاریان، حسین، دیار عاشقان، تهران، پیام آزادی، ۱۳۶۹.

۱۰. باقریان، احمد، آشنایی با صحیفه سجادیه، تجلی پیام عاشورا، قم، زائر، ۱۳۸۲.

۱۱. بحرانی، سید هاشم، تفسیر برهان، بیروت، اعلمی، ۱۴۱۹ هـ. ق.

۱۲. بدیوی، یوسف و محمد قاروط، تربیه الاطفال فی ضوء القرآن و السنه، دمشق، دارالمکتب، ۱۴۲۱ هـ. ق.

۱۳. برقی، احمد بن محمد خالد، المحاسن، تحقیق: سید مهدی رجالی، قم، مجمع جهانی اهل بیت ۷، چاپ دوم، ۱۴۱۶ هـ. ق.

۱۴. بهشتی، احمد، خانواده در قرآن، قم، بوستان کتاب، ۱۳۸۲.

۱۵. پاک نیا، عبدالکریم، پدر، مادر، شما را دوست دارم، قم، الهادی، ۱۳۸۵.

۱۶. پاینده، ابوالقاسم، نهج الفصاحه موضوعی، موضوع بندی و ترتیب: غلام حسین مجیدی، قم، انصاریان، ۱۴۱۲ هـ. ق.

۱۷. پسندیده، عباس، پژوهشی در فرهنگ حیا، قم، دارالحديث، چاپ پنجم، ۱۳۸۵.

۱۸. پهلوان، منصور، مبانی اخلاقی در صحیفه سجادیه، سفینه، شماره هشتم، پاییز ۱۳۸۴.

۱۹. پیشوایی، مهدی، سیره پیشوایان، قم، مؤسسه امام صادق علیه السلام، چاپ هفدهم، ۱۳۸۵.

۲۰. جزایری، سید نعمت الله، نور الانوار فی شرح الصحیفه السجادیه، بیروت، دار المحجه البيضاء، ۱۴۲۰ هـ. ق.

۲۱. جعفری، محمد تقی، ترجمه و تفسیر نهج البلاغه، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۷۶.

۲۲. جعفریان، رسول، (تاریخ خلفاء از رحلت پیامبر تا زوال امویان)، تاریخ سیاسی اسلام، قم، الهادی، چاپ دوم، ۱۳۷۸.

۲۳. حائری، جعفر عباس، بلاغه الامام علی بن الحسین علیه السلام، قم، دارالحديث، ۱۳۸۳.

۲۴. حاج علی اکبری، محمدجواد، مطلع عشق (گزیده ای از رهنمودهای حضرت آیت الله خامنه ای به زوج های جوان)،

تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، چاپ پنجم، ۱۳۸۴.

۲۵. حافظیان، ابوالفضل، سیر نگارش ها در حوزه صحیفه پژوهشی و بایسته های جدید، سفینه، شماره هشتم، پاییز ۱۳۸۴.

۲۶. حبوباتی، سید رضا، شرح دعای مکارم الاخلاق، تهران، اسلامیه، ۱۳۸۴.

۲۷. حر عاملی، محمد بن حسن، وسائل الشیعه، بیروت، دارالاحیاء التراث العربی، چاپ ششم، ۱۴۱۲هـ.ق.

۲۸. حرّانی، ابن شعبه، تحف العقول، تصحیح: علی اکبر غفاری، قم، مؤسسه النشر الاسلامی، چاپ پنجم، ۱۴۱۶هـ.ق.

۲۹. حزرالدین، عبدالرزاق محمدحسین، مسند ابی حمزه ثابت بن دینار الثمالی، تهران، دلیل، ۱۴۲۰هـ.ق.

۳۰. حسینی جلالی، محمدحسین، جهاد الامام السجاد علیه السلام، قم، دارالحديث، ۱۴۱۸هـ.ق.

۳۱. حسینی طهرانی، سید محمدحسین، لمعات الحسین علیه السلام، مشهد، نشر علامه طباطبائی، ۱۴۱۸هـ.ق.

۳۲. حسینی، سید علی خان، ریاض السالکین فی شرح صحیفه سید الساجدین، قم، مؤسسه النشر الاسلامی، ۱۴۱۱هـ.ق.

۳۳. حسینی، مجتبی، رساله دانشجویی، قم، نشر معارف، چاپ هشتم، ۱۳۸۶.

۳۴. داودی راد، سعیده، تربیت اخلاقی در صحیفه سجاده، پایان نامه کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، تهران، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم انسانی و علوم تربیتی، ۱۳۷۵.

۳۵. درایتی، مصطفی و دیگران، نمایه نامه موضوعی صحیفه سجاده جامعه، تهران، مرکز اطلاعات و مدارک علمی ایران، ۱۳۷۷.

۳۶. دشتی، محمد، نهج الحیاه (فرهنگ سخنان حضرت فاطمه زهرا(۳)، قم، مؤسسه تحقیقاتی امیرالمؤمنین ۷، ۱۳۷۲.

۳۷. دلشاد تهرانی، مصطفی، ارباب امانت (اخلاق اداری در نهج البلاغه)، تهران، دریا، چاپ هفتم، ۱۳۷۹.

۳۸. دیلمی، احمد، مبانی و نظام اخلاق (مقاله از کتاب دانشنامه امام علی ۷ (بخش اخلاق و سلوک)، قم، پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۸۰.

۳۹. سبزواری، محمد بن محمد، جامع الاخبار، تحقیق: علاء آل جعفر، قم، مؤسسه آل البيت، ۱۴۱۴هـ. ق.

۴۰. سید بن طاووس، مهج الدعوات و منهج العبادات، قم، دارالذخائر، ۱۴۱۱هـ. ق.

۴۱. سیوطی، جلال الدین، اسعاف المبطأ برجال الموطأ، بیروت، مکتبه الرشد و عمان، دارالعثمانیه، ۱۴۲۵هـ. ق.

۴۲. شهری، محمدحسین، معرفی کتاب ابعاد انسانی و اجتماعی در صحیفه سجادیه، سفینه، شماره نهم، زمستان ۱۳۸۴.

۴۳. صالح غفاری، محمدعلی، مدینه فاضله (شرح دعای مکارم الاخلاق)، تهران، برهان، ۱۳۷۳.

۴۴. صدر، محمدباقر، اهل البيت (عليهم السلام) تنوع ادوار و وحدت هدف، بیروت، مؤسسه ام القرى للتحقیق و النشر، ۱۴۲۳هـ. ق.

۴۵. صدوق، ابوجعفر محمد، خصال الممدوحه و المذمومه، ترجمه: صادق حسن زاده، تهران، ارمغان طبیبی، ۱۳۸۳.

۴۶. _____، ثواب الاعمال و عقاب الاعمال، تصحیح: علی اکبر غفاری، تهران، مکتبه الصدوق، ۱۳۹۱ هـ. ق.

۴۷. عاملی، مرتضی، آداب طب و پزشکی در اسلام، ترجمه: لطیف راشدی، قم، دفتر انتشارات اسلامی، ۱۳۸۰.

۴۸. علوی، سید مهدی، حقوق والدین بر فرزندان از دیدگاه اسلام، قم، علمیه، ۱۳۷۲.

۴۹. فاضل لنکرانی، محمد، آیین کشورداری از دیدگاه امام علی ۷، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۶۶.

۵۰. فتاحی، سید حمید، صحیفه کامله سجادیه همراه با پیام ها، پاسخ گوی نیازها، قم، میرفتاح، ۱۳۸۵.

۵۱. فضل الله، سید محمدحسین، آفاق الروح، بیروت، دارالملاک، ۱۴۲۰هـ. ق.

۵۲. فلسفی، محمد تقی، شرح و تفسیر دعای مکارم الاخلاق، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، چاپ سوم، ۱۳۷۲.
۵۳. فیض کاشانی، محمد، اخلاق النبوه و الإمامه، نجف اشرف، منشورات ذوی القربی، ۱۴۲۶هـ.ق.
۵۴. قائمی، علی، خانواده از دیدگاه امیرالمؤمنین، تهران، انتشارات سازمان انجمن اولیاء و مربیان، ۱۳۸۰.
۵۵. قمی، عباس، سفینه البحار، مشهد، بنیاد پژوهش های اسلامی آستان قدس رضوی، ۱۳۷۸.
۵۶. _____، مفاتیح الجنان، تهران، پیام حق، چاپ پنجم، ۱۳۷۵.
۵۷. قیومی اصفهانی، جواد، موسوعه الادعیه، مشهد، بنیاد پژوهش های اسلامی آستان قدس رضوی، ۱۴۱۹هـ.ق.
۵۸. قیومی، احمد، مصباح المنیر، قم، دارالهجره، ۱۴۰۵هـ.ق.
۵۹. کارل، آلکسیس، نیایش (بخش مقدمه)، مقدمه و ترجمه: محمد تقی شریعتی، قم، تشیع، ۱۳۵۵.
۶۰. کلینی، محمد بن یعقوب، اصول کافی، قم، اسوه، چاپ پنجم، ۱۴۲۵هـ.ق.
۶۱. کوئن، بروس، مبانی جامعه شناسی، ترجمه: غلام علی توسلی و رضا فاضل، تهران، سمت، ۱۳۸۳.
۶۲. الکوفی، محمد بن محمد الاشعث، الجعفریات، تصحیح: شیخ احمد صادقی اردستانی، قم، مؤسسه فرهنگی اسلامی کوشانپور، ۱۳۷۵.
۶۳. لودین، شهین، اصول مدیریت از دیدگاه قرآن و حدیث، مشهد، واسع، ۱۳۸۰.
۶۴. مجلسی، محمد باقر، بحار الانوار، بیروت، دار احیاء التراث العربی، چاپ سوم، ۱۴۰۳هـ.ق.
۶۵. محمدی ری شهری، محمد، میزان الحکمه، ترجمه: حمیدرضا شیخی، قم، دارالحدیث، چاپ دوم، ۱۳۷۹.
۶۶. _____، دوستی در قرآن و حدیث، ترجمه: سید حسن اسلامی، قم، دارالحدیث، ۱۳۷۹.
۶۷. _____، حکمت نامه کودک، همکار و مترجم: عباس پسندیده، قم، دارالحدیث، ۱۳۸۶.

۶۸. مدرّسی، سیدهادی، دوستی و دوستان، ترجمه: حمیدرضا شیخی و حمیدرضا آثریر، مشهد، بنیاد پژوهش های آستان قدس رضوی، ۱۳۸۴.

۶۹. مدرّسی، محمدرضا، فلسفه اخلاق، تهران، سروش، چاپ دوم، ۱۳۷۶.

۷۰. مروجی طبسی، محمدجواد، حقوق فرزندان در مکتب اهل بیت علیه السلام، قم، بوستان کتاب، چاپ سوم، ۱۳۸۳.

۷۱. مشایخی، قدرت الله، حقوق از دیدگاه امام سجاد علیه السلام، قم، انصاریان، ۱۳۷۹.

۷۲. مصباح یزدی، محمدتقی، اخلاق در قرآن، قم، مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی (ره)، ۱۳۷۸.

۷۳. مصباح، زهرا، آداب حسنه از منظر صحیفه سجادیه، پایان نامه کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی مرکز، دانشکده الهیات.

۷۴. مصطفوی، حسن، ترجمه و شرح مصباح الشریعه، تهران، مرکز نشر آثار علامه مصطفوی، ۱۳۸۲.

۷۵. مطهری، مرتضی، فلسفه اخلاق، تهران، صدرا، چاپ هفتم، ۱۳۶۸.

۷۶. مظاهری، حسین، خانواده در اسلام، قم، شفق، چاپ هفتم، ۱۳۷۱.

۷۷. معادیخواه، عبدالمجید، فرهنگ آفتاب (فرهنگ تفصیلی مفاهیم نهج البلاغه)، تهران، ذره، ۱۳۷۲.

۷۸. مفید، محمد بن نعمان، الإرشاد، قم، کنگره شیخ مفید (ره)، ۱۴۱۳هـ.ق.

۷۹. مکارم شیرازی، ناصر، با همکاری جمعی از نویسندگان، تفسیر نمونه، تهران، دارالکتب الاسلامیه، چاپ سی و پنجم، ۱۳۸۰.

۸۰. ممدوحی، حسن، شهود و شناخت، قم، مؤسسه فرهنگی سماء، ۱۳۸۱.

۸۱. نراقی، مهدی، جامع السعادات، ترجمه: جلال الدین مجتبوی، تهران، حکمت، ۱۳۷۰.

۸۲. النووی، ابی زکریا، ریاض الصّالحین، بیروت، دمشق، دار ابن کثیر، ۱۴۲۴هـ.ق.

۸۳. هیئه محمد الامین، الاخلاق و الاداب الاسلامیه، قم، مدین، ۱۳۸۲.

۸۴. واثقی، قاسم، درس هایی از اخلاق مدیریت، تهران، مرکز چاپ و نشر سازمان تبلیغات اسلامی، ۱۳۷۳.

۸۵. واسطی، کافی الدین ابی الحسن، عیون الحکم و المواعظ، تحقیق: حسین حسنی بیرجندی، قم، دارالحديث، ۱۳۷۶.

۸۶. واعظ موسوی، سید مهدی، خانواده سبز، مشهد، شاملو، ۱۳۸۶.

۸۷. ورام بن ابی فراس، تنبيه الخواطر و نزهه النواظر، بیروت، دار صعب و دارالتعارف.

۸۸. یثربی، سید مهدی، سیری در رساله الحقوق امام سجاد علیه السلام، تنظیم: قاسم نصیرزاده، قم، فرهنگ آفتاب، ۱۳۸۲.

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البيت عليهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفاً ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

۱. JAVA

۲. ANDROID

۳. EPUB

۴. CHM

۵. PDF

۶. HTML

۷. CHM

۸. GHB

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

۱. ANDROID

۲. IOS

۳. WINDOWS PHONE

۴. WINDOWS

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتاهای خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

